

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES ⁽¹⁾ 1

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) 2016/2285 z dne 12. decembra 2016 o določitvi ribolovnih možnosti za ribiška plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2017 in 2018 in o spremembi Uredbe (EU) 2016/72 32
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286 z dne 15. decembra 2016 o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene ⁽¹⁾ 46
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2287 z dne 16. decembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 431/2008 o odprtju in upravljanju uvozne tarifne kvote za zamrznjeno goveje meso in Izvedbene uredbe (EU) št. 593/2013 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot za visokokakovostno sveže, hlajeno in zamrznjeno goveje meso in za zamrznjeno bizonje meso 63
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2288 z dne 16. decembra 2016 o odobritvi piperonil butoksida kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov ⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2289 z dne 16. decembra 2016 o odobritvi <i>epsilon</i> -momfluorotrina kot aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov ⁽¹⁾	68
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2290 z dne 16. decembra 2016 o odobritvi perocetne kisline kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 11. in 12. vrste proizvodov ⁽¹⁾	71
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2291 z dne 16. decembra 2016 o odobritvi L(+) mlečne kisline kot aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 1. vrste proizvodov ⁽¹⁾	74
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2292 z dne 16. decembra 2016 o določitvi tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2015/2352 ⁽¹⁾	77
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2293 z dne 16. decembra 2016 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi	79
Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2294 z dne 16. decembra 2016 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	81

SKLEPI

★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/2295 z dne 16. decembra 2016 o spremembi odločb 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES in 2008/393/ES ter sklepov 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU in izvedbenih sklepov 2012/484/EU in 2013/65/EU o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavljajo nekatere države v skladu s členom 25(6) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 8353) ⁽¹⁾	83
★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/2296 z dne 16. decembra 2016 o ustanovitvi neodvisne skupine strokovnjakov, imenovane za organ za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba	92
★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/2297 z dne 16. decembra 2016 o spremembi Odločbe 2001/497/ES in Sklepa 2010/87/EU o standardnih pogodbenih klavzulah za prenos osebnih podatkov v tretje države in obdelovalcem s sedežem v navedenih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 8471) ⁽¹⁾	100

SMERNICE

★ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/2298 z dne 2. novembra 2016 o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2016/31)	102
★ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/2299 z dne 2. novembra 2016 o spremembi Smernice (EU) 2016/65 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2016/32)	117
★ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/2300 z dne 2. novembra 2016 o spremembi Smernice ECB/2014/31 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja (ECB/2016/33)	123

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Popravki

- ★ **Popravek Sklepa Sveta (EU) 2016/1877 z dne 17. oktobra 2016 o stališču, ki se zastopa v imenu Evropske unije v skupini strokovnjakov za Evropski sporazum o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (AETR), in v delovni skupini za cestni promet Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UL L 288, 22.10.2016) 126**

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/2284 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2016

o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V zadnjih 20 letih je bil v Uniji dosežen precejšen napredek na področju antropogenih emisij v ozračje in kakovosti zraka, in sicer zlasti z uresničevanjem posebne politike Unije, vključno na podlagi sporočila Komisije z dne 21. septembra 2005, naslovljenega „Tematska strategija o onesnaževanju zraka“ (TSOZ). Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je bila za ta napredek ključna, saj je določila zgornje meje skupnih letnih emisij držav članic za obdobje od leta 2010 za žveplov dioksid (SO₂), dušikove okside (NO_x), nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC) in amoniak (NH₃). Posledično so se v Uniji med letoma 1990 in 2010 emisije žveplovega dioksida zmanjšale za 82 %, emisije dušikovih oksidov za 47 %, emisije nemetanskih hlapnih organskih spojin za 56 %, emisije amoniaka pa za 28 %. Kot je navedeno v sporočilu Komisije z dne 18. decembra 2013, naslovljenem „Čist zrak za Evropo“ (v nadaljnjem besedilu: revidirana TSOZ), pa še vedno ostajajo večji negativni vplivi na zdravje ljudi in okolje ter resno ogrožanje zdravja ljudi in okolja.
- (2) Sedmi okoljski akcijski program ⁽⁵⁾ potrjuje dolgoročni cilj Unije za politiko glede kakovosti zraka, in sicer doseči ravni kakovosti zraka, ki nimajo večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ne ogrožajo resno zdravja

⁽¹⁾ UL C 451, 16.12.2014, str. 134.⁽²⁾ UL C 415, 20.11.2014, str. 23.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2016.⁽⁴⁾ Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL L 309, 27.11.2001, str. 22).⁽⁵⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitve našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

ljudi in okolja, ter v ta namen poziva k popolnemu spoštovanju veljavne zakonodaje o kakovosti zraka Unije, strateškim ciljem in ukrepom po letu 2020, okrepljenim prizadevanjem na področjih, kjer so prebivalstvo in ekosistemi izpostavljeni visokim ravnam onesnaževal zraka, ter okrepljenim sinergijam med zakonodajo o kakovosti zraka in političnimi cilji Unije, ki so bili določeni zlasti za podnebne spremembe in biotsko raznovrstnost.

- (3) V revidirani TSOZ so določeni novi strateški cilji za obdobje do leta 2030, da bi se še bolj približali dolgoročnemu cilju Unije glede kakovosti zraka.
- (4) Države članice in Unija so v procesu ratifikacije Minamatske konvencije o živem srebru iz leta 2013 v okviru Programa Združenih narodov za okolje, katere cilj je varovanje zdravja ljudi in okolja z zmanjšanjem emisij živega srebra iz obstoječih in novih virov, z namenom, da bi ta konvencija začela veljati leta 2017. Sporočene emisije tega onesnaževala bi morala preverjati Komisija.
- (5) Države članice in Unija so pogodbenice Konvencije Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja (v nadaljnjem besedilu: Konvencija LRTAP) in več njenih protokolov, vključno s Protokolom iz leta 1999 o zmanjšanju zakisljevanja, evτροφikacije in prizemnega ozona, ki je bil revidiran leta 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirani Göteborgski protokol).
- (6) Za leto 2020 in obdobje po njem revidirani Göteborgski protokol določa, upoštevajoč leto 2005 kot izhodiščno leto, za vsako pogodbenico nove obveznosti zmanjšanja emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev, spodbuja zmanjšanje emisij črnega ogljika, poziva k zbiranju in hranjenju informacij o škodljivih vplivih koncentracij onesnaževal zraka in usedlin na človeško zdravje in okolje ter spodbuja sodelovanje v programih v okviru Konvencije LRTAP, namenjenih preverjanju vplivov emisij.
- (7) Režim nacionalnih zgornjih meja emisij, vzpostavljen z Direktivo 2001/81/ES, bi zato bilo treba pregledati in uskladiti z mednarodnimi obveznostmi Unije in držav članic. V ta namen so nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij v tej direktivi za katero koli leto od 2020 do 2029 enake tistim iz revidiranega Göteborgskega protokola.
- (8) Države članice bi morale to direktivo izvajati na način, ki učinkovito prispeva k doseganju dolgoročnih ciljev Unije v zvezi s kakovostjo zraka, kot so podkrepljeni s smernicami Svetovne zdravstvene organizacije, ter ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov z zmanjševanjem ravni in usedlin onesnaženosti z zakisljevanjem, evτροφikacijo in ozonom pod kritične obremenitve in ravni, določene v Konvenciji LRTAP.
- (9) Ta direktiva bi morala na stroškovno učinkovit način prispevati tudi k doseganju ciljev glede kakovosti zraka, določenih v zakonodaji Unije, in k ublaževanju posledic podnebnih sprememb, poleg tega pa k izboljševanju kakovosti zraka na svetovni ravni in k večjim sinergijam s podnebno in energetske politiko Unije, pri čemer bi se bilo treba izogibati podvajanju veljavne zakonodaje Unije.
- (10) Ta direktiva prispeva tudi k zmanjševanju z zdravjem povezanih stroškov onesnaževanja zraka v Uniji, in sicer z izboljšanjem dobrega počutja državljanov Unije ter spodbujanjem prehoda na zeleno gospodarstvo.
- (11) Ta direktiva bi morala prispevati k postopnemu zmanjševanju onesnaževanja zraka, pri čemer izhaja iz zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, ki ureja emisije posameznih snovi.
- (12) Z zakonodajo Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih bi morali učinkovito doseči predvideno zmanjšanje emisij. Za doseganje širših ciljev glede kakovosti zraka je bistveno, da se že zgodaj ugotovi, ali zakonodaja za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih ni dovolj učinkovita – kot se je izkazalo v primeru, ko dejanske vrednosti emisij dizelskih avtomobilov Euro 6 niso ustrezale preskusnim vrednostim emisij dušikovih oksidov – in se v zvezi s tem sprejme ustrezen ukrep.
- (13) Države članice bi morale izpolnjevati obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive od leta 2020 do leta 2029 in od leta 2030 naprej. Da bi države članice dokazljivo napredovale pri izpolnjevanju obveznosti za leto 2030, bi morale za leto 2025 določiti okvirne ravni emisij, ki bi jih bilo tehnično mogoče doseči in ne bi povzročile nesorazmernih stroškov, ter bi si morale prizadevati doseči takšne ravni. Kadar emisij za leto 2025 ni mogoče omejiti v skladu z določeno krivuljo zmanjševanja, bi morale države članice v nadaljnjih poročilih, pripravljenih na podlagi te direktive, pojasniti razloge za ta odklon in ukrepe, s katerimi se bodo države članice spet približale omejevanju emisij v skladu z njihovo krivuljo zmanjševanja.

- (14) Nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij, določene v tej direktivi za obdobje od leta 2030, temeljijo na ocenah potenciala posamezne države članice za zmanjšanje emisij, ki so navedene v poročilu TSOZ št. 16 iz januarja 2015 (v nadaljnjem besedilu: TSOZ št. 16), na tehničnem pregledu razlik med nacionalnimi ocenami in ocenami iz TSOZ št. 16 ter na političnem cilju ohranitve splošnega zmanjšanja vplivov na zdravje do leta 2030 (v primerjavi z letom 2005) kolikor je mogoče blizu predlogu Komisije za to direktivo. Zaradi večje preglednosti bi morala Komisija objaviti temeljne predpostavke iz TSOZ št. 16.
- (15) Izpolnjevanje nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij bi bilo treba oceniti na podlagi posebnega metodološkega statusa iz časa določitve obveznosti.
- (16) Zahteve glede poročanja in obveznosti zmanjšanja emisij bi morale temeljiti na porabi energije in količini prodanih goriv v državi. Vendar se lahko nekatere države članice odločijo, da bodo v skladu s Konvencijo LRTAP kot podlago za vprašanje izpolnjevanja zahtev uporabile vsoto vseh nacionalnih emisij, izračunano na podlagi uporabljenih goriv v sektorju cestnega prometa. Zaradi ohranjanja skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije bi bilo treba v tej direktivi ohraniti to možnost.
- (17) Za odpravo nekaterih nejasnosti glede nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij vključuje revidirani Göteborgski protokol določbe o prožnostih, ki bi jih bilo treba vključiti v to direktivo. Natančneje, revidirani Göteborgski protokol določa mehanizem za prilagoditev nacionalnih evidenc emisij in enakomerno porazdelitev nacionalnih letnih emisij za največ tri leta, kadar so izpolnjeni določeni pogoji. Poleg tega bi bilo treba v tej direktivi dovoliti prožnosti glede primerov, ko ta državam članicam nalaga obveznost zmanjšanja emisij, ki presega stroškovno učinkovito zmanjšanje emisij, določeno v TSOZ št. 16 ter glede pomoči državam članicam v primeru nenadnih in izjemnih dogodkov, povezanih s proizvodnjo ali dobavo energije, če so izpolnjeni določeni pogoji. Komisija bi morala spremljati uporabo teh prožnosti in pri tem upoštevati smernice, oblikovane v okviru Konvencije LRTAP. Pri ocenjevanju vlog za prilagoditve naj bi se štelo, da so bile obveznosti zmanjšanja emisij za obdobje med 2020 in 2029 določene 4. maja 2012, na dan, ko je bil Göteborgski protokol revidiran.
- (18) Vsaka država članica bi morala oblikovati, sprejeti in izvajati nacionalni program nadzora nad onesnaževanjem zraka, da bi izpolnila svoje obveznosti zmanjšanja emisij in učinkovito pripomogla k doseganju ciljev glede kakovosti zraka. Zato bi morale države članice upoštevati, da bi bilo treba na območjih in v aglomeracijah s previsokimi koncentracijami onesnaževal zraka in/ali tistih območjih ter v aglomeracijah, ki znatno prispevajo k onesnaženosti zraka na drugih območjih in v aglomeracijah, tudi v sosednjih državah, zmanjšati emisije zlasti dušikovih oksidov in drobnih delcev. Nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka bi morali v ta namen prispevati k uspešnemu izvajanju načrtov za kakovost zraka, pripravljenih v skladu s členom 23 Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (19) Da bi zmanjšali emisije iz antropogenih virov, bi bilo treba v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka preučiti ukrepe, ki bi se uporabljali v vseh ustreznih sektorjih, vključno s kmetijstvom, energetiko, industrijo, cestnim prometom, celinsko plovbo, hišnim ogrevanjem in uporabo necestne mobilne mehanizacije ter topili. Države članice pa bi morale imeti pravico, da same odločijo o tem, katere ukrepe bodo sprejele za izpolnitev obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive.
- (20) Države članice bi morale pri pripravi nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka upoštevati najboljše prakse pri odpravljanju med drugim najbolj škodljivih onesnaževal znotraj področja uporabe te direktive ob upoštevanju občutljivih skupin človeške populacije.
- (21) Kmetijstvo je pomemben vir emisij amoniaka in drobnih delcev. Da bi te emisije zmanjšali, bi morali nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka vključevati ukrepe za uporabo v kmetijskem sektorju. Ti ukrepi bi morali biti stroškovno učinkoviti in temeljiti na specifičnih informacijah in podatkih, pri čemer se upoštevajo znanstveni napredek in pretekli ukrepi držav članic. Skupna kmetijska politika državam članicam omogoča, da s posebnimi ukrepi prispevajo h kakovosti zraka. Prihodnja ocena bo pripomogla k boljšemu razumevanju učinkov teh ukrepov.
- (22) Izboljšanje kakovosti zraka bi bilo treba doseči s sorazmernimi ukrepi. Pri sprejemanju ukrepov, ki se vključijo v nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, za uporabo v kmetijskem sektorju, bi morale države članice zagotoviti, da se v celoti upoštevajo njihovi učinki na male kmetije, da bi kolikor je mogoče omejili morebitne dodatne stroške.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

- (23) Kadar so nekateri ukrepi, sprejeti v okviru nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in katerih cilj je preprečevanje emisij v kmetijskem sektorju, upravičeni do finančne podpore, zlasti ukrepi kmetij, ki zahtevajo večje spremembe v praksi ali znatne naložbe, bi morala Komisija olajšati dostop do finančne podpore in drugih razpoložljivih finančnih sredstev Unije.
- (24) Da bi zmanjšale emisije, bi morale države članice razmisliti o podpiranju preusmeritve naložb v čiste in učinkovite tehnologije. Z inovacijami je mogoče izboljšati trajnost in reševati probleme pri izvoru, in sicer z boljšim odzivanjem posameznih sektorjev na izzive glede kakovosti zraka.
- (25) Nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, vključno z analizo, ki podpira opredelitev politik in ukrepov, bi bilo treba redno posodabljeni.
- (26) Za oblikovanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in kakršne koli pomembne posodobitve, ki temeljijo na zanesljivih informacijah, bi se morale države članice o teh programih in posodobitvah posvetovati z javnostjo in pristojnimi organi na vseh ravneh, ko so vse možnosti glede politik in ukrepov še vedno odprte. Države članice bi se morale vključiti v čezmejna posvetovanja, kadar bi izvajanje njihovih programov lahko vplivalo na kakovost zraka v drugi državi članici ali tretji državi, v skladu z zahtevami, določenimi v pravu Unije in mednarodnem pravu, vključno z UN/ECE Konvencijo o presoji čezmejnih vplivov na okolje (Konvencija iz Espooja) iz leta 1991 in njenim Protokolom o strateški presoji vplivov na okolje iz leta 2003.
- (27) Cilj te direktive je med drugim tudi varovanje zdravja ljudi. Kot je Sodišče že večkrat opozorilo, bi bilo nezdržljivo z zavezujočim učinkom, ki ga ima direktiva na podlagi tretjega odstavka člena 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da se načeloma izključi možnost zainteresiranih oseb, da se sklicujejo na obveznost, ki jo ta direktiva nalaga. Ta ugotovitev velja zlasti za direktivo, katere cilj je zagotoviti nadzor nad onesnaženjem zraka in zmanjšati takšno onesnaženje ter s tem zagotoviti varovanje zdravja ljudi.
- (28) Države članice bi morale pripraviti nacionalne evidence emisij in projekcije, kot tudi informativna poročila o evidencah za vsa onesnaževala zraka, zajeta v tej direktivi, ter o njih poročati, kar bi nato moralo Uniji omogočati izpolnjevanje njenih dolžnosti glede poročanja v okviru Konvencije LRTAP in njenih protokolov.
- (29) Da se ohrani splošna usklajenost v Uniji kot celoti, bi morale države članice zagotoviti, da so njihova poročanja Komisiji o svojih nacionalnih evidencah emisij in projekcijah, kot tudi njihova informativna poročila o evidencah v celoti skladna z njihovim poročanjem v okviru Konvencije LRTAP.
- (30) Da bi ocenili učinkovitost nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij, določenih s to direktivo, bi morale države članice spremljati tudi vplive onesnaženosti zraka na kopenske in vodne ekosisteme ter poročati o takih vplivih. Za zagotovitev stroškovne učinkovitosti bi morale države članice imeti možnost, da uporabijo izbirne kazalnike spremljanja iz te direktive, morale pa bi tudi poskrbeti za uskladitev z drugimi programi spremljanja, vzpostavljenimi na podlagi drugih sorodnih direktiv in, kadar je primerno, na podlagi Konvencije LRTAP.
- (31) Za izmenjavo izkušenj in dobrih praks, zlasti za zagotovitev novih smernic in lažje usklajeno izvajanje zakonodaje in politik Unije v zvezi z izboljšanjem kakovosti zraka, bi bilo treba vzpostaviti evropski forum za čisti zrak, ki vključuje vse deležnike, vključno s pristojnimi organi držav članic na vseh ustreznih ravneh.
- (32) V skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi morale države članice poskrbeti za aktivno in sistematično razširjanje informacij z elektronskimi sredstvi.
- (33) Potrebna je sprememba Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, da bi navedeno direktivo uskladili s Konvencijo UN/ECE iz leta 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija).

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽²⁾ Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

- (34) Da bi upoštevali tehnični in mednarodni razvoj, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo Priloge I in dela 2 Priloge III ter Priloge IV zaradi njihove prilagoditve razvoju v okviru Konvencije LRTAP ter v zvezi s spremembo Priloge V zaradi njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku ter razvoju v okviru Konvencije LRTAP. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (35) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja prožnosti in nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka v skladu s to direktivo bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (36) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (37) Glede na naravo in obseg sprememb, ki jih je treba vnesti v Direktivo 2001/81/ES, bi bilo treba navedeno direktivo nadomestiti, da se poveča pravna varnost, jasnost, preglednost in da se zakonodajo bolj poenostavi. Za zagotovitev neprekinjenega izboljševanja kakovosti zraka bi države članice morale spoštovati nacionalne zgornje meje emisij iz Direktive 2001/81/ES, dokler se leta 2020 ne začnejo uporabljati nove nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive.
- (38) Ker cilja te direktive, in sicer zagotavljanja visoke ravni zaščite zdravja ljudi in okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave onesnaževanja zraka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (39) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽³⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji in predmet urejanja

1. Da bi se približali doseganju ravni kakovosti zraka, ki nimajo večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ne ogrožajo resno zdravja ljudi in okolja, ta direktiva za države članice določa obveznosti zmanjšanja antropogenih emisij žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x), nemetanskih hlapnih organskih spojin (NMVOC), amoniaka (NH₃) in drobnih delcev (PM_{2,5}) v zrak, poleg tega pa zahteva oblikovanje, sprejetje in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka ter spremljanje emisij in vplivov teh onesnaževal in drugih onesnaževal iz Priloge I, ter poročanje o njih.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

2. Ta direktiva prispeva tudi k:
- (a) doseganju ciljev glede kakovosti zraka, določenih v zakonodaji Unije, in približevanju dolgoročnemu cilju Unije, da bi dosegli ravni kakovosti zraka v skladu s smernicami za kakovost zraka, ki jih je objavila Svetovna zdravstvena organizacija;
 - (b) doseganju ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov v skladu s Sedmim okoljskim akcijskim programom;
 - (c) večji sinergiji med politiko Unije za kakovost zraka in drugimi ustreznimi politikami Unije, zlasti podnebno in energetska politiko.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za emisije onesnaževal iz Priloge I iz vseh virov na ozemlju držav članic, v njihovih izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem.
2. Ta direktiva ne zajema emisij na Kanarskih otokih, v francoskih čezmorskih departmajih, na Madeiri in Azorih.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „emisija“ pomeni izpust snovi iz točkovnega ali razpršenega vira v zrak;
2. „antropogene emisije“ pomenijo emisije onesnaževal v zrak, povezane s človekovimi dejavnostmi;
3. „predhodniki ozona“ pomenijo dušikove okside, nemetanske hlapne organske spojine, metan in ogljikov monoksid;
4. „cilji glede kakovosti zraka“ pomenijo obveznosti glede mejnih vrednosti, ciljnih vrednosti in stopnje izpostavljenosti za kakovost zraka iz Direktive 2008/50/ES in Direktive 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
5. „žveplov dioksid“ ali „SO₂“ pomeni vse žveplove spojine, izražene kot žveplov dioksid, vključno z žveplovim trioksidom (SO₃), žveplovo kislino (H₂SO₄) in reduciranimi žveplovimi spojinami, kot so vodikov sulfid (H₂S), merkaptani in dimetil sulfidi;
6. „dušikovi oksidi“ ali „NO_x“ pomeni dušikov oksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid;
7. „nemetanske hlapne organske spojine“ ali „NMVOC“ pomenijo vse organske spojine razen metana, ki lahko pri reakciji z dušikovimi oksidi in ob prisotnosti sončne svetlobe proizvedejo fotokemične oksidante;
8. „drobni delci“ ali „PM_{2,5}“ pomeni delce z aerodinamičnim premerom 2,5 mikrometra (μm) ali manj;
9. „črni ogljik“ ali „BC“ pomeni delce, ki vsebujejo ogljik in absorbirajo svetlobo;
10. „nacionalna obveznost zmanjšanja emisij“ pomeni obveznost držav članic glede zmanjšanja emisij snovi; določa zmanjšanje emisij, ki mora biti najmanj doseženo v ciljnem koledarskem letu, izraženo kot odstotek skupnih emisij, izpuščenih v izhodiščnem letu (2005);

⁽¹⁾ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in polikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3).

11. „ciklus vzletanja in pristajanja“ pomeni cikel, ki vključuje vožnjo po tleh pri priletu in vzletu, vzlet, vzpon, prilet, pristajanje in vse druge vrste obratovanja zračnega plovila do višine 3 000 čevljev;
12. „mednarodni pomorski promet“ pomeni prevoze po morju in obalnih vodah z vodnimi plovili vseh zastav, razen ribiških plovil, ki odrinejo z ozemlja ene države in priplujejo na ozemlje druge države;
13. „cona nadzora nad onesnaževanjem“ pomeni morsko območje, ki ne presega 200 morskih milj od temeljnih črt, od katerih se meri širina teritorialnega morja posameznih držav, in ki ga določi država članica za preprečevanje, zmanjšanje ali nadziranje onesnaževanja z ladij v skladu z veljavnimi mednarodnimi predpisi in standardi;
14. „zakonodaja Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih“ pomeni zakonodajo Unije, katere cilj je zmanjšati emisije onesnaževal zraka iz te direktive, in sicer s sprejetjem ukrepov za ublažitev pri viru.

Člen 4

Nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij

1. Države članice omejijo vsaj svoje letne antropogene emisije žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev v skladu z nacionalnimi obveznostmi zmanjšanja emisij, ki se uporabljajo od leta 2020 do leta 2029 in od leta 2030 naprej, kot je določeno v Prilogi II.
2. Države članice brez poseganja v odstavek 1 sprejmejo potrebne ukrepe za omejitev svojih antropogenih emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev za leto 2025. Okvirne ravni navedenih emisij se določijo glede na linearno krivuljo zmanjševanja, določeno v zvezi z ravnmi emisij, ki so določene v obveznostih zmanjšanja emisij za leto 2020, in ravnmi emisij, ki so določene v obveznostih zmanjšanja emisij za leto 2030.

Države članice lahko sledijo nelinearni krivulji zmanjševanja, če je to ekonomsko ali tehnično bolj učinkovito in pod pogojem, da se bo zmanjševanje po letu 2025 postopoma približevalo linearni krivulji zmanjševanja in da to ne bo vplivalo na obveznosti zmanjšanja emisij za leto 2030. Države članice določijo takšno nelinearno krivuljo zmanjševanja ter pojasnijo razloge zanjo v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka, ki jih predložijo Komisiji v skladu s členom 10(1).

Kadar emisij za leto 2025 ni mogoče omejiti v skladu z določeno krivuljo zmanjševanja, države članice v nadaljnjih informativnih poročilih o evidencah, ki jih predložijo Komisiji v skladu s členom 10(2), pojasnijo razloge za ta odklon in ukrepe, s katerimi se bodo države članice spet približale omejevanju emisij v skladu z njihovo krivuljo zmanjševanja.

3. Za namene izpolnjevanja določb iz odstavkov 1 in 2 se ne upoštevajo naslednje emisije:
 - (a) emisije zrakoplovov zunaj ciklusa vzletanja in pristajanja;
 - (b) emisije iz nacionalnega pomorskega prometa z ozemelj iz člena 2(2) in na ta ozemlja;
 - (c) emisije v mednarodnem pomorskem prometu;
 - (d) emisije dušikovih oksidov in nemetanskih hlapnih organskih spojin iz dejavnosti, ki spadajo v nomenklaturu za poročanje iz leta 2014 (NFR), kot je določeno v Konvenciji LRTAP za kategoriji 3B (ravanje z gnojem) in 3D (kmetijska zemljišča).

Člen 5

Prožnosti

1. Države članice lahko prilagodijo letne nacionalne evidence emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, nemetanske hlapne organske spojine, amoniak in drobne delce v skladu z delom 4 Priloge IV, kadar zaradi uporabe izboljšanih metod evidentiranja emisij, posodobljenih v skladu z znanstvenim napredkom, ne bi bile izpolnjenе njihove nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij.

Pri ugotavljanju, ali so ustrezni pogoji iz dela 4 Priloge IV izpolnjeni, se šteje, da so bile obveznosti zmanjšanja emisij za leta od 2020 do 2029 določene 4. maja 2012.

Če se faktorji emisij ali metodologije, uporabljene za določanje emisij iz specifičnih vrst virov, bistveno razlikujejo od tistih, ki so bile pričakovane kot rezultat izvajanja dane norme ali standarda iz zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih v skladu s točkama 1(d)(ii) in (iii) dela 4 Priloge IV, morata biti od leta 2025 dalje izpolnjena naslednja dodatna pogoja za prilagoditve:

- (a) zadevna država članica na podlagi ugotovitev, pridobljenih z nacionalnimi programi inšpekcijskih pregledov in uveljavljanja zakonodaje, namenjenih spremljanju učinkovitosti zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, dokaže, da bistveno drugačni faktorji emisij niso posledica izvajanja ali uveljavljanja te zakonodaje na nacionalni ravni;
- (b) zadevna država članica je glede znatne razlike med faktorji emisije obvestila Komisijo, ki v skladu s členom 11(2) preveri, ali so potrebni nadaljnji ukrepi.

2. Če država članica v danem letu zaradi izjemno mrzle zime ali izjemno suhega poletja ne more izpolniti obveznosti zmanjšanja emisij, lahko te obveznosti izpolni z enakomerno porazdelitvijo nacionalnih letnih emisij za zadevno, predhodno in naslednje leto, če to povprečje ne presega ravni nacionalne letne emisije, določene z obveznostjo zmanjšanja emisij države članice.

3. Če država članica, za katero so ena ali več obveznosti zmanjšanja emisij iz Priloge II določene na ravni, ki je strožja od stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij iz TSOZ št. 16, v danem letu tudi po izvedbi vseh stroškovno učinkovitih ukrepov ne more izpolniti zadevne obveznosti zmanjšanja emisij, se šteje, da največ pet let izpolnjuje zadevno obveznost zmanjšanje emisij, če za vsako od teh let to neizpolnjevanje nadoknadi z enakovrednim zmanjšanjem emisij drugega onesnaževala iz Priloge II.

4. Največ tri leta se za državo članico šteje, da je izpolnila svoje obveznosti v skladu s členom 4, kadar je neizpolnjevanje njenih obveznostih zmanjšanja emisij za ustrezna onesnaževala posledica nenadne in izjemne prekinitve ali izgube zmogljivosti v sistemu oskrbe ali proizvodnje energije in/ali toplote, ki jih ni bilo mogoče razumno predvideti in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zadevna država članica je dokazala, da si je na vse razumne načine, tudi z izvajanjem novih ukrepov in politik, prizadevala izpolniti obveznosti in si bo še naprej prizadevala, da bo obdobje, ko obveznosti ne bodo izpolnjene, čim krajše, in
- (b) zadevna država članica je dokazala, da bi izvajanje drugih ukrepov in politik poleg tistih iz točke (a) povzročilo nesorazmerne stroške, bistveno ogrozilo nacionalno energetske varnost ali pomenilo znatno tveganje energetske revščine za velik del prebivalstva.

5. Države članice, ki nameravajo uporabljati odstavke 1, 2, 3 ali 4, Komisijo o tem obvestijo do 15. februarja zadevnega leta poročanja. Te informacije vsebujejo onesnaževala in zadevne sektorje ter, kadar je na voljo, obseg vplivov na nacionalne evidence emisij.

6. Komisija s pomočjo Evropske agencije za okolje pregleda in oceni, ali uporaba katere koli prožnosti za določeno leto izpolnjuje ustrezne pogoje iz odstavka 1 tega člena in dela 4 Priloge IV ali odstavkov 2, 3 ali 4 tega člena, kadar je to ustrezno.

Kadar Komisija meni, da uporaba danih prožnosti ni v skladu z ustreznimi pogoji iz odstavka 1 tega člena in dela 4 Priloge IV ali odstavkov 2, 3 ali 4 tega člena, v devetih mesecih od dneva prejema ustreznega poročila iz člena 8(4) sprejme sklep, s katerim zadevno državo članico obvesti, da uporabe prožnosti ni mogoče sprejeti, in navede razloge za to zavrnitev. Kadar Komisija v devetih mesecih od datuma prejema ustreznega poročila iz člena 8(4) prožnosti ne nasprotuje, to zadevna država članica razume, da je uporaba te prožnosti veljavna in odobrena za navedeno leto.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila za uporabo prožnosti iz odstavkov 1, 2, 3 in 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

8. Komisija pri izvajanju svojih pooblastil v skladu z odstavkoma 6 in 7 upošteva ustrezne smernice, oblikovane na podlagi Konvencije LRTAP.

Člen 6

Nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka

1. Države članice oblikujejo, sprejmejo in izvajajo svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka v skladu z delom 1 Priloge III, da bi omejile svoje letne antropogene emisije v skladu s členom 4 in pripomogle k doseganju ciljev te direktive v skladu s členom 1(1).

2. Pri oblikovanju, sprejemanju in izvajanju programa iz odstavka 1 države članice:

- (a) ocenijo, v kolikšnem obsegu lahko nacionalni viri emisij vplivajo na kakovost zraka na njihovih ozemljih in ozemljih sosednjih držav članic, z uporabo, kadar je to ustrezno, podatkov in metodologij, ki so bili razviti v okviru Programa sodelovanja za spremljanje in oceno (EMEP) na podlagi Protokola h Konvenciji LRTAP o dolgoročnem financiranju Programa sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi;
- (b) upoštevajo potrebo po zmanjšanju emisij onesnaževal zraka z namenom, da se dosežejo cilji glede kakovosti zraka na njihovih ozemljih in, kadar je primerno, v sosednjih državah članicah;
- (c) pri sprejemanju ukrepov za izpolnitev svojih nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij drobnih delcev dajo prednost ukrepom za zmanjšanje emisij črnega ogljika;
- (d) zagotovijo skladnost z drugimi relevantnimi načrti in programi, uvedenimi na podlagi zahtev iz nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Unije.

Da bi države članice izpolnile ustrezne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij, morajo v svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka vključiti ukrepe za zmanjšanje emisij, ki so določeni kot obvezni v delu 2 Priloge III, poleg tega pa lahko v te programe vključijo tudi ukrepe za zmanjšanje emisij, ki so določeni kot neobvezni v delu 2 Priloge III, ali ukrepe, ki imajo enakovreden blažilni učinek.

3. Države članice vsaj vsaka štiri leta posodobijo svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka.

4. Ne glede na odstavek 3 se politike in ukrepi za zmanjševanje emisij iz nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka posodobijo v 18 mesecih od predložitve najnovejše nacionalne evidence emisij ali nacionalnih projekcij emisij, če v skladu s predloženimi podatki obveznosti iz člena 4 niso izpolnjene ali če obstaja tveganje neizpolnjevanja.

5. Države članice se o osnutkih svojih nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in vseh pomembnih posodobitvah, pred dokončanjem teh programov, posvetujejo z javnostjo v skladu z Direktivo 2003/35/ES in pristojnimi organi, za katere je verjetno, da jih bo zaradi njihovih specifičnih okoljskih odgovornosti na področju onesnaževanja, kakovosti in upravljanja zraka na vseh ravneh zadevalo izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka.

6. Po potrebi se opravijo čezmejna posvetovanja.

7. Komisija omogoča lažjo pripravo in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka, kadar je to primerno, z izmenjavo dobrih praks.

8. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spremembo te direktive glede prilagoditev dela 2 Priloge III razvoju, vključno s tehničnim napredkom, v okviru Konvencije LRTAP.

9. Komisija lahko določi smernice za pripravo in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka.

10. Komisija z izvedbenimi akti tudi določi obliko nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

Člen 7

Finančna podpora

Komisija si prizadeva olajšati dostop do obstoječih finančnih sredstev Unije v skladu s pravnimi določbami, ki urejajo ta sredstva, da bi podprla ukrepe, ki jih je treba sprejeti za doseganje ciljev te direktive.

Ta finančna sredstva Unije vključujejo sredstva, ki so razpoložljiva zdaj in v prihodnje, med drugim:

- (a) okvirni program za raziskave in inovacije;
- (b) evropske strukturne in investicijske sklade, vključno z ustreznimi finančnimi sredstvi iz skupne kmetijske politike;
- (c) instrumente za financiranje okoljskih in podnebnih ukrepov, kot je program LIFE.

Komisija oceni možnost za vzpostavitev točke „vse na enem mestu“, kjer bi lahko vse zainteresirane strani brez težav preverile razpoložljivost sredstev Unije in s tem povezane postopke glede dostopa za projekte, ki se nanašajo na vprašanja onesnaženosti zraka.

Člen 8

Nacionalne evidence in projekcije emisij ter informativna poročila o evidencah

1. Države članice pripravijo in letno posodablajo nacionalne evidence emisij za onesnaževala iz tabele A Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

Države članice lahko pripravijo in letno posodablajo nacionalne evidence emisij za onesnaževala iz tabele B Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

2. Države članice pripravijo in vsaka štiri leta posodablajo prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij in evidence velikih točkovnih virov, vsaki dve leti pa nacionalne projekcije emisij za onesnaževala iz tabele C Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

3. Države članice pripravijo informativno poročilo o evidencah, ki je priloženo nacionalnim evidencam in projekcijam emisij iz odstavkov 1 in 2 v skladu z zahtevami iz tabele D v Prilogi I.

4. Države članice, ki so se odločile za prožnost v skladu s členom 5, v informativno poročilo o evidencah emisij za zadevno leto vključijo informacije, ki dokazujejo, da uporaba prožnosti izpolnjuje ustrezne pogoje iz člena 5(1) in dela 4 Priloge IV ali člena 5(2), (3) ali (4), kadar je ustrezno.

5. Države članice v skladu s Prilogo IV pripravijo in posodablajo nacionalne evidence emisij (po potrebi tudi prilagojene nacionalne evidence emisij), nacionalne projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in spremljajoča informativna poročila o evidencah.

6. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje na podlagi informacij iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena za onesnaževala iz Priloge I vsako leto pripravi in posodobi evidence emisij na ravni Unije in informativno poročilo o evidencah, kot tudi vsaki dve leti projekcije emisij na ravni Unije in vsaka štiri leta prostorsko razčlenjene evidence emisij na ravni Unije in evidence velikih točkovnih virov na ravni Unije.

7. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede prilagoditve Priloge I in Priloge IV razvoju, vključno s tehničnim in znanstvenim napredkom, v okviru Konvencije LRTAP.

Člen 9

Spremljanje vplivov onesnaženosti zraka

1. Države članice zagotovijo spremljanje negativnih vplivov onesnaženosti zraka na ekosisteme na podlagi mreže mest spremljanja, ki je reprezentativna za sladkovodne ter naravne in polnaravne habitate kot tudi gozdne ekosistemске tipe, in sicer v skladu z načeli stroškovne učinkovitosti in na podlagi pristopa, ki temelji na tveganju.

V ta namen se države članice usklajujejo z drugimi programi spremljanja, vzpostavljenimi v skladu z zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2008/50/ES, Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 92/43/EGS ⁽²⁾ ter po potrebi Konvencijo LRTAP, in po potrebi uporabijo podatke, ki se zberejo v okviru navedenih programov.

Države članice lahko za izpolnitev zahtev iz tega člena uporabijo izbirne kazalnike spremljanja iz Priloge V.

2. Pri zbiranju podatkov iz Priloge V in poročanju o njih se lahko uporabijo metodologije, določene v Konvenciji LRTAP in v njenih priročnikih za mednarodne programe sodelovanja.

3. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede prilagoditve Priloge V tehničnemu in znanstvenemu napredku ter razvoju v okviru Konvencije LRTAP.

Člen 10

Poročanje držav članic

1. Države članice svoje prve nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka Komisiji predložijo do 1. aprila 2019.

Kadar se nacionalni program nadzora nad onesnaževanjem zraka posodobi v skladu s členom 6(4), zadevna država članica posodobljeni program predloži Komisiji v dveh mesecih.

Komisija v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka in njihovih posodobitvah preveri izpolnjevanje zahtev iz člena 4(2) in člena 6.

2. Države članice v skladu z roki za poročanje iz Priloge I Komisiji in Evropski agenciji za okolje predložijo svoje nacionalne evidence in projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in informativna poročila o evidencah iz člena 8(1), (2) in (3) ter, kadar je ustrezno, iz člena 8(4).

To poročanje mora biti usklajeno s poročanjem sekretariatu Konvencije LRTAP.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

3. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje in po posvetovanju z zadevnimi državami članicami v prvem letu poročanja, nato pa redno, pregleduje podatke v nacionalnih evidencah emisij. Ta pregled vključuje naslednje:

- (a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;
- (b) preglede za opredelitev primerov, ko so podatki iz evidenc pripravljeni na način, ki ni skladen z zahtevami, določenimi v mednarodnem pravu, zlasti v okviru Konvencije LRTAP;
- (c) po potrebi izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z zadevno državo članico.

Kadar zadevna država članica in Komisija ne moreta doseči dogovora o potrebi ali o vsebini tehničnih popravkov v skladu s točko (c), Komisija sprejme sklep o tehničnih popravkih, ki jih mora uvesti zadevna država članica.

4. Države članice Komisiji in Evropski agenciji za okolje sporočijo naslednje informacije iz člena 9:

- (a) lokacijo mest spremljanja in s tem povezane kazalnike, uporabljene za spremljanje vplivov onesnaženosti, do 1. julija 2018, nato pa vsaka štiri leta, ter
- (b) podatke spremljanja iz člena 9 do 1. julija 2019 in nato vsaka štiri leta.

Člen 11

Poročanje Komisije

1. Komisija do 1. aprila 2020 in nato vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o napredku, doseženem pri izvajanju te direktive, vključno z oceno svojega prispevka k doseganju ciljev iz člena 1, kar vključuje tudi naslednje:

- (a) napredek pri:
 - (i) doseganju okvirnih ravni emisij in izpolnjevanju obveznosti zmanjšanja emisij iz člena 4 ter po potrebi razloge, zakaj to ni bilo doseženo;
 - (ii) doseganju ravni kakovosti zunanjega zraka v skladu s smernicami za kakovost zraka, ki jih objavi Svetovna zdravstvena organizacija;
 - (iii) doseganju ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov v skladu s sedmim okoljskim akcijskim programom;
- (b) opredelitev nadaljnjih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni Unije in držav članic, da se izpolnijo cilji iz točke (a);
- (c) črpanje sredstev Unije za podporo ukrepom, ki jih je treba sprejeti, da se uresničijo cilji te direktive;
- (d) rezultate preverjanja nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in njihovih posodobitev, ki ga na podlagi tretjega pododstavka člena 10(1) opravi Komisija;
- (e) oceno zdravstvenih, okoljskih in socialno-ekonomskih vplivov te direktive.

2. Kadar je v poročilu navedeno, da okvirne ravni emisij in obveznosti zmanjšanja emisij iz člena 4 morda niso bile izpolnjene zaradi neučinkovite zakonodaje Unije na področju boja proti onesnaževanju zraka pri virih, vključno zaradi izvajanja te zakonodaje na ravni države članice, Komisija, kadar je ustrezno, preveri, ali je treba sprejeti dodatne ukrepe, pri čemer upošteva tudi učinke izvajanja teh ukrepov na sektorje. Komisija po potrebi pripravi zakonodajne predloge, vključno z novo zakonodajo za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, da zagotovi izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

Člen 12

Evropski forum za čisti zrak

Komisija vzpostavi evropski forum za čisti zrak, ki bi zagotavljal nove usmeritve in olajšal usklajeno izvajanje zakonodaje in politik Unije v zvezi z izboljšanjem kakovosti zraka ter redno povezoval vse deležnike, vključno s pristojnimi organi držav članic na vseh ustreznih ravneh, Komisijo, industrijo, civilno družbo in znanstveno skupnost. V okviru evropskega foruma za čisti zrak se izmenjujejo izkušnje in dobre prakse, tudi glede zmanjšanja emisij zaradi ogrevanja v gospodinjstvih in iz cestnega prometa, ki lahko pripomorejo k oblikovanju in izboljšanju nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in prispevajo k njihovemu izvajanju.

Člen 13

Pregled

1. Za ohranitev napredka pri doseganju ciljev iz člena 1(2), zlasti ob upoštevanju znanstvenega in tehničnega napredka ter izvajanja podnebne in energetske politike Unije, Komisija na podlagi poročil iz člena 11(1) najpozneje do 31. decembra 2025 pregleda to direktivo.

Komisija po potrebi predstavi zakonodajne predloge o obveznostih zmanjšanja emisij za obdobje po letu 2030.

2. V zvezi z amoniakom Komisija v pregledu oceni zlasti:

- (a) najnovejše znanstvene dokaze;
- (b) posodobitve smernic UN/ECE iz leta 2014 za preprečevanje in zmanjševanje emisij amoniaka iz kmetijskih virov (v nadaljnjem besedilu: smernice za amoniak) ⁽¹⁾, okvirni kodeks UN/ECE o dobrih kmetijskih praksah za zmanjševanje emisij amoniaka ⁽²⁾, kot je bil nazadnje spremenjen leta 2014;
- (c) posodobitve najboljših razpoložljivih tehnologij, opredeljenih v točki 10 člena 3 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
- (d) kmetijsko-okoljske ukrepe v okviru skupne kmetijske politike.

3. Komisija na podlagi poročanih nacionalnih emisij živega srebra oceni njihov vpliv na doseganje ciljev iz člena 1(2) in preuči ukrepe za zmanjšanje teh emisij ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 14

Dostop do informacij

1. Države članice v skladu z Direktivo 2003/4/ES z objavo na javno dostopnem spletišču strani aktivno in sistematično javnost obveščajo o:

- (a) nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka in o vseh njihovih posodobitvah;
- (b) nacionalnih evidencah emisij (po potrebi tudi o prilagojenih nacionalnih evidencah emisij), nacionalnih projekcijah emisij, informativnih poročilih o evidencah ter dodatnih poročilih in informacijah, ki so bile Komisiji predložene v skladu s členom 10.

⁽¹⁾ Sklep 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Dodatek 1.

⁽²⁾ Sklep ECE/EB.AIR/127, odstavek 36e.

⁽³⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

2. Komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ zagotovi aktivno in sistematično obveščanje javnosti z objavo evidenc in projekcij emisij na ravni Unije ter informativnih poročil o evidencah na javno dostopnem spletišču.
3. Komisija na svojem spletišču objavi:
 - (a) temeljne predpostavke za vsako državo članico, da se opredeli njihov nacionalni potencial za zmanjšanje emisij, kar se uporabi pri pripravi poročila TSOZ št. 16;
 - (b) seznam ustrezne zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih in
 - (c) rezultate pregleda iz tretjega pododstavka člena 10(1).

Člen 15

Sodelovanje s tretjimi državami in usklajevanje v okviru mednarodnih organizacij

Unija in države članice, kakor je ustrezno, brez poseganja v člen 218 PDEU zagotovijo dvostransko in večstransko sodelovanje s tretjimi državami in usklajevanje znotraj ustreznih mednarodnih organizacij, kot so Program Združenih narodov za okolje (UNEP), UN/ECE, Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), Mednarodna pomorska organizacija (IMO) in Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), vključno z izmenjavo informacij, glede tehničnih in znanstvenih raziskav in razvoja z namenom izboljšanja temeljev za lažje zmanjšanje emisij.

Člen 16

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 31. decembra 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

*Člen 17***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor za kakovost zunanjega zraka, ustanovljen na podlagi člena 29 Direktive 2008/50/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

*Člen 18***Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

*Člen 19***Sprememba Direktive 2003/35/ES**

V Prilogi I k Direktivi 2003/35/ES se doda naslednja točka:

- „(g) Člen 6(1) Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij nekaterih onesnaževal zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (*).

(*) UL L 344, 17.12.2016, str. 1.“.

*Člen 20***Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. julija 2018.

Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 10(2), do 15. februarja 2017.

Države članice o tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 21***Razveljavitev in prehodne določbe**

1. Direktiva 2001/81/ES se razveljavi z učinkom od 1. julija 2018.

Z odstopanjem od prvega pododstavka:

(a) se člena 1 in 4 ter Priloga I k Direktivi 2001/81/ES še naprej uporabljajo do 31. decembra 2019;

(b) se člena 7 in 8 ter Priloga III k Direktivi 2001/81/ES razveljavijo 31. decembra 2016.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

2. Države članice lahko člen 5(1) te direktive v zvezi z zgornjimi mejami v skladu s členom 4 in Prilogo I k Direktivi 2001/81/ES uporabljajo do 31. decembra 2019.

*Člen 22***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati 31. decembra 2016.

*Člen 23***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

PRILOGA I

SPREMLJANJE IN SPOROČANJE EMISIJ ONESNAŽEVAL ZRAKA

Tabela A

Zahteve glede letnega poročanja o emisijah, kakor je navedeno v prvem pododstavku člena 8(1)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir	Datumi poročanja
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽¹⁾ ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — težke kovine (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ (skupni PAH ⁽⁵⁾ , benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksini/furani, PCB ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Letno, od leta 1990 do leta poročanja minus 2 (X – 2)	15. februar ⁽⁹⁾
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ in, če je na voljo, BC	Letno, od leta 2000 do leta poročanja minus 2 (X – 2)	15. februar ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Nomenklatura za poročanje (NFR), kot je določena v Konvenciji LRTAP.

⁽²⁾ Naravne emisije se sporočajo v skladu z metodologijami, določenimi v Konvenciji LRTAP in priročniku EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka. Ne vključijo se v skupne nacionalne vsote, sporočajo se ločeno.

⁽³⁾ Cd (kadmij), Hg (živo srebro), Pb (svinec).

⁽⁴⁾ POP (obstoja organska onesnaževala).

⁽⁵⁾ PAH (policiklični aromatski ogljikovodiki).

⁽⁶⁾ PCB (poliklorirani bifenili).

⁽⁷⁾ HCB (heksaklorobenzen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀“ pomeni delce z aerodinamičnim premerom 10 mikrometrov (µm) ali manj.

⁽⁹⁾ Ponovne predložitve zaradi napak se opravijo najpozneje v štirih tednih in vključujejo jasno razlago sprememb.

Tabela B

Zahteve glede letnega poročanja o emisijah, kakor je navedeno v drugem pododstavku člena 8(1)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir	Datum poročanja
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽¹⁾	— težke kovine (As, Cr, Cu, Ni, Se in Zn ter njihove spojine) ⁽²⁾ — TSP ⁽³⁾	Letno, od leta 1990 (2000 za TSP) do leta poročanja minus 2 (X – 2)	15. februar

⁽¹⁾ Naravne emisije se sporočajo v skladu z metodologijami, določenimi v Konvenciji LRTAP in priročniku EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka. Ne vključijo se v skupne nacionalne vsote, sporočajo se ločeno.

⁽²⁾ As (arzen), Cr (krom), Cu (bakar), Ni (nikelj), Se (selen) Zn (cink).

⁽³⁾ TSP (celotni prah).

Tabela C

Zahteve glede poročanja o emisijah in projekcijah, kakor je navedeno v členu 8(2)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir/ciljna leta	Datumi poročanja
Podatki o emisijah državne merilne mreže po vrstah virov (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — težke kovine (Cd, Hg, Pb) — POP (skupni PAH, HCB, PCB, dioksini/furani) — BC (če je na voljo)	Vsaka štiri leta za leto poročanja minus 2 (X – 2) od leta 2017	1. maj ⁽¹⁾
Veliki točkovni viri po viru kategorije (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — težke kovine (Cd, Hg, Pb) — POP (skupni PAH, HCB, PCB, dioksini/furani) — BC (če je na voljo)	Vsaka štiri leta za leto poročanja minus 2 (X – 2) od leta 2017	1. maj ⁽¹⁾
Projekcije emisij po združeni NFR	— SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC, PM_{2,5} in, če je na voljo, BC	Vsaki dve leti za leta projekcij 2020, 2025, 2030 ter, če so na voljo, za leta 2040 in 2050 od leta 2017	15. marec

⁽¹⁾ Ponovne predložitve zaradi napak se opravijo v štirih tednih in vključujejo jasno razlago sprememb.

Tabela D

Zahteve glede letnega poročanja o informativnem poročilu o evidencah, kakor je navedeno v členu 8(3)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir/ciljna leta	Datumi poročanja
Informativno poročilo o evidencah	— SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — težke kovine (Cd, Hg, Pb) in BC — POP (skupni PAH, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksini/furani, PCB, HCB) — Če je na voljo, težke kovine (As, Cr, Cu, Ni, Se in Zn ter njihove spojine) in TSP	Vsako leto (kakor je prikazano v tabelah A–B–C)	15. marec

PRILOGA II

NACIONALNE OBVEZNOSTI ZMANJŠANJA EMISIJ

Tabela A

Obveznosti zmanjšanja emisij za žveplov dioksid (SO₂), dušikove okside (NO_x) in nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC). Obveznosti zmanjšanja emisij imajo leto 2005 za izhodiščno leto in za cestni promet veljajo za emisije, izračunane na podlagi prodanih goriv (*).

Država članica	Zmanjšanje SO ₂ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NO _x v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NMVOC v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Belgija	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bolgarija	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Češka	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Danska	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Nemčija	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Estonija	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Grčija	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Španija	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Francija	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Hrvaška	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Irska	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Italija	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Ciper	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Latvija	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Litva	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luksemburg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Madžarska	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Malta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Nizozemska	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Avstrija	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Poljska	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Država članica	Zmanjšanje SO ₂ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NO _x v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NMVOC v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Portugalska	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Romunija	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Slovenija	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slovaška	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finska	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Švedska	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Združeno kraljestvo	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU-28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za upoštevanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

Tabela B

Obveznosti zmanjšanja emisij za amoniak (NH₃) in drobne delce (PM_{2,5}). Obveznosti zmanjšanja emisij imajo leto 2005 za izhodiščno leto in za cestni promet veljajo za emisije, izračunane na podlagi prodanih goriv (*).

Država članica	Zmanjšanje NH ₃ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje PM _{2,5} v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Belgija	2 %		13 %	20 %		39 %
Bolgarija	3 %		12 %	20 %		41 %
Češka	7 %		22 %	17 %		60 %
Danska	24 %		24 %	33 %		55 %
Nemčija	5 %		29 %	26 %		43 %
Estonija	1 %		1 %	15 %		41 %
Grčija	7 %		10 %	35 %		50 %
Španija	3 %		16 %	15 %		50 %
Francija	4 %		13 %	27 %		57 %
Hrvaška	1 %		25 %	18 %		55 %
Irska	1 %		5 %	18 %		41 %
Italija	5 %		16 %	10 %		40 %
Ciper	10 %		20 %	46 %		70 %
Latvija	1 %		1 %	16 %		43 %

Država članica	Zmanjšanje NH ₃ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje PM _{2,5} v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Litva	10 %		10 %	20 %		36 %
Luksemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Madžarska	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nizozemska	13 %		21 %	37 %		45 %
Avstrija	1 %		12 %	20 %		46 %
Poljska	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalska	7 %		15 %	15 %		53 %
Romunija	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenija	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovaška	15 %		30 %	36 %		49 %
Finska	20 %		20 %	30 %		34 %
Švedska	15 %		17 %	19 %		19 %
Združeno kraljestvo	8 %		16 %	30 %		46 %
EU-28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za upoštevanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

PRILOGA III

VSEBINA NACIONALNIH PROGRAMOV ZA NADZOR NAD ONESNAŽEVANJEM ZRAKA IZ ČLENOV 6 IN 10

DEL 1

Minimalna vsebina nacionalnih programov za nadzor nad onesnaževanjem zraka

1. Začetni nacionalni programi za nadzor nad onesnaževanjem zraka iz členov 6 in 10 zajemajo vsaj naslednjo vsebino:
 - (a) nacionalni politični okvir glede kakovosti zraka in onesnaževanja, v okviru katerega je bil program razvit, vključno s:
 - (i) prednostnimi nalogami politike in njihovimi povezavami s prednostnimi nalogami na drugih pomembnih političnih področjih, vključno s podnebnimi spremembami ter po potrebi kmetijstvom, industrijo in prometom;
 - (ii) odgovornostmi nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov;
 - (iii) napredkom sedanjih politik in ukrepov pri zmanjševanju emisij in izboljšanju kakovosti zraka ter stopnjo izpolnjevanja nacionalnih obveznosti in obveznosti Unije;
 - (iv) napovedanim nadaljnjim razvojem ob predvidevanju, da ne bo sprememb že sprejetih politik in ukrepov;
 - (b) možnosti politike, ki bodo prišle v poštev za izpolnjevanje zahtev glede zmanjšanja emisij za obdobje med letom 2020 in letom 2029 in od leta 2030 naprej ter za vmesne ravni emisij, določene za leto 2025, in za nadaljnje izboljševanje kakovosti zraka, ter analize teh politik in metode analiz; kjer so na voljo, posamezne ali kombinirane vplive politik in ukrepov v zvezi z zmanjšanjem emisij, kakovostjo zraka in okoljem ter s tem povezane negotovosti;
 - (c) ukrepe in politike, izbrane za sprejetje, vključno s časovnim načrtom za njihovo sprejetje, izvajanje in pregled ter odgovornimi pristojnimi organi;
 - (d) po potrebi pojasnitev razlogov, zakaj okvirnih ravni emisij za leto 2025 ni mogoče izpolniti brez ukrepov, ki bi povzročili nesorazmerne stroške;
 - (e) po potrebi informacije o uporabi prožnosti iz člena 5 in vse okoljske posledice uporabe teh prožnosti;
 - (f) oceno uspešnosti izbranih politik in ukrepov pri zagotavljanju skladnosti z načrti in programi, vzpostavljenimi v okviru drugih ustreznih področij politik.
2. Posodobitve nacionalnega programa za nadzor nad onesnaževanjem zraka iz členov 6 in 10 zajemajo vsaj naslednje:
 - (a) oceno napredka pri izvajanju programa, zmanjševanju emisij in zmanjševanju koncentracij;
 - (b) kakršne koli pomembne spremembe okvira politike, ocen, programa ali izvajanja njegovega časovnega načrta.

DEL 2

Ukrepi zmanjšanja emisij iz drugega pododstavka člena 6(2)

Države članice upoštevajo ustrezne smernice za amoniak ter uporabijo najboljše razpoložljive tehnologije v skladu z Direktivo 2010/75/EU.

A. Ukrepi za nadzor nad emisijami amoniaka

1. Države članice pripravijo nacionalni svetovalni kodeks dobrih kmetijskih praks za nadziranje emisij amoniaka, pri čemer upoštevajo okvirni kodeks UN/ECE o dobrih kmetijskih praksah za zmanjšanje emisij amoniaka iz leta 2014, ki zajema najmanj naslednje:
 - (a) upravljanje dušika ob upoštevanju celotnega dušikovega cikla;

- (b) strategije krmljenja živine;
 - (c) tehnike nanašanja gnoja z nizkimi emisijami;
 - (d) sisteme skladiščenja gnoja z nizkimi emisijami;
 - (e) sisteme za uhlevitev živali z nizkimi emisijami;
 - (f) možnosti za omejitev emisij amoniaka zaradi uporabe mineralnih gnojil.
2. Države članice lahko oblikujejo nacionalni proračun dušika za spremljanje sprememb v skupnih izgubah reaktivnega dušika iz kmetijstva, vključno z amoniakom, dušikovim oksidom, amonijem, nitrati in nitriti, ki je osnovan na načelih iz smernic UN/ECE za proračune dušika ⁽¹⁾.
3. Države članice prepovejo uporabo gnojil z amonijevim karbonatom in lahko zmanjšajo emisije amoniaka iz anorganskih gnojil z uporabo naslednjih pristopov:
- (a) nadomestitvijo gnojil na osnovi sečnine z gnojili na osnovi amonijevega nitrata;
 - (b) kadar se gnojila na osnovi sečnine še naprej uporabljajo, z uporabo metod, ki so se izkazale za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za najmanj 30 % v primerjavi z uporabo referenčne metode iz smernic za amoniak;
 - (c) spodbujanjem nadomeščanja anorganskih gnojil z organskimi gnojili, kjer se anorganska gnojila še naprej uporabljajo, ter z njihovim nanašanjem v skladu s predvidenimi zahtevami zadevnih rastlin in travnišč v zvezi z dušikom in fosforjem, pri čemer se upošteva tudi obstoječa vsebnost hranil v tleh in hranilne snovi iz drugih gnojil.
4. Države članice lahko zmanjšajo emisije amoniaka iz hlevskega gnoja z uporabo naslednjih pristopov:
- (a) zmanjšanjem emisij iz uporabe gnojevke in hlevskega gnoja na obdelovalnih zemljiščih in travniščih z uporabo metod, ki zmanjšujejo emisije za najmanj 30 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak, in pod naslednjimi pogoji:
 - (i) nanašanje gnoja in gnojevke zgolj v skladu s predvidenimi zahtevami zadevnih rastlin in travnišč v zvezi z dušikom in fosforjem, pri čemer pa se upošteva tudi obstoječa vsebnost hranil v tleh in hranilne snovi iz drugih gnojil;
 - (ii) nenanašanje gnoja in gnojevke, kadar je zemljišče nasičeno z vodo, poplavljen, zamrznjeno ali pokrito s snegom;
 - (iii) nanašanje gnojevke na travnišča z uporabo vlečenih cevi, vlečenih letev ali plitvega ali globinskega injiciranja;
 - (iv) vnos gnoja in gnojevke, ki se nanesejo na obdelovalno zemljišče, v tla v štirih urah po nanosu;
 - (b) zmanjšanjem emisij iz skladiščenja gnoja zunaj hlevov z uporabo naslednjih pristopov:
 - (i) za skladišča gnojevke, zgrajena po 1. januarju 2022, z uporabo sistemov ali tehnik skladiščenja z nizkimi emisijami, ki so se izkazali za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 60 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak, za obstoječa skladišča gnojevke pa se uporabljajo tisti, ki emisije zmanjšajo za vsaj 40 %;
 - (ii) pokritjem skladišč hlevskega gnoja;
 - (iii) zagotavljanjem, da imajo kmetije dovolj zmogljivosti za skladiščenje gnoja, da lahko gnoj nanašajo le v obdobjih, ki so primerna za rast rastlin;
 - (c) zmanjšanjem emisij iz hlevov živali z uporabo sistemov, ki so se izkazali za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 20 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak;
 - (d) zmanjšanjem emisij iz gnoja z uporabo strategij krmljenja z nizko vsebnostjo beljakovin, ki so se izkazale za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 10 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak.

⁽¹⁾ Sklep 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Dodatek 1.

B. Ukrepi za zmanjšanje emisij z namenom nadzora nad emisijami drobnih delcev in črnega ogljika

1. Brez poseganja v Prilogo II o navzkrižni skladnosti k Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ lahko države članice prepovejo sežiganje ostankov kmetijskih žetev in odpadkov ter gozdnih ostankov na prostem.

Države članice spremljajo in uveljavijo izvajanje vsakršne prepovedi, izvedene v skladu s prvim pododstavkom. Vse izjeme od te prepovedi se omejujejo na preventivne programe za preprečevanje nenadzorovanih požarov v divjini, zatiranje škodljivih organizmov ali zaščito biotske raznovrstnosti.

2. Države članice lahko oblikujejo nacionalni svetovalni kodeks o dobri kmetijski praksi za pravilno upravljanje ostankov žetev, in sicer na podlagi naslednjih pristopov:

- (a) izboljšanje strukture tal z vključitvijo ostankov žetev;
- (b) izboljšane tehnike za vključitev ostankov žetev;
- (c) alternativna uporaba ostankov žetev;
- (d) izboljšanje hranljivosti in strukture tal z vključitvijo hlevskega gnoja, kot se zahteva za optimalno rast rastlin, in izogibanjem sežiganju gnoja (hlevskega gnoja, globoke stelje iz slame).

C. Preprečevanje vplivov na majhne kmetije

Države članice s sprejetjem ukrepov iz oddelkov A in B zagotovijo, da so vplivi na majhne in mikro kmetije v celoti upoštevani.

Države članice lahko na primer iz navedenih ukrepov izvzamejo majhne in mikro kmetije, kadar je to mogoče in ustrezno v luči veljavnih obveznosti zmanjšanja emisij.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

PRILOGA IV

METODOLOGIJE ZA PRIPRAVO IN POSODABLJANJE NACIONALNIH EVIDENC IN PROJEKCIJ EMISIJ, INFORMATIVNIH POROČIL O EVIDENCAH TER PRILAGOJENIH NACIONALNIH EVIDENC EMISIJ IZ ČLENOV 5 IN 8

Za onesnaževala iz Priloge I države članice pripravijo nacionalne evidence emisij, prilagojene nacionalne evidence emisij, če je to ustrezno, nacionalne projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in informativna poročila o evidencah z uporabo metodologij, ki so jih sprejele pogodbenice Konvencije LRTAP (v nadaljnjem besedilu: smernice za poročanje v okviru EMEP), od njih pa se zahteva tudi uporaba priročnika EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka (v nadaljnjem besedilu: priročnik EMEP/EEA), navedenega v Konvenciji. Poleg tega se dodatne informacije, zlasti podatki o dejavnosti naprav, ki so potrebne za oceno nacionalnih evidenc in projekcij emisij, pripravijo v skladu z istimi smernicami.

Zanašanje na smernice za poročanje v okviru EMEP ne posega v dodatne pogoje, določene v tej prilogi, niti v zahteve v zvezi z nomenklaturo za poročanje, časovnimi okviri in datumi poročanja, določenimi v Prilogi I.

DEL 1

Nacionalne letne evidence emisij

1. Nacionalne evidence emisij morajo biti pregledne, usklajene, primerljive, popolne in točne.
2. Emisije iz določenih ključnih kategorij se izračunajo v skladu z metodologijami, določenimi v priročniku EMEP/EEA, pri čemer se uporabi metodologija stopnje 2 ali višja (podrobnejša) metodologija.

Države članice lahko uporabljajo druge znanstveno utemeljene in združljive metodologije za vzpostavitev nacionalnih evidenc emisij, kadar te metodologije zagotavljajo bolj točne ocene od privzetih metodologij iz priročnika EMEP/EEA.

3. Države članice emisije iz prometa izračunajo in sporočijo v skladu z nacionalnimi energetskega bilancami, sporočenimi Eurostatu.
4. Emisije iz cestnega prometa se izračunajo in sporočijo na podlagi goriv, prodanih ⁽¹⁾ v zadevni državi članici. Poleg tega lahko države članice sporočijo tudi emisije iz cestnega prometa na podlagi porabljenih goriv ali prevoženih kilometrov v državi članici.
5. Države članice svoje letne emisije sporočajo izražene v veljavni enoti, opredeljeni v predlogi NFR za poročanje iz Konvencije LRTAP.

DEL 2

Nacionalne projekcije emisij

1. Nacionalne projekcije emisij so pregledne, usklajene, primerljive, popolne in točne, sporočene informacije pa vsebujejo vsaj naslednje:
 - (a) jasno opredelitev sprejetih in načrtovanih politik ter ukrepov, vključenih v projekcije;
 - (b) po potrebi rezultate analize občutljivosti, izvedene za projekcije;
 - (c) opise metodologij, modelov, temeljnih predpostavk ter ključnih vhodnih in izhodnih parametrov.
2. Projekcije emisij se ocenijo in dodajo k zadevnim sektorjem, ki so viri onesnaževanja. Države članice v skladu s smernicami, določenimi v priročniku EMEP/EEA, pripravijo projekcije „z ukrepi“ (sprejeti ukrepi) in po potrebi projekcije „z dodatnimi ukrepi“ (načrtovani ukrepi) za vsako onesnaževalo.

⁽¹⁾ Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za spoštovanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

3. Nacionalne projekcije emisij so skladne z nacionalno letno evidenco emisij za leto $x - 3$ in s projekcijami, sporočenimi po Uredbi (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

DEL 3

Informativno poročilo o evidencah

Informativna poročila o evidencah se pripravijo v skladu s smernicami za poročanje v okviru EMEP, sporočajo pa se z uporabo predloge za poročila o evidencah, ki so v njih določene. Poročilo o evidencah vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) opise, sklice in vire informacij posebnih metodologij, predpostavke, faktorje emisij in podatke o dejavnostih, pa tudi temeljna načela za njihovo izbiro;
- (b) opis nacionalnih ključnih vrst virov emisij;
- (c) informacije o negotovostih, zagotavljanju kakovosti in preverjanju;
- (d) opis institucionalnih ureditev za pripravo evidence;
- (e) ponovne izračune in načrtovane izboljšave;
- (f) če je to relevantno, informacije o uporabi prožnosti iz člena 5(1), (2), (3) in (4);
- (g) če je to relevantno, informacije o razlogih za odklon od krivulje zmanjševanja, določene v skladu s členom 4(2), ter ukrepe za ponovno približanje krivulji;
- (h) povzetek.

DEL 4

Prilagoditev nacionalnih evidenc emisij

1. Država članica, ki predlaga prilagoditev svoje nacionalne evidence emisij v skladu s členom 5(1), v svoj predlog Komisiji vključi vsaj naslednja dokazila:
- (a) dokazilo, da je zadevna nacionalna obveznost zmanjšanja emisij presežena oziroma da so zadevne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij presežene;
 - (b) dokazilo o obsegu, v katerem prilagoditev evidence emisij zmanjšuje preseganje in prispeva k izpolnjevanju zadevne nacionalne obveznosti oziroma zadevnih nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij;
 - (c) oceno, ali se pričakuje, da bo zadevna nacionalna obveznost oziroma da bodo zadevne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij izpolnjene in kdaj naj bi bile izpolnjene, na podlagi nacionalnih projekcij emisij brez prilagoditve;
 - (d) dokazilo, da je prilagoditev v skladu z eno ali več od naslednjih treh okoliščin. Po potrebi se je mogoče sklicevati tudi na ustrezne predhodne prilagoditve:
 - (i) v primeru nove vrste virov emisij:
 - dokazilo, da je nova vrsta virov emisij priznana v znanstveni literaturi in/ali priročniku EMEP/EEA,
 - dokazilo, da ta vrsta virov ni bila vključena v zadevne zgodovinske nacionalne evidence emisij ob določitvi obveznosti zmanjšanja emisij,
 - dokazilo, da emisije iz nove vrste virov državo članico ovirajo pri izpolnjevanju obveznosti zmanjšanja emisij, ki je podprto s podrobnim opisom metodologije, podatkov in faktorjev emisij, na podlagi katerih so države članice prišle do tega zaključka;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

- (ii) v primeru, ko so za določanje emisij iz specifičnih vrst virov uporabljeni bistveno drugačni faktorji emisij:
- opis prvotnih faktorjev emisij, vključno s podrobnim opisom znanstvene podlage, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
 - dokazila, da so bili v času določitve zmanjšanj emisij uporabljeni prvotni faktorji,
 - opis posodobljenih faktorjev emisij, vključno s podrobnimi informacijami o znanstveni podlagi, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
 - primerjavo ocen emisij, opravljenih z uporabo prvotnih in posodobljenih faktorjev emisij, ki dokazuje, da sprememba faktorjev emisij prispeva k temu, da država članica ne more izpolniti svojih obveznosti zmanjšanja emisij,
 - razloge za odločitev, ali so spremembe faktorjev emisije bistvene;
- (iii) v primeru, ko so za določanje emisij iz specifičnih vrst virov uporabljene bistveno drugačne metodologije:
- opis prvotnih uporabljenih metodologij, vključno s podrobnimi informacijami o znanstveni podlagi, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
 - dokazila, da je bila v času določitve zmanjšanj emisij uporabljena prvotna metodologija,
 - opis posodobljene metodologije, vključno s podrobnim opisom znanstvene podlage ali sklica, na podlagi katerega je bila pridobljena,
 - primerjavo ocen emisij, opravljenih z uporabo prvotnih in posodobljenih metodologij, ki dokazuje, da sprememba metodologije prispeva k temu, da država članica ne more izpolniti svoje obveznosti zmanjšanja emisij,
 - razloge za odločitev, ali je sprememba metodologije bistvena.
2. Države članice lahko predložijo iste podporne informacije za postopke prilagoditve, ki temeljijo na podobnih predpogojih, pod pogojem, da vsaka država članica predloži posamične informacije, ki se od nje zahtevajo in kot so določene v odstavku 1.
3. Države članice ponovno izračunajo prilagojene emisije, da se zagotovi čim večja doslednost časovnih okvirov za vsako leto, za katero se prilagoditev ali prilagoditve uporabljajo.
-

PRILOGA V

NEOBVEZNI KAZALNIKI ZA SPREMLJANJE VPLIVOV ONESNAŽENOSTI ZRAKA IZ ČLENA 9

- (a) Za sladkovodne ekosisteme: ugotavljanje obsega biološke škode, vključno z občutljivimi receptorji (mikrofiti, makrofiti in diatomeje), in izgube staleža rib ali nevretenčarjev:

glavni kazalnik zmogljivost nevtralizacije kislosti in pomožni kazalniki kislost (vrednost pH), raztopljen sulfat (SO_4), nitrat (NO_3) in raztopljen organski ogljik:

pogostost vzorčenja: od letne (jesenski pretok na jezerih) do mesečne (vodotoki).

- (b) Za kopenske ekosisteme: ocena kislosti tal, izgube hranilnih snovi, statusa in ravnovesja dušika ter izgube biotske raznovrstnosti:

- (i) glavni kazalnik kislost tal: izmenljive frakcije bazičnih kationov (bazična nasičenost) in izmenljiv aluminij v tleh:

pogostost vzorčenja: vsakih deset let;

pomožni kazalniki: vrednost pH, sulfat, nitrat, bazični kationi, koncentracije aluminija v talni raztopini:

pogostost vzorčenja: vsako leto (kadar je to ustrezno);

- (ii) glavni kazalnik izcejanje nitratov v tleh (NO_3 , izcedek):

pogostost vzorčenja: vsako leto;

- (iii) glavni kazalnik razmerje med ogljikom in dušikom (C/N) in pomožni kazalnik skupni dušik v tleh (N_{skupaj}):

pogostost vzorčenja: vsakih deset let;

- (iv) glavni kazalnik ravnovesje hranil v listju (N/P, N/K, N/Mg):

pogostost vzorčenja: vsaka štiri leta.

- (c) Za kopenske ekosisteme: ocena škode, ki jo ozon povzroči rasti vegetacije in biotski raznovrstnosti:

- (i) glavni kazalnik rast vegetacije in škoda na listih ter pomožni kazalnik tok ogljika (C_{tok}):

pogostost vzorčenja: vsako leto;

- (ii) glavni kazalnik prekoračitev kritičnih vrednosti na podlagi toka:

pogostost vzorčenja: vsako leto v obdobju rasti.

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2001/81/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2, prvi in drugi pododstavek, točke (c),(d) in (e)	Člen 2
Člen 3, točka (e)	Člen 3, točka 1
—	Člen 3, točke 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 in 13
Člen 3, točka (i)	Člen 3, točka 6
Člen 3, točka (k)	Člen 3, točka 7
Člen 3, točka (h)	Člen 3, točka 10
Člen 3, točka (g)	Člen 3, točka 11
Člen 4	Člen 4(1) in (2)
Člen 2, drugi pododstavek, točki (a) in (b)	Člen 4(3)
—	Člen 5
Člen 6(1)	Člen 6(1)
Člen 6(2)	Člen 6(2), (5) do (10)
Člen 6(3)	Člen 6(3) in (4)
—	Člen 7
Člen 7(1)	Člen 8(1), prvi pododstavek
—	Člen 8(1), drugi pododstavek, (2) do (4)
Člen 7(2)	Člen 8(5)
Člen 7(3)	Člen 8(6)
Člen 7(4)	Člen 8(7)
—	Člen 9
Člen 8(2)	Člen 10(1)
Člen 8(1)	Člen 10(2)
—	Člen 10(3) in (4)
Člen 9	Člen 11
—	Člen 12
Člen 10	Člen 13
Člen 6(4)	Člen 14(1)
Člen 7(3) in člen 8(3)	Člen 14(2) in (3)
Člen 11	Člen 15
Člen 13(3)	Člen 16
Člen 13(1) in (2)	Člen 17

Direktiva 2001/81/ES	Ta direktiva
Člen 14	Člen 18
—	Člen 19
Člen 15	Člen 20
—	Člen 21
Člen 16	Člen 22
Člen 17	Člen 23
Člen 8(1) in Priloga III	Priloga I
Priloga I	Priloga II
—	Priloge III, V in VI
Priloga III	Priloga IV

Izjava Komisije o pregledu emisij metana

Komisija meni, da glede kakovosti zraka obstajajo tehtni razlogi, da se pregled razvoja emisij metana v državah članicah nadaljuje z namenom zmanjšanja koncentracij ozona v EU in spodbujanja zmanjšanja emisij metana na mednarodni ravni.

Komisija potrjuje, da namerava na podlagi poročanih nacionalnih emisij dodatno oceniti učinek emisij metana na doseganje ciljev iz člena 1(2) direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij in bo preučila možnost ukrepov za zmanjšanje navedenih emisij ter, kjer je primerno, za ta namen predložila zakonodajni predlog. Komisija bo pri oceni upoštevala vrsto študij, ki potekajo na tem področju in naj bi se zaključile leta 2017, pa tudi nadaljnji mednarodni razvoj na tem področju.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) 2016/2285

z dne 12. decembra 2016

o določitvi ribolovnih možnosti za ribiška plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2017 in 2018 in o spremembi Uredbe (EU) 2016/72

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 43(3) Pogodbe določa, da Svet na predlog Komisije sprejme ukrepe o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti.
- (2) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ zahteva, da se ohranitveni ukrepi sprejmejo ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, kar vključuje, če je ustrezno, poročila, ki jih pripravi Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF).
- (3) Svet je zadolžen za sprejetje ukrepov o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti, po potrebi pa tudi nekaterih pogojev, ki so funkcionalno povezani s tem. Ribolovne možnosti bi bilo treba med države članice razdeliti tako, da se vsaki državi članici zagotovi sorazmerna stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsak stalež ali ribolov, in ob upoštevanju ciljev skupne ribiške politike iz Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (4) Ribolovne možnosti za globokomorske vrste, kot so opredeljene v točki (a) člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 2347/2002 ⁽²⁾, se določijo vsaki dve leti.
- (5) Celotne dovoljene ulove (TAC) bi bilo treba določiti na podlagi razpoložljivega znanstvenega mnenja ter ob upoštevanju bioloških in družbenogospodarskih vidikov, pri čemer bi bilo treba zagotoviti pošteno obravnavo med ribiškimi sektorji, ter ob upoštevanju mnenj, izraženih med posvetovanjem z deležniki, zlasti zadevnih svetovalnih svetov.
- (6) Ribolovne možnosti bi morale biti skladne z mednarodnimi sporazumi in načeli, kot je Sporazum Združenih narodov glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib iz leta 1995 ⁽³⁾, ter s podrobnimi načeli upravljanja iz mednarodnih smernic Organizacije Združenih narodov za prehrano in

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2347/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi posebnih pogojev dostopa in z njimi povezanih pravil za ribolov globokomorskih staležev (UL L 351, 28.12.2002, str. 6).

⁽³⁾ Sporazum o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib (UL L 189, 3.7.1998, str. 16).

kmetijstvo za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008, v skladu s katerimi mora biti upravni organ zlasti previdnejši, če so informacije negotove, nezanesljive ali neustrezne. Pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne bi smelo biti razlog za odlaganje ali nesprejetje ukrepov ohranjanja in upravljanja.

- (7) V najnovejša znanstvena mnenja Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES) in STECF razkrivajo, da se večina globokomorskih staležev še vedno ne lovi trajnostno, pri čemer bi bilo treba ribolovne možnosti za te staleže zaradi zagotovitve njihove trajnosti dodatno zmanjšati, dokler se ne bi pokazal pozitiven trend razvoja staležev.
- (8) Skladno s priporočilom ICES je primerno, da je TAC za okatega ribona v severozahodnih vodah le prilovni TAC.
- (9) Pomembni ulovi okatega ribona so določeni za zadevna območja Odbora za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik (CECAF) in Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju (GFCM), ki mejijo na podobmočje ICES IX. Ker so podatki ICES za ta mejna območja nepopolni, bi moral biti obseg TAC še naprej omejen na podobmočje ICES IX. Vendar bi bilo treba zaradi priprave prihodnjih odločitev glede upravljanja določiti sporočanje podatkov za ta mejna območja.
- (10) ICES priporoča, da bi bilo treba do leta 2020 prepovedati ulov oranžne sluzoglavke. V preteklosti so bili določeni TAC za oranžno sluzoglavko (navedeni TAC so bili določeni na nič od leta 2010). Primerno je, da so ribolov, obdržanje na krovu, pretovarjanje ali iztovarjanje navedene vrste prepovedani, saj je stalež izčrpan in se ne obnavlja. ICES ugotavlja, da se usmerjeni ribolov Unije na oranžno sluzoglavko ni izvajal v severovzhodnem Atlantiku od leta 2010.
- (11) Glede na mnenje ICES so omejena opazovanja na krovu pokazala, da je delež čebulastookega repaka v prijavljenem ulovu okroglonosega repaka manjši od 1 %. Na podlagi tega ICES priporoča, da se prepove usmerjeni ribolov čebulastookega repaka, vsi prilovi pa prištevajo k TAC za okroglonosega repaka, da bi se tako čim bolj zmanjšalo morebitno napačno poročanje o vrstah. Kot je navedel ICES, so na območjih, kjer je ribolov čebulastookega repaka dovoljen, razlike med relativnimi deleži okroglonosega in čebulastookega repaka, prijavljenimi v uradnih iztovarjanjih, ter nadzorovanimi ulovi in znanstvenimi raziskavami precejšnje, celo gromozanske (več kot desetkratne). Za to vrsto je na voljo zelo malo podatkov in pri nekaterih podatkih iz prijavljenega iztovora gre po mnenju ICES pravzaprav za napačno poročanje o vrstah. Zato ni mogoče sestaviti točne pretekle slike ulova okroglonosega repaka. V skladu z znanstvenim mnenjem bi bilo zato treba vsak prilov čebulastookega repaka omejiti na 1 % kvote vsake države članice za okroglonosega repaka in ga v to kvoto tudi všteti.
- (12) ICES priporoča, da se usmerjeni ulov globokomorskih morskih psov določi na nič. ICES pa tudi navaja, da so trenutno veljavne restriktivne omejitve ulova povzročile napačno poročanje o neizbežnem prilovu globokomorskega morskega psa. Zlasti se pri usmerjenem malem globokomorskem ribolovu črnega morskega meča s parangalom neizbežno prilovijo globokomorski morski psi, ki se jih trenutno zavrže mrtve. Ob upoštevanju teh dejstev, bi morali, da bi zbrali znanstvene informacije o globokomorskih morskih psih, za leti 2017 in 2018 poskusno uvesti restriktivni dovoljeni prilov, pri tem pa dovoliti omejena iztovarjanja neizogibnega prilova globokomorskih morskih psov pri usmerjenem malem globokomorskem ribolovu črnega morskega meča s parangali. Parangali veljajo za selektivno ribolovno orodje pri tem ribolovu. Zadevne države članice bi morale za ribolov črnega morskega meča oblikovati ukrepe regionalnega upravljanja in vzpostaviti posebne ukrepe za zbiranje podatkov o globokomorskih morskih psih, da bi zagotovili temeljito spremljanje staležev. Določitev tovrstnega dovoljenega prilova Unije za globokomorske morske pse v vodah Unije in mednarodnih vodah podobmočij ICES V, VI, VII, VIII in IX, vodah Unije in mednarodnih vodah podobmočja ICES X ter vodah Unije območij CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2 ne posega v načelo sorazmerne stabilnosti v zvezi z globokomorskimi morskimi psi na teh območjih.
- (13) V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 847/96 ⁽¹⁾ bi bilo treba določiti staleže, za katere veljajo razni ukrepi iz navedene uredbe. Previdnostni TAC bi bilo treba uporabiti za staleže, za katere ni na voljo nobene znanstveno utemeljene ocene možnosti ribolova za leto, v katerem je treba določiti TAC; v vseh drugih primerih bi bilo treba uporabljati analitske TAC. Po mnenjih ICES in STECF bi bilo treba za tiste staleže globokomorskih rib, za katere ni na voljo znanstvenih ocen ustreznih ribolovnih možnosti določiti previdnostne TAC.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 847/96 z dne 6. maja 1996 o uvedbi dodatnih pogojev za upravljanje celotnih dovoljenih ulovov (TAC) in kvot iz leta v leto (UL L 115, 9.5.1996, str. 3).

- (14) Portugalska je 15. septembra 2016 v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 847/96 na Komisijo naslovila zahtevo za povečanje TAC za sardona za leto 2016 na podobmočjih ICES IX in X ter v vodah Unije območja CECAF 34.1.1 na 15 000 ton. ICES je v mnenju z dne 21. oktobra 2016 potrdila izjemno dobro stanje tega staleža sardona in da se ulov v višini 15 000 ton v letu 2016 lahko šteje za trajnostni. Uredbo Sveta (EU) 2016/72 ⁽¹⁾ bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (15) Ribolovne možnosti za sardona v podobmočjih ICES IX in X ter vodah Unije območja CECAF 34.1.1 iz Uredbe (EU) 2016/72 se uporabljajo od 1. januarja 2016. Tudi določbe o spremembah iz te uredbe bi se morale uporabljati od istega datuma. Takšna retroaktivna uporaba ne posega v načeli pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, saj se zadevne ribolovne možnosti povečujejo v primerjavi z možnostmi, določenimi v Uredbi (EU) 2016/72.
- (16) Da bi se izognili prekinitvi ribolovnih dejavnosti in zagotovili preživetje ribičev Unije, bi se morala ta uredba uporabljati od 1. januarja 2017. Ta uredba bi morala zaradi nujnosti začeti veljati takoj po objavi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa letne ribolovne možnosti, ki so na voljo za ribiška plovila Unije za staleže rib nekaterih globokomorskih vrst za leti 2017 in 2018 v vodah Unije in nekaterih vodah zunaj Unije, za katere se zahtevajo omejitve ulova.

Člen 2

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „ribiško plovilo Unije“ pomeni ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice in je registrirano v Uniji;
 - (b) „vode Unije“ pomeni vode pod suverenostjo ali jurisdikcijo držav članic, razen voda, ki so sosednje ozemljem iz Priloge II k Pogodbi;
 - (c) „celotni dovoljeni ulov“ (TAC) pomeni količino, ki se lahko iz posameznega ribjega staleža ulovi in iztovori vsako leto;
 - (d) „kvota“ pomeni delež TAC, ki je dodeljen Uniji ali državi članici;
 - (e) „mednarodne vode“ pomeni vode, ki so zunaj suverenosti ali jurisdikcije katere koli države.
2. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve con:
 - (a) cone ICES (Mednarodni svet za raziskovanje morja) pomeni geografska območja, določena v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (b) območja CECAF (Odbor za ribištvo za vzhodni osrednji Atlantik) pomeni geografska območja, določena v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2016/72 z dne 22. januarja 2016 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2016 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije, ter o spremembi Uredbe (EU) 2015/104 (UL L 22, 28.1.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki ribarijo v severovzhodnem Atlantiku (UL L 87, 31.3.2009, str. 70).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki lovijo na določenih območjih izven severnega Atlantika (UL L 87, 31.3.2009, str. 1).

Člen 3

TAC in dodelitve

TAC za globokomorske vrste, ki jih ulovijo ribiška plovila Unije v vodah Unije ali v nekaterih vodah zunaj Unije, dodelitev takih TAC državam članicam ter po potrebi pogoji, ki so s tem funkcionalno povezani, so določeni v Prilogi.

Člen 4

Posebne določbe o dodelitvah ribolovnih možnosti

1. Dodelitev ribolovnih možnosti državam članicam, kot je določena v tej uredbi, ne posega v:
 - (a) izmenjave v skladu s členom 16(8) Uredbe (EU) št. 1380/2013;
 - (b) odbitke in ponovne dodelitve v skladu s členom 37 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽¹⁾;
 - (c) ponovne dodelitve v skladu s členom 10(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1006/2008 ⁽²⁾;
 - (d) dodatna iztovarjanja, dovoljena na podlagi člena 3 Uredbe (ES) št. 847/96;
 - (e) zadržane količine v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 847/96;
 - (f) odbitke na podlagi členov 105 in 107 Uredbe (ES) št. 1224/2009.
2. Člen 3 Uredbe (ES) št. 847/96 se uporablja za staleže, za katere velja previdnostni TAC, člen 3(2) in (3) ter člen 4 navedene uredbe pa za staleže, za katere velja analitični TAC, razen kadar je drugače določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 5

Pogoji za iztovarjanje ulova in prilova

Ribe iz staležev, za katere so določeni TAC, se obdržijo na krovu ali iztovarjajo le, če ulov ulovijo ribiška plovila, ki plovejo pod zastavo države članice in imajo kvoto ter navedena kvota ni izčrpana.

Člen 6

Prepoved

Ribiškim plovilom Unije je prepovedano loviti oranžno sluzoglavko (*Hoplostethus atlanticus*) v vodah Unije in mednarodnih vodah podobmočij ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII in XIV ter obdržati na krovu, pretovoriti ali iztovoriti oranžno sluzoglavko, ulovljeno na navedenem območju.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti ter o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93 in (ES) št. 1627/94 in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 3317/94 (UL L 286, 29.10.2008, str. 33).

Člen 7

Prenos podatkov

Kadar države članice na podlagi členov 33 in 34 Uredbe (ES) št. 1224/2009 Komisiji pošljejo podatke v zvezi z iztovarjanjem količin ujetih staležev, uporabijo oznake staležev, določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 8

Sprememba Uredbe (EU) 2016/72

V Prilogi IA k Uredbi (EU) 2016/72 se vnos v tabeli ribolovnih možnosti za sardona v podobmočjih ICES IX in X ter v vodah Unije območja CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411) nadomesti z naslednjim:

Vrsta:		Območje:
sardon <i>Engraulis encrasicolus</i>		IX in X; vode Unije območja CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411)
Španija	7 174	Previdnostni TAC.
Portugalska	7 826	
Unija	15 000	
TAC	15 000	

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017. Člen 8 pa se uporablja od 1. januarja 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. decembra 2016

Za Svet
Predsednica
G. MATEČNÁ

PRILOGA

Sklicevanje na ribolovna območja pomeni sklicevanje na območja ICES, razen če ni drugače določeno.

DEL 1

Opredelitev vrst in skupin vrst

1. Na seznamu iz dela 2 te priloge so staleži rib navedeni po abecednem redu latinskih imen vrst. Globokomorski morski psi pa so na začetku navedenega seznama. Za namene te uredbe je v nadaljevanju prikazana primerjalna tabela s splošnimi in latinskimi imeni:

Splošno ime	Tričrkovna oznaka	Znanstveno ime
Črni morski meč	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Sluzoglavke	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Okroglonosi repak	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Čebulastooki repak	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Okati ribon	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Tabinja belica	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. V tej uredbi „globokomorski morski psi“ pomeni naslednji seznam vrst:

Splošno ime	Tričrkovna oznaka	Znanstveno ime
Globokomorske morske mačke	API	<i>Apristurus</i> spp.
Ovratničarski šesteroškrkar	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Globokomorski trnež	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Portugalski morski pes	CYO	<i>Centroscyrnus coelolepis</i>
Morski pes vrste <i>Centroscyrnus crepidater</i>	CYP	<i>Centroscyrnus crepidater</i>
Črna morska mačka	CFB	<i>Centrosyllium fabricii</i>
Kljunati morski pes	DCA	<i>Deania calcea</i>
Temni morski pes	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Veliki svetilec	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Črni svetilec	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Morska mačka vrste <i>Galeus murinus</i>	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Morski pes šesteroškrkar	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Morski pes vrste <i>Oxynotus paradoxus</i>	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Morski pes vrste <i>Scymnodon ringens</i>	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Grenlandski morski pes	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

DEL 2

Letne ribolovne možnosti (v tonah žive teže)

Vrsta:	globokomorski morski psi		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij V, VI, VII, VIII in IX (DWS/56789-)
Leto	2017	2018		
Unija	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		

Previdnostni TAC.
 Člen 3 Uredbe (ES) št. 847/96 se ne uporablja.

⁽¹⁾ Samo za prilov pri ribolovu črnega morskega meča s parangali. Usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta:	globokomorski morski psi		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območja X (DWS/10-)
Leto	2017	2018		
Portugalska	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unija	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		

Previdnostni TAC.
 Člen 3 Uredbe (ES) št. 847/96 se ne uporablja.

⁽¹⁾ Samo za prilov pri ribolovu črnega morskega meča s parangali. Usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta:	globokomorski morski psi, <i>Deania hystricosa</i> in <i>Deania profundorum</i>		Območje:	mednarodne vode območja XII (DWS/12INT-)
Leto	2017	2018		
Irska	0	0		
Španija	0	0		
Francija	0	0		
Združeno kraljestvo	0	0		
Unija	0	0		
TAC	0	0		

Previdnostni TAC.
 Člen 3 Uredbe (ES) št. 847/96 se ne uporablja.

Vrsta:	globokomorski morski psi	Območje:	vode Unije območij CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2 (DWS/F3412C)
---------------	--------------------------	-----------------	--

Leto	2017	2018
Unija	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾

Previdnostni TAC.
Člen 3 Uredbe (ES) št. 847/96 se ne uporablja

⁽¹⁾ Samo za prilov pri ribolovu črnega morskga meča s parangali. Usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta:	črni morski meč <i>Aphanopus carbo</i>	Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij I, II, III in IV (BSF/1234-)
---------------	---	-----------------	--

Leto	2017	2018
Nemčija	3	3
Francija	3	3
Združeno kraljestvo	3	3
Unija	9	9
TAC	9	9

Previdnostni TAC.

Vrsta:	črni morski meč <i>Aphanopus carbo</i>	Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij V, VI, VII in XII (BSF/56712-)
---------------	---	-----------------	--

Leto	2017	2018
Nemčija	34	30
Estonija	17	15
Irska	84	74
Španija	168	148
Francija	2 362	2 078
Latvija	110	97
Litva	1	1
Poljska	1	1
Združeno kraljestvo	168	148
Druge države	9 ⁽¹⁾	8 ⁽¹⁾
Unija	2 954	2 600
TAC	2 954	2 600

Analitski TAC.

⁽¹⁾ Izključno za prilov. V okviru te kvote usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta:	črni morski meč <i>Aphanopus carbo</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij VIII, IX in X (BSF/8910-)
Leto	2017	2018		
Španija	10	9		
Francija	26	23		
Portugalska	3 294	2 965		
Unija	3 330	2 997		
TAC	3 330	2 997		Analitski TAC.

Vrsta:	črni morski meč <i>Aphanopus carbo</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območja CECAF 34.1.2 (BSF/C3412-)
Leto	2017	2018		
Portugalska	2 488	2 189		
Unija	2 488	2 189		
TAC	2 488	2 189		Previdnostni TAC.

Vrsta:	sluzoglavke <i>Beryx spp.</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII in XIV (ALF/3X14-)
Leto	2017	2018		
Irska	9	9		
Španija	63	63		
Francija	17	17		
Portugalska	182	182		
Združeno kraljestvo	9	9		
Unija	280	280		
TAC	280	280		Analitski TAC.

Vrsta:	okroglonosi repak <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij I, II in IV (RNG/124-)
Leto	2017	2018		
Danska	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Nemčija	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Francija	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾		
Združeno kraljestvo	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Unija	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾	Previdnostni TAC	

⁽¹⁾ Usmerjeni ribolov čebulastookega repaka ni dovoljen. Prilov čebulastookega repaka (RHG/124-) je treba všteti v to kvoto. Prilov ne sme preseči 1 % kvote.

Vrsta:	okroglonosi repak <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območja III (RNG/03-)
Leto	2017	2018		
Danska	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Nemčija	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Švedska	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unija	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Previdnostni TAC.	

⁽¹⁾ V območju ICES IIIa ni dovoljen usmerjeni ribolov okrolonosega repaka.

⁽²⁾ Usmerjeni ribolov čebulastookega repaka ni dovoljen. Prilov čebulastookega repaka (RHG/03-) je treba všteti v to kvoto. Prilov ne sme preseči 1 % kvote.

Vrsta: okroglonosi repak <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Območje: vode Unije in mednarodne vode območij Vb, VI in VII (RNG/5B67-)
Leto	2017	2018	
Nemčija	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Estonija	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Irska	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Španija	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Francija	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Litva	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Poljska	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Združeno kraljestvo	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Druge države	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Unija	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Analitski TAC.

⁽¹⁾ Največ 10 % vsake kvote se lahko lovi v vodah Unije in mednarodnih vodah območij VIII, IX, X, XII in XIV (RNG/*8X14- za okroglonosega repaka; RHG/*8X14- za prilov čebulastookege repaka).

⁽²⁾ Usmerjeni ribolov čebulastookege repaka ni dovoljen. Prilov čebulastookege repaka (RHG/5B67-) je treba všteti v to kvoto. Prilov ne sme preseči 1 % kvote.

⁽³⁾ Izključno za prilov. Usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta: okroglonosi repak <i>Coryphaenoides rupestris</i>			Območje: vode Unije in mednarodne vode območij VIII, IX, X, XII in XIV (RNG/8X14-)
Leto	2017	2018	
Nemčija	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Irska	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Španija	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Francija	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Latvija	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Litva	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Poljska	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Združeno kraljestvo	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Unija	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Analitski TAC.

⁽¹⁾ Največ 10 % vsake kvote se lahko lovi v vodah Unije in mednarodnih vodah območij Vb, VI in VII (RNG/*5B67- za okroglonosega repaka; RHG/*5B67- za prilov čebulastookege repaka).

⁽²⁾ Usmerjeni ribolov čebulastookege repaka ni dovoljen. Prilov čebulastookege repaka (RHG/8X14-) je treba všteti v to kvoto. Prilov ne sme preseči 1 % kvote.

Vrsta:	okati ribon <i>Pagellus bogaraveo</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij VI, VII in VIII (SBR/678-)	
Leto	2017	2018			
Irska	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾			
Španija	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾			
Francija	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾			
Združeno kraljestvo	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾			
Druge države	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾			
Unija	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾			
TAC	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾	Analitski TAC.		

⁽¹⁾ Izključno za prilov. V okviru te kvote usmerjeni ribolov ni dovoljen.

Vrsta:	okati ribon <i>Pagellus bogaraveo</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območja IX (1) (SBR/09-)	
Leto	2017	2018			
Španija	137 (2)	130 (2)			
Portugalska	37 (2)	35 (2)			
Unija	174 (2)	165 (2)			
TAC	174 (2)	165 (2)	Analitski TAC.		

⁽¹⁾ Ulovi na območju GFCM 37.1.1 se kljub temu sporočijo (SBR/F3711). Ulovi na območju CECAF 34.1.11 se kljub temu sporočijo (SBR/F34111).

⁽²⁾ Največ 8 % te kvote se lahko lovi v vodah Unije in mednarodnih vodah območij VI, VII in VIII (SBR/*678-).

Vrsta:	okati ribon <i>Pagellus bogaraveo</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območja X (SBR/10-)	
Leto	2017	2018			
Španija	5	5			
Portugalska	507	507			
Združeno kralje- stvo	5	5			
Unija	517	517			
TAC	517	517	Analitski TAC.		

Vrsta:	tabinja belica <i>Phycis blennoides</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij I, II, III in IV (GFB/1234-)
Leto	2017	2018		
Nemčija	9	8		
Francija	9	8		
Združeno kraljestvo	15	13		
Unija	33	29		
TAC	33	29	Analitski TAC.	

Vrsta:	tabinja belica <i>Phycis blennoides</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij V, VI in VII (GFB/567-)
Leto	2017	2018		
Nemčija	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Irska	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾		
Španija	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾		
Francija	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾		
Združeno kraljestvo	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾		
Unija	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾		
TAC	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾	Analitski TAC.	

⁽¹⁾ Največ 8 % te kvote se lahko lovi v vodah Unije in mednarodnih vodah območij VIII in IX (GFB/*89-).

Vrsta:	tabinja belica <i>Phycis blennoides</i>		Območje:	vode Unije in mednarodne vode območij VIII in IX (GFB/89-)
Leto	2017	2018		
Španija	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾		
Francija	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾		
Portugalska	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unija	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		
TAC	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾	Analitski TAC.	

⁽¹⁾ Največ 8 % te kvote se lahko lovi v vodah Unije in mednarodnih vodah območij V, VI, VII (GFB/*567-).

Vrsta: tabinja belica <i>Phycis blennoides</i>			Območje: vode Unije in mednarodne vode območij X in XII (GFB/1012-)	
Leto	2017	2018		
Francija	9	8		
Portugalska	40	36		
Združeno kralje- stvo	9	8		
Unija	58	52		
TAC	58	52	Analitski TAC.	

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2286**z dne 15. decembra 2016****o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji ⁽¹⁾ in zlasti člena 6d(1) Uredbe,

po posvetovanju z Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 ponudniki storitev gostovanja v skladu s „politiko poštene uporabe“ uporabnikom gostovanja v nobeni državi članici ne bi smeli zaračunavati pribitkov na domače maloprodajne cene za regulirane gostujoče odhodne ali dohodne klice, poslana regulirana gostujoča sporočila SMS ali uporabljene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, vključno s sporočili MMS. Ta določba se uporablja od 15. junija 2017, pod pogojem, da se zakonodajni akt, ki se sprejme na podlagi predloga o veleprodajnem trgu storitev gostovanja iz člena 19(2) navedene uredbe, začne uporabljati pred navedenim datumom.
- (2) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da lahko ponudnik storitev gostovanja v posebnih in izjemnih okoliščinah pri svojem nacionalnem regulativnem organu zaprosi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka svojim uporabnikom gostovanja. Taki vlogi za dovoljenje morajo biti priložene vse potrebne informacije, ki potrjujejo, da ponudnik storitev brez maloprodajnih pribitkov za gostovanje ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, tako da je ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja.
- (3) Da bi se v Uniji zagotovila usklajena uporaba politike, namenjene preprečevanju zlorabe ali nepravilne uporabe storitev gostovanja („politika poštene uporabe“), in dovoljenj za zaračunavanje pribitka, je treba določiti podrobna pravila o izvajanju take politike poštene uporabe, metodologiji za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje in vloge, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži za namene navedene ocene.
- (4) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 je cilj politike poštene uporabe uporabnikom gostovanja preprečiti zlorabo ali nepravilno uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih cenah, kot je uporaba takih storitev v druge namene kot za občasna potovanja, na primer stalna uporaba takih storitev. Izvedbeni ukrepi bi morali zagotoviti, da ponudniki storitev gostovanja možnosti uporabe politike poštene uporabe za doseg tega cilja ne izkoriščajo za druge namene v škodo uporabnikov gostovanja, ki na kakršen koli način občasno potujejo.
- (5) Odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje v Uniji pomeni, da se uporabljajo enaki tarifni pogoji za uporabo mobilnih storitev med gostovanjem v tujini znotraj Unije in doma (to je v državi, kjer je uporabnik sklenil naročniško razmerje za mobilne storitve). Namen Uredbe (EU) št. 531/2012 je odpraviti razlike med domačimi

⁽¹⁾ UL L 172, 30.6.2012, str. 10.

cenami in cenami gostovanja, ki veljajo med občasnimi potovanji znotraj Unije, s čimer bi se uresničilo „gostovanje kot doma“. Vendar namen njenih pravil ni omogočiti stalno gostovanje v Uniji, ko bi na primer uporabnik v državi članici, kjer so domače cene mobilnih storitev višje, kupil storitve od operaterjev s sedežem v državi članici, kjer so domače cene mobilnih storitev nižje in kjer uporabnik nima niti običajnega prebivališča niti drugih trajnih vezi, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju navedene države, z namenom, da bi stalno gostoval v tej državi članici.

- (6) Stalna uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavni domači ceni v druge namene kot za občasna potovanja bi verjetno lahko izkrivljala konkurenco, ustvarjala pritisk na dvig domačih cen na domačih trgih ter ogrožala naložbene spodbude na domačem in obiskanem trgu. Na obiskanem trgu bi morali operaterji obiskanih omrežij neposredno konkurirati domačim ponudnikom storitev iz drugih držav članic, kjer so lahko cene, stroški ter regulativne in konkurenčne razmere zelo drugačni ter na podlagi pogojev veleprodajnega gostovanja skoraj enaki stroškom izključno zaradi omogočanja občasnega gostovanja. Za domačega operaterja lahko stalna uporaba domačih tarif med gostovanjem pomeni, da mu lahko operaterji obiskanih omrežij zavrnejo ali omejijo veleprodajne storitve gostovanja, da zagotavlja omejene domače količine ali da uporablja višje domače cene, kar vpliva na njegovo sposobnost, da svojim običajnim domačim uporabnikom doma in v tujini zagotavlja storitve.
- (7) Določiti je treba izvedbena pravila, ki temeljijo na jasnih in splošno veljavnih načelih, ki lahko zajamejo številne in različne vzorce občnih potovanj uporabnikov gostovanja, s čimer se zagotovi, da politika poštena uporabe takih uporabnikov ne ovira pri polnem koriščenju „gostovanja kot doma“. Za namene politike poštena uporabe, ki naj bi jo izvajal ponudnik storitev gostovanja, bi se moralo navadno šteti, da uporabnik občasno potuje v tujino znotraj Unije, kadar ima običajno prebivališče v državi članici ponudnika storitev gostovanja ali ima z navedeno državo članico trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, v vseh drugih državah članicah pa uporablja regulirane maloprodajne storitve gostovanja.
- (8) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da mora katera koli politika poštena uporabe strankam ponudnika storitev gostovanja omogočati uporabo določene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladne z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.
- (9) Ta uredba ne bi smela posegati v možnost, da ponudniki storitev gostovanja ponujajo in uporabniki gostovanja namenoma izberejo drugo tarifo gostovanja v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012, kar bi lahko vključevalo pogodbenne pogoje uporabe, ki ne spadajo v okvir politike poštena uporabe, vzpostavljene v skladu s to uredbo.
- (10) Za zagotovitev, da maloprodajne storitve gostovanja niso predmet zlorabe ali nepravilne uporabe, ki ni povezana z občasnimi potovanji zunaj države članice, v kateri uporabnik prebiva ali s katero ima trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, bodo ponudniki storitev gostovanja morda morali določiti kraj običajnega prebivališča svojih uporabnikov gostovanja ali obstoj takih trajnih vezi. Ob upoštevanju načinov dokazovanja, ki so običajni v posamezni državi članici, in zaznane stopnje tveganja zlorabe ali nepravilne uporabe bi moral imeti ponudnik storitev gostovanja možnost, da natančno opredeli razumna dokazila o kraju stalnega prebivališča, ki jih je treba predložiti, pri čemer sorazmernost celotnega dokaznega bremena in njegovo ustreznost v nacionalnem okviru nadzoruje nacionalni regulativni organ. Taka dokazila v zvezi s posameznimi uporabniki bi lahko vključevala izjavo uporabnika, predložitev veljavnega dokumenta, iz katerega je razvidna država članica uporabnikovega prebivališča, navedbo poštnega naslova ali naslova za izstavitve računa za druge storitve, ki se zagotavljajo v državi članici ponudnika storitev gostovanja, izjavo visokošolske ustanove o vpisu v redne programe ter dokazilo o vpisu v lokalne volilne imenike ali plačilu lokalnih davkov/glavarin. Pri poslovnih uporabnikih bi lahko taka dokazila vključevala dokumentacijo o kraju pridobitve pravne osebnosti ali ustanovitve gospodarske družbe, kraju dejanskega opravljanja glavne gospodarske dejavnosti ali glavnem kraju, v katerem zaposleni, za katere je ugotovljeno, da uporabljajo zadevno SIM-kartico, izvajajo svoje naloge. Trajne vezi z državo članico, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju, lahko izhajajo iz trajnega zaposlitvenega razmerja za polni delovni čas, vključno v primeru obmejnih delavcev; trajnih pogodbenih razmerij, ki vključujejo podobno stopnjo fizične prisotnosti samozaposlene osebe, udeležbe v rednih študijskih programih za polni študijski čas; ali drugih primerov, kot so napoteni delavci ali upokojeanci, kadar vključujejo podobno stopnjo ozemeljske prisotnosti.

- (11) Ponudniki storitev gostovanja bi zahteve po predložitvi dokazil o običajnem prebivališču ali drugih trajnih vezi, ki bi vključevale pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju navedene države, po sklenitvi zadevne pogodbe morali omejiti izključno na primere, kadar podatki, ki se zbirajo za namene izstavitve računa, kažejo znake zlorabe ali nepravilne uporabe, ki ni povezana z občasnimi potovanji. Zahtevana dokazila bi morala vključevati samo to, kar je nujno potrebno in sorazmerno za potrditev uporabnikove povezanosti z državo članico ponudnika storitev gostovanja. Brez takih razlogov se od uporabnikov ne bi smela zahtevati dokumentacija za zagotovitev skladnosti s pogoji politike poštene uporabe. Zlasti se ne bi smela zahtevati večkratna predložitev take dokumentacije, ki ni povezana z na podlagi tveganja sprejeto oceno verjetnosti zlorabe ali nepravilne uporabe.
- (12) Da bi se uporabnikom omogočila uporaba količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladnih z njihovo domačo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni, ponudnik storitev gostovanja načeloma poleg domače omejitve količin mobilnih storitev, ki so na voljo uporabniku gostovanja, ne bi smel naložiti drugih omejitev, če uporabnik občasno potuje znotraj Unije. Take domače omejitve bi morale vključevati katero koli veljavno politiko poštene uporabe v zvezi z domačo uporabo tarifne sheme.
- (13) Na podlagi določenih domačih tarifnih shem, v nadaljevanju opisanih kot paketi z odprtim prenosom podatkov, je lahko poraba podatkov neomejena ali pa lahko zagotavlja količine podatkov po nizki implicitni ceni za domačo enoto, ki se nanaša na regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012. Brez kakršnih koli posebnih zaščitnih ukrepov glede količine za take pakete z odprtim prenosom podatkov je za take sheme večja verjetnost kot za druge tarifne sheme, da so predmet organizirane ponovne prodaje osebam, ki nimajo prebivališča ali trajnih vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi članici ponudnika storitev gostovanja. Poleg tega taka zloraba ali nepravilna uporaba paketov z odprtimi podatki med gostovanjem lahko povzroči izginotje takih tarifnih shem na domačih trgih ali omejitev gostovanja s takimi tarifnimi shemami, kar je v škodo domačih uporabnikov in v nasprotju s ciljem Uredbe (EU) št. 531/2012. To tveganje je znatno manjše v primeru govornih klicev in storitev SMS, saj za te storitve veljajo večje fizične ali časovne omejitve, vzorci dejanske uporabe pa so bili v zadnjih letih stabilni ali v upadu. To ne posega v pravico operaterjev, da sprejmejo ukrepe proti zelo neobičajnim vzorcem uporabe govornih ali SMS storitev gostovanja, ki izhajajo iz goljufivih dejavnosti. Čeprav je treba zagotoviti dodatne zaščitne ukrepe proti takim povečanim tveganjem zlorabe reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah na podlagi paketov z odprtim prenosom podatkov, bi domačemu uporabniku, ki občasno potuje v Uniji, vendarle moralo biti omogočeno, da uporablja maloprodajne količine takih storitev, ki so enake dvakratniku količin, ki jih je mogoče kupiti po veleprodajni cenovni kapici za gostovanje z denarnim zneskom, ki je enak skupni domači maloprodajni ceni brez DDV za postavko mobilnih storitev domače tarifne sheme za celotno zadevno obračunsko obdobje. To predstavlja količino, ki je skladna z domačo tarifno shemo, saj se prilagaja domači maloprodajni ceni zadevne tarifne sheme in se zato lahko uporabi v primeru paketov z odprtim prenosom podatkov, vključno kadar so v paketu z drugimi maloprodajnimi mobilnimi storitvami. Uporaba dvakratnika ustrezno odraža dejstvo, da se operaterji s pogajanjem pogosto dogovorijo o veleprodajnih cenah za podatkovno gostovanje, ki so nižje od cenovnih kapic, ki se uporabljajo, in da potrošniki pogosto ne porabijo celotne količine podatkov v okviru svoje tarifne sheme. V zvezi s tem bo preglednost za uporabnike zagotovljena s skladnostjo z določbami Uredbe (EU) št. 531/2012, v skladu s katero ponudnik storitev gostovanja pošlje obvestilo uporabniku gostovanja, kadar je povsem porabljena količina poštene uporabe reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, v katerem navede, da bo za vsakršno nadaljnjo porabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja s strani uporabnika gostovanja zaračunan pribitek.
- (14) Za preprečitev, da se predplačniška naročniška razmerja, ki ne vključujejo dolgoročne vezave, uporabljajo zgolj za namene trajnega gostovanja, bi moral ponudnik gostovanja namesto zahteve po predložitvi dokazila o prebivališču ali trajnih vezeh, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na ozemlju države članice navedenega ponudnika gostovanja, imeti pravico, da omeji uporabo reguliranih maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah s predplačano naročnino za količine, ki jih je mogoče kupiti po veleprodajni cenovni kapici za gostovanje s preostalim razpoložljivim denarnim zneskom brez DDV na navedeni predplačniški naročnini v času uporabe gostovanja.
- (15) Ponudnik storitev gostovanja bi moral imeti možnost sprejeti ukrepe za odkrivanje in preprečevanje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah v druge namene razen občnih potovanj. Hkrati bi morali biti uporabniki gostovanja zaščiteni pred kakršnim koli ukrepom, ki bi lahko na kakršen koli način posegel v njihovo zmoglost uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah med občasnimi potovanjem v Uniji. Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje zlorab ali nepravilne

uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah bi morali biti enostavni in pregledni ter bi morali čim bolj zmanjšati upravno breme za uporabnike gostovanja ter prekomerna in nepotrebna opozorila. V skladu z zahtevo glede prebivališča ali trajnih vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi ponudnika gostovanja, bi morali kazalniki, ki utemeljujejo verjetnost zlorabe ali nepravilne uporabe, temeljiti na objektivnih kazalnikih, povezanih z vzorci prometa, ki kažejo pomanjkanje prevladujoče domače prisotnosti uporabnika v državi ponudnika gostovanja ali prevladujoče domače uporabe domačih mobilnih storitev. Taki objektivni kazalniki bi morali biti seveda vzpostavljeni za določeno časovno obdobje. Tako obdobje bi moralo biti dovolj dolgo, najmanj štiri mesece, da bi uporabnikom gostovanja omogočili uporabo maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah, kadar na predvidljive načine občasno potujejo znotraj Unije. Na kazalnike prisotnosti v državi ponudnika storitev gostovanja ne bi smelo negativno vplivati nenamerno gostovanje v obmejnih območjih. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati položaj nenamerno gostujočih uporabnikov in obmejnih delavcev tako, da se šteje, da prijava v omrežje ponudnika gostovanja kadar koli na določen dan pomeni dneva domače prisotnosti za namene uporabe objektivnih kazalnikov. Da bi svojim strankam omogočili, da dejavno preprečijo primere nenamernega gostovanja bi morali ponudniki storitev gostovanja v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 zagotoviti tudi ustrezne informacije. Prisotnost in poraba zunaj Unije ne bi smeli negativno vplivati na zmožnost potrošnika gostovanja, da izkorišča gostovanje kakor doma v Uniji, saj ju ni mogoče šteti za kazalnika tveganja, da potrošnik gostovanje koristi po veljavni domači maloprodajni ceni v državi članici ponudnika gostovanja za druge namene kot občasna potovanja v Uniji. V zvezi s tem bi bilo tako prisotnost in porabo za namene uporabe objektivnih kazalnikov treba šteti kot domači. Ponudnik gostovanja se lahko opre tudi na druge jasne dokaze zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah, kot so uporaba naročnine večinoma pri gostovanju in le redka uporaba v državi članici ponudnika gostovanja ali več naročnin, ki jih isti uporabnik zaporedoma uporablja pri gostovanju.

- (16) V skladu z določbami Uredbe (EU) št. 531/2012 o zagotavljanju preglednosti pri uporabi storitev gostovanja in v skladu s pravili o pogodbah na področju elektronskih komunikacij bi bilo treba pogodbeno določila o politiki poštene uporabe pred začetkom uporabe jasno sporočiti uporabnikom. Politike poštene uporabe, ki jih ponudnik storitev gostovanja izvaja v skladu s to uredbo, bi moral navedeni ponudnik priglasiti nacionalnemu regulativnemu organu.
- (17) Za obdelavo podatkov o prometu in lokaciji se uporabljajo določbe Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zlasti člen 6 ponudniku storitev gostovanja omogoča obdelavo podatkov o prometu, potrebnih za namene izstavljanja računov naročnikom ali plačil za medsebojne povezave. Uporaba ukrepov ponudnika storitev gostovanja za odkrivanje in preprečevanje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah ne bi smela povzročiti shranjevanja in avtomatizirane obdelave podatkov, ki omogočajo individualno prepoznavanje uporabnikov, vključno s podatki o lokaciji in prometu, in ki niso povezani ali sorazmerni z odkrivanjem in preprečevanjem zlorabe ali nepravilne uporabe.
- (18) Zlasti bi ponudnik storitev gostovanja moral imeti možnost odkrivati in preprečevati primere, ko bi tretje osebe s kršitvijo pogodbenih pogojev na veleprodajni ali maloprodajni ravni „promet gostovanja kot doma“ izkoriščale za cenovno arbitražo, da bi pridobile gospodarsko prednost s prodajo uporabnikom, ki nimajo običajnega prebivališča ali trajnih vezi z državo članico ponudnika storitev gostovanja. Kadar operater na podlagi objektivnih in trdnih dokazov ugotovi tako sistematično zlorabo, bi moral nacionalni regulativni organ obvestiti o dokazih, ki kažejo na sistematično zlorabo, in ukrepih, sprejetih za zagotovitev skladnosti z vsemi pogoji osnovne pogodbe, in sicer najpozneje ob sprejetju ukrepa.
- (19) V posebnih primerih, kadar ima operater utemeljene dokaze o vzorcih uporabe gostovanja določenega uporabnika, ki kažejo na verjetnost zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih ravneh cen za druge namene razen za občasna potovanja, kljub predloženemu dokazilu o prebivališču ali drugih trajnih vezeh, bi moral uporabnika najprej opozoriti na možnost, da bodo uvedeni pribitki za gostovanje. Objektivna merila, ki bi služila kot kazalniki verjetnosti zlorabe ali nepravilne uporabe, bi morala biti vnaprej opredeljena v pogodbi.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

- (20) Možnost ponudnika storitev gostovanja, da zaračunava pribitke, ne posega v katere koli sorazmerne ukrepe, ki se lahko sprejmejo po nacionalnem pravu in v skladu s pravom Unije, če je uporabnik dejavno predložil netočne informacije, da bi zagotovil skladnost z vsemi pogoji osnovne pogodbe.
- (21) Ponudniki storitev gostovanja, ki izvajajo politiko pošteno uporabe, bi morali uvesti pregledne, preproste in učinkovite postopke za obravnavo pritožb uporabnikov v zvezi z izvajanjem navedene politike. V skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 bi morali uporabniki gostovanja v vsakem primeru imeti dostop do organa, pristojnega za zunajsodno reševanje sporov, ki bo pravično in hitro reševal nerešene spore med uporabniki in ponudniki storitev gostovanja v zvezi z izvajanjem politike pošteno uporabe v skladu s členom 34 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (22) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 morajo nacionalni regulativni organi natančno spremljati in nadzorovati izvajanje politike pošteno uporabe ter tako zagotavljati, da se s katero koli politiko pošteno uporabe, ki jo izvajajo domači ponudniki storitev, za uporabnike ne zmanjšuje razpoložljivost „gostovanja kot doma“. Če nacionalni regulativni organ ugotovi kršitev obveznosti, določenih v uredbi o gostovanju, je pooblaščen, da zahteva takojšnje prenehanje take kršitve.
- (23) Ta uredba ne bi smela posegati v obstoječe pravice in obveznosti na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, ki je v skladu s pravom Unije. To vključuje zlasti pravico končnih uporabnikov, da se poslužujejo mobilnih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v kateri koli državi članici ne glede na svoje državljanstvo ali kraj prebivališča v Uniji; vsa nacionalna pravila, za katera se zahteva dokazilo o istovetnosti, ali druga dokazila, da pridobijo SIM-kartico ali se kako drugače naročijo na taka omrežja ali storitve; vse nacionalne ukrepe glede neprekinjenosti storitve ali predplačniškega dobroimetja z določeno številko ali SIM-kartico in pravice ponudnikov elektronskih komunikacijskih storitev, da uporabljajo ustrezne ukrepe v skladu z nacionalno zakonodajo za preprečevanje goljufij.
- (24) Ker se vzorci uporabe gostovanja med letom spreminjajo, bi bilo treba vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, ocenjevati na podlagi podatkov o prometu za vsaj 12 mesecev. Za izračun količine prometa skozi vse leto bi bilo ponudniku gostovanja treba dovoliti, da navede predvideni promet. Te napovedi bi morale temeljiti na dejanskih podatkih, kot so podatki o dejanski uporabi gostovanja, ekstrapolacije dejanske domače uporabe glede na uporabo gostovanja, ekstrapolacije dejanske uporabe gostovanja pomembne podskupine uporabnikov gostovanja, ki uporabljajo tarifne sheme „gostovanje kot doma“ glede na vse uporabnike gostovanja na podlagi pravil „gostovanje kot doma“ v skladu s členom 6a Uredbe (EU) št. 531/2012. Pri pregledu vlog za odstopanje glede trajnosti različnih vložnikov bi morali nacionalni regulativni organi ob upoštevanju relevantnih razlik v poslovnem umeščanju in vrstah uporabnikov zagotoviti, da so predpostavke vsakega vložnika glede izpeljave predvidenih količin dosledne.
- (25) Morebitni podatki o stroških in prihodkih v podporo vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, bi morali temeljiti na finančnih poročilih, ki so lahko prilagojena napovedim glede količine prometa. Odstopanja od predvidenih stroškov na podlagi finančnih poročil bi morala biti dovoljena le, če so podprta z dokazi o finančnih obveznostih, ki so bile ob predložitvi vloge že prevzete.
- (26) Določiti bi bilo treba usklajeno metodologijo za določanje stroškov in prihodkov pri zagotavljanju reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, da bi se zagotovilo usklajeno ocenjevanje vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

⁽²⁾ Direktiva 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 337, 18.12.2009, str. 11).

- (27) Zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja vključuje dve splošni kategoriji stroškov: stroške nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje pri obiskanih omrežjih za neuravnoteženi promet in druge stroške, povezane z gostovanjem. V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 se stroški nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje pri obiskanih omrežjih za neuravnotežen promet krijejo z dejanskimi veleprodajnimi cenami za gostovanje, ki se zaračunavajo za količine, za katere odhodni promet pri gostovanju, ki ga ustvari ponudnik storitev gostovanja, presega njegov dohodni promet pri gostovanju. Za ponudnike storitev gostovanja, ki na domačem trgu kupujejo veleprodajni dostop od drugega ponudnika storitev gostovanja (kot na primer operaterjev mobilnih navideznih omrežij), je njihov strošek veleprodajnega dostopa do gostovanja lahko višji kot za slednjega, kadar domači operater gostiteljskega omrežja ponudniku gostovanja, ki kupuje domači veleprodajni dostop, zaračuna višjo veleprodajno ceno za dostop do gostovanja od tiste, ki si jo je pri operaterjih obiskanih omrežij zagotovil zase in/ali za opravljanje povezanih storitev. Tak visok strošek veleprodajnega dostopa do gostovanja lahko povzroči, da bodo ponudniki storitev gostovanja, ki kupujejo domači veleprodajni dostop, bolj nagnjeni k vložitvi vloge za dovoljenje, da zaračunajo pribitek za gostovanje, in bi morali nacionalni regulativni organi ustrezno upoštevati ta vidik pri obravnavi takih vlog.
- (28) Drugi stroški, povezani z gostovanjem-, pri zagotavljanju reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja so skupni zagotavljanju storitev gostovanja v Uniji in državah, ki niso članice EU, nekateri pa so skupni tudi veleprodajnemu in maloprodajnemu zagotavljanju storitev gostovanja. Za namene vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, bi se morali navedeni skupni stroški dodeliti zagotavljanju maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji, v primeru stroškov, skupnih maloprodajnemu in veleprodajnemu zagotavljanju storitev gostovanja, pa glede na splošno razmerje med prihodki iz dohodnega in odhodnega gostovanja.
- (29) Stroški zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi se lahko izračunali tudi, kot da vključujejo delež povezanih in skupnih stroškov zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev na splošno, če se pri izračunu upošteva razmerje, ki se je uporabilo za dodelitev prihodkov iz zagotavljanja vseh drugih maloprodajnih mobilnih storitev takim storitvam.
- (30) Pri določanju prihodkov iz zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi bilo treba v vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, v celoti upoštevati vse maloprodajne prihodke, ki se neposredno zaračunavajo za zagotavljanje maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici, kot so prihodki iz prometa, ki presega količine na podlagi katere koli politike poštene uporabe, ali iz alternativnih reguliranih storitev gostovanja, pa tudi katere koli druge pribitke na enoto ali druga plačila zaradi uporabe maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici.
- (31) Ker se regulirane maloprodajne storitve gostovanja zagotavljajo na podlagi veljavnih domačih pogojev, bi bilo treba zanje šteti, da del prihodkov ustvarjajo iz fiksnih rednih cen zagotavljanja domačih maloprodajnih mobilnih storitev. Zato bi se morale upoštevati pri ocenjevanju vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, in sicer v skladu z metodologijo iz te uredbe. V ta namen bi se morali prihodki iz vsake maloprodajne mobilne storitve dodeliti na podlagi ključa, ki odraža razmerje med prometom različnih mobilnih storitev, tehtano v skladu z razmerjem med povprečnimi veleprodajnimi cenami gostovanja na enoto.
- (32) Da bi se štelo, da katera koli maloprodajna neto marža pri gostovanju, ki izhaja iz odbitka stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja od ustreznih prihodkov, ogroža trajnost operaterjevega domačega modela zaračunavanja, bi morala biti negativna vsaj v znesku, ki povzroča tveganje znatnega učinka na gibanje domačih cen. Natančneje, da bi se štelo, da negativna maloprodajna neto marža pri gostovanju povzroča tako tveganje, bi morala predstavljati vsaj znaten delež vsega dobička pred obrestmi, davki in amortizacijo iz zagotavljanja drugih mobilnih storitev.
- (33) Tudi kadar maloprodajna neto marža pri gostovanju predstavlja znaten delež celotne marže pri zagotavljanju drugih mobilnih storitev, bi bilo lahko zaradi posebnih okoliščin, na primer stopnje konkurence na domačem trgu ali posebnih značilnosti vložnika, tveganje znatnega učinka na gibanje domačih cen še vedno izključeno.

- (34) Ponudnik storitev gostovanja bi moral v vlogi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, oceniti izgube zaradi zagotavljanja „gostovanja kot doma“ in ustrezno ureditev za zaračunavanje pribitka za njihovo pokritje, pri tem pa upoštevati veljavne najvišje veleprodajne cene.
- (35) Nacionalnim regulativnim organom bi moralo biti omogočeno, daodobrijo dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje na prvi dan odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje v Uniji v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012. V navedeni namen se komunikacija med ponudnikom gostovanja, ki želi vložiti tako vlogo, in nacionalnim regulativnim organom ter zagotavljanje informacij in ustrezne dokumentacije glede tega lahko predvidita pred navedenim datumom.
- (36) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 bi dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanja moral odobriti nacionalni regulativni organ za obdobje 12 mesecev. Za podaljšanje veljavnosti navedenega dovoljenja bi moral ponudnik gostovanja posodobiti informacije in jih predložiti nacionalnemu regulativnemu organu vsakih 12 mesecev v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012.
- (37) Glede na obveznosti nacionalnih regulativnih organov, da natančno spremljajo in nadzorujejo izvajanje politike poštene uporabe ter ukrepov za trajnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter da Komisiji letno poročajo o izvajanju ustreznih določb, bi bilo treba v tej uredbi natančno opredeliti minimalne informacije, ki jih morajo zbrati in poslati Komisiji, da ta lahko spremlja njeno izvajanje.
- (38) Komisija mora v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 ta izvedbeni akt redno pregledovati z vidika razvoja trga.
- (39) Odbor za komunikacije ni dal svojega mnenja.
- (40) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva priznana načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo izražanja in svobodo gospodarske pobude. Pri vsaki obdelavi osebnih podatkov na podlagi te uredbe bi se morale spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, taka obdelava pa mora biti v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Direktivo 2002/58/ES, kakor je bila spremenjena z direktivama 2006/24/ES ⁽²⁾ in 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ter Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Ponudniki storitev morajo zlasti zagotoviti, da je vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe potrebna in sorazmerna za doseganje zadevnega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa podrobna pravila za zagotovitev usklajenega izvajanja politike poštene uporabe, ki jo lahko ponudniki storitev gostovanja uporabijo za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni v skladu s členom 6b Uredbe (EU) št. 531/2012.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, 13.4.2006, str. 54).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

2. Določa tudi podrobna pravila o:

- (a) vlogah ponudnikov storitev gostovanja za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih predložijo v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja;
- (b) metodologiji, na podlagi katere nacionalni regulativni organi ocenijo, ali je ponudnik storitev gostovanja dokazal, da ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja, zaradi česar bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve iz Uredbe (EU) št. 531/2012.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

- (a) „trajne vezi“ z državo članico pomeni prisotnost na ozemlju države članice zaradi zaposlitve s polnim delovnim časom in trajnega delovnega razmerja, vključno z obmejnimi delavci; trajnih pogodbenih razmerij, ki vključujejo podobno stopnjo fizične prisotnosti samozaposlene osebe; udeležbe v rednih študijskih programih za polni študijski čas; ali zaradi drugih okoliščin, kot v primeru napotenih delavcev ali upokojencev, kadar koli vključujejo podobno stopnjo ozemeljske prisotnosti;
- (b) „maloprodajne mobilne storitve“ pomeni javne mobilne komunikacijske storitve, ki se zagotavljajo končnim uporabnikom, vključno z govornimi, storitvami SMS in podatkovnimi storitvami;
- (c) „paket z odprtim prenosom podatkov“ pomeni tarifni načrt za zagotavljanje ene ali več maloprodajnih mobilnih storitev, ki ne omejuje količine maloprodajnih mobilnih podatkovnih storitev, vključenih proti plačilu fiksne redne cene, ali za katerega je domača cena brez DDV za enoto maloprodajnih mobilnih podatkovnih storitev dobljena tako, da se skupna domača maloprodajna cena za mobilne storitve, ki ustreza celotnemu obračunskemu obdobju, deli s skupno količino maloprodajnih podatkovnih storitev, ki je na voljo v domačem omrežju, nižja od regulirane najvišje veleprodajne cene za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012;
- (d) „predplačniška tarifna shema“ pomeni tarifno shemo, na podlagi katere se zagotavljajo maloprodajne mobilne storitve ob odštetju dobroimetja, ki ga je uporabnik dal na voljo ponudniku, na podlagi enote, vnaprej pred porabo, in od katere uporabnik lahko odstopi brez kazni po izčrpanju ali poteku dobroimetja;
- (e) „obiskana država članica“ pomeni državo članico, ki ni država članica uporabnikovega domačega ponudnika storitev gostovanja;
- (f) „marža za mobilne storitve“ pomeni dobiček pred obrestmi, davki in amortizacijo od prodaje mobilnih storitev, razen maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo v Uniji, s čimer so izključeni stroški in prihodki od maloprodajnih storitev gostovanja;
- (g) „skupina“ pomeni obvladujoče podjetje in vsa njegova odvisna podjetja, ki so pod njegovim nadzorom, v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾.

ODDELEK II

POLITIKA POŠTENE UPORABE

Člen 3

Osnovno načelo

1. Ponudnik storitev gostovanja zagotavlja regulirane maloprodajne storitve gostovanja po domačih cenah svojim uporabnikom gostovanja, ki imajo v državi članici navedenega ponudnika storitev gostovanja običajno prebivališče ali s katero imajo trajne vezi, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v zadevni državi, medtem ko občasno potujejo v Uniji.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

2. Za katero koli politiko poštene uporabe, ki jo izvaja ponudnik storitev gostovanja za preprečitev zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih storitev maloprodajnega gostovanja, veljajo pogoji iz členov 4 in 5, poleg tega mora politika zagotavljati, da imajo vsi taki uporabniki med takim občasnim potovanjem v Uniji dostop do reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah pod enakimi pogoji, kot če bi se take storitve uporabljale doma.

Člen 4

Poštena uporaba

1. Za namene morebitne politike poštene uporabe lahko ponudnik storitev gostovanja od svojih uporabnikov gostovanja zahteva, da predložijo dokazila o običajnem prebivališču v državi članici ponudnika storitev gostovanja ali drugih trajnih vezeh z navedeno državo članico, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost na njenem ozemlju.

2. Brez poseganja v katere koli veljavne omejitve domače količine se v primeru paketa z odprtimi podatki uporabniku gostovanja med občasnimi potovanji v Uniji omogočeno, da uporablja količino storitev podatkovnega gostovanja po domači maloprodajni ceni, ki je enaka najmanj dvakratni količini, ki se izračuna tako, da se skupna domača maloprodajna cena navedenega paketa z odprtim prenosom podatkov brez DDV za celotno obračunsko obdobje deli z regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012.

Pri prodaji mobilnih maloprodajnih storitev v paketu z drugimi storitvami ali terminali se skupna domača maloprodajna cena paketa s podatki za namene člena 2(2)c in tega odstavka določi ob upoštevanju cene, ki se zaračuna za ločeno prodajo mobilne maloprodajne postavke paketa brez DDV, če je na voljo, ali cene za prodajo takih storitev z enakimi lastnostmi samostojno.

3. V primeru predplačniških tarifnih shem lahko namesto zahteve po politiki poštene uporabe iz odstavka 1 ponudnik gostovanja omeji porabo maloprodajnih storitev podatkovnega gostovanja v Uniji po domači maloprodajni ceni na količine, ki so enake najmanj količini, ki se pridobi z delitvijo skupnega zneska preostalega razpoložljivega dobroimetja brez DDV in ki ga je uporabnik že plačal ponudniku ob začetku gostovanja, z regulirano najvišjo veleprodajno ceno za gostovanje iz člena 12 Uredbe (EU) št. 531/2012.

4. Ponudnik storitev gostovanja lahko v okviru obdelave podatkov o prometu v skladu s členom 6 Direktive 2002/58/ES za preprečitev zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni, uporabi poštene, razumne in sorazmerne nadzorne mehanizme, ki temeljijo na objektivnih kazalnikih, povezanih s tveganjem zlorabe ali nepravilne uporabe, ki presega občasno potovanje v Uniji.

Objektivni kazalniki lahko vključujejo ukrepe, s katerimi se ugotovi, ali je poraba uporabnikov prevladujoče domača ali gostujoča in ali je uporabnik prevladujoče prisoten doma ali v drugih državah Unije.

Da se zagotovi, da uporabniki gostovanja na občnih potovanjih ne bi bili deležni nepotrebnih ali prekomernih opozoril v skladu s členom 5(4), ponudniki storitev gostovanja, ki uporabljajo take ukrepe za ugotovitev zlorabe ali nepravilne uporabe storitev gostovanja, upoštevajo take kazalnike prisotnosti in porabe kumulativno ter v obdobju najmanj štirih mesecev.

Ponudnik storitev v pogodbah z uporabniki gostovanja podrobno določi, na katero mobilno maloprodajno storitev ali storitve se kazalnik porabe nanaša, ter najmanjše trajanje obdobja opazovanja.

Bodisi prevladujoča domača uporaba ali prevladujoča domača prisotnost uporabnika gostovanja v določenem obdobju opazovanja se šteje kot dokaz, da ni zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.

Za namene drugega, tretjega in petega pododstavka se vsak dan, ko se je uporabnik gostovanja prijavil v domače omrežje, šteje kot dan, ko je navedeni uporabnik prisoten na domačem trgu.

Drugi objektivni kazalniki tveganja zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavni domači maloprodajni ceni, lahko vključujejo le:

- (a) dolga obdobja neaktivnosti določene SIM-kartice, povezane z uporabo predvsem oziroma izključno v času gostovanja;
- (b) sklenitev naročniškega razmerja za in zaporedna uporaba več SIM-kartic istega uporabnika med gostovanjem.

5. Kadar ponudnik storitev gostovanja na podlagi objektivnih in trdnih dokazov ugotovi, da je bilo več SIM-kartic organizirano preprodanih osebam, ki dejansko ne prebivajo v državi članici navedenega ponudnika storitev gostovanja oziroma z zadevno državo nimajo trajnih vezi, ki bi vključevale njihovo pogosto in bistveno prisotnost v njej, da bi se omogočila uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah za drug namen, kot je za občasno potovanje, lahko ponudnik storitev sprejme takojšnje sorazmerne ukrepe, da zagotovi skladnost z vsemi pogoji osnovne pogodbe.

6. Ponudnik storitev gostovanja pri ukrepanju v skladu s tem oddelkom upošteva direktivi 2002/58/ES in 95/46/ES in njune nacionalne izvedbene ukrepe ter Uredbo (EU) 2016/679.

7. Ta uredba se ne uporablja za katere koli politike poštene uporabe, opredeljene v pogodbenih pogojih alternativnih tarif za gostovanje, določenih v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012.

Člen 5

Preglednost politik poštene uporabe in nadzor nad njimi

1. Kadar ponudnik storitev gostovanja izvaja politiko poštene uporabe, v pogodbe z uporabniki gostovanja vključi vse pogoje v zvezi z navedeno politiko, vključno z morebitnim nadzornim mehanizmom, ki se uporablja v skladu s členom 4(4). Ponudnik storitev gostovanja v okviru politike poštene uporabe uvede pregledne, preproste in učinkovite postopke za obravnavo pritožb uporabnikov v zvezi z izvajanjem navedene politike. To ne posega v pravice uporabnika gostovanja v skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012, da uporabi pregledne, preproste, pravične in hitre postopke izvensodnega reševanja sporov, ki so v državi članici ponudnika storitev gostovanja vzpostavljeni v skladu s členom 34 Direktive 2002/22/ES. Tak mehanizem pritožb in postopki reševanja sporov kot odziv na opozorilo v skladu z odstavkom (3) omogočajo uporabniku gostovanja, da predloži dokazila, da reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ne uporablja za druge namene kot za občasna potovanja.

2. Politike poštene uporabe, ki so v skladu s to uredbo, ponudnik storitev gostovanja prihlasi nacionalnemu regulativnemu organu.

3. Kadar obstajajo objektivni in utemeljeni dokazi na podlagi objektivnih kazalnikov iz člena 4(4), ki bi kazali na tveganje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji po domači maloprodajni ceni s strani danega uporabnika, ponudnik storitev gostovanja uporabnika opozori na odkriti vzorec uporabe, ki kaže na tako tveganje, preden zaračuna kateri koli pribitek v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012.

Kadar tako tveganje izhaja iz neizpolnjevanja tako merila prevladujoče domače uporabe kot prevladujoče domače prisotnosti v določenem obdobju opazovanja iz petega pododstavka člena 4(4), se za namene reševanja morebitnih poznejših pritožb iz odstavka (1) ali postopka reševanja sporov v skladu s členom 17(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 v zvezi z zaračunanjem pribitka upoštevajo dodatni kazalniki tveganja zaradi splošne nedomače prisotnosti ali uporabe uporabnika gostovanja.

Ta odstavek se uporablja ne glede na to, ali uporabnik gostovanja predloži dokazilo o prebivališču ali drugih trajnih vezeh, ki vključujejo pogosto in bistveno prisotnost v državi članici ponudnika gostovanja v skladu s členom 4(1).

4. V opozorilu uporabniku gostovanja v skladu z odstavkom 3 ponudnik gostovanja uporabnika obvesti o tem, da se lahko po datumu takega opozorila zaračuna pribitek v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012 za vse nadaljnje uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja z zadevno SIM-kartico, če se v obdobju, ki ne more biti krajše od dveh tednov, ne spremeni vzorec porabe, in sicer tako, da bo odražal dejansko domačo uporabo ali prisotnost.

5. Ponudnik storitev gostovanja preneha zaračunavati pribitek takoj, ko uporaba pri zadevnem uporabniku ne kaže več na tveganje zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja na podlagi objektivnih kazalnikov iz člena 4(4).

6. Kadar ponudnik storitev gostovanja ugotovi, da je bilo več SIM-kartic organizirano preprodanih osebam, ki nimajo niti običajnega prebivališča v državi članici ponudnika storitev gostovanja niti trajnih vezi, ki vključujejo njihovo pogosto in bistveno prisotnost v navedeni državi, da bi se omogočila uporaba reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja za drug namen razen za občasno potovanje zunaj navedene države članice v skladu s členom 4(3), operater nacionalni regulativni organ obvesti o dokazih, ki kažejo na zadevno sistematično zlorabo, in ukrepih, sprejetih za zagotovitev skladnosti z vsemi pogoji osnovne pogodbe, in sicer najpozneje ob sprejetju ukrepa.

ODDELEK III

VLOGA IN METODOLOGIJA ZA OCENO TRAJNOSTI ODPRAVE MALOPRODAJNIH PRIBITKOV ZA GOSTOVANJE

Člen 6

Podatki, s katerimi je podprta vloga za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja vloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

1. Vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja vloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja (v nadaljnjem besedilu: vloga), se ocenijo na podlagi podatkov o skupnih količinah reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, predvidenih za obdobje 12 mesecev, ki jih vložnik kot ponudnik storitev gostovanja zagotovi od 15. junija 2017. Za prvo vlogo se te napovedi količine ocenijo na podlagi ene ali kombinacije naslednjih možnosti:

- (a) dejanskih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki jih zagotavlja vložnik po veljavnih reguliranih maloprodajnih cenah gostovanja pred 15. junijem 2017;
- (b) predvidenih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po 15. juniju 2017, pri čemer se predvidene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja v zadevnem obdobju ocenijo na podlagi dejanske domače maloprodajne porabe mobilnih storitev in časa, ki ga vložnikovi uporabniki gostovanja preživijo v tujini;
- (c) predvidenih količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po 15. juniju 2017, pri čemer se količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ocenijo na podlagi sorazmerne spremembe količin reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, izkazanih v vložnikovih tarifnih shemah, ki predstavljajo bistveni del uporabniške baze, na podlagi katerih je vložnik določil cene reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja na domači ravni za obdobje najmanj 30 dni v skladu z metodologijo iz Priloge I.

V primeru posodobitev vloge, ki se predložijo v skladu s členom 6(c)2 Uredbe (EU) št. 531/2012, se predvidene skupne količine reguliranih storitev gostovanja posodobijo na podlagi dejanskega povprečnega vzorca porabe domačih mobilnih storitev, pomnoženega z ugotovljenim številom uporabnikov gostovanja in časom, ki so ga v obiskanih državah članicah preživeli v prejšnjih 12 mesecih.

2. Vsi podatki o stroških in prihodkih vložnika temeljijo na finančnih poročilih, ki se dajo na voljo nacionalnemu regulativnemu organu, in se lahko prilagodijo v skladu z ocenami količin v skladu z odstavkom 1. Kadar so stroški predvideni, se odstopanja od števil, ki izhajajo iz preteklih finančnih poročil, upoštevajo le, če so podprta z dokazi o finančnih obveznostih za obdobje, zajeto z napovedmi.

3. Vložnik zagotovi vse potrebne podatke, uporabljene za določitev marže za mobilne storitve in skupnih dejanskih in predvidenih stroškov ter prihodkov od zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja v zadevnem obdobju.

Člen 7

Določitev stroškov, povezanih z gostovanjem, za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Pri dokazovanju, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov, tako da bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, se upoštevajo samo naslednji stroški, povezani z gostovanjem, če so utemeljeni v vlogi za dovoljenje za uporabo pribitka za gostovanje:

(a) stroški nakupa veleprodajnega dostopa za gostovanje;

(b) maloprodajni stroški, povezani z gostovanjem.

2. Kar zadeva stroške, nastale zaradi nakupa reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, se upošteva samo znesek, za katerega naj bi vložnikova skupna plačila ustreznim akterjem, ki zagotavljajo take storitve v Uniji, presegala skupne zneske, ki se mu morajo plačati za zagotavljanje enakih storitev drugim ponudnikom storitev gostovanja v Uniji. Glede zneskov, ki se plačajo ponudniku gostovanja za zagotavljanje reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, ponudnik storitev gostovanja predvidi količino teh veleprodajnih storitev gostovanja, ki so v skladu s predpostavko, ki temelji na predvidenih količinah iz člena 6(1).

3. Kar zadeva maloprodajne stroške, povezane z gostovanjem, se upoštevajo samo naslednji stroški, če so utemeljeni v vlogi:

(a) stroški delovanja in upravljanja dejavnosti gostovanja, vključno z vsemi sistemi poslovnega obveščanja in programsko opremo, namenjeno delovanju in upravljanju gostovanja;

(b) stroški obračunavanja podatkov in finančne poravnave, kar vključuje stroške obračunavanja podatkov in stroške finančne poravnave;

(c) stroški pogajanj in sklenitve pogodbe, vključno z zunanjimi honorarji in uporabo notranjih virov;

(d) stroški, nastali zaradi izpolnjevanja zahtev za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja iz členov 14 in 15 Uredbe (EU) št. 531/2012, ob upoštevanju veljavne politike poštene uporabe, ki jo je sprejel ponudnik storitev gostovanja.

4. Stroški iz točk (a), (b) in (c) odstavka 3 se upoštevajo samo sorazmerno z razmerjem skupne količine prometa vložnikovih reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in skupnega maloprodajnega odhodnega in veleprodajnega dohodnega prometa njegovih storitev gostovanja, v skladu z metodologijo iz točk 1 in 2 Priloge II, ter sorazmerno z razmerjem skupne količine prometa njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnega prometa njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 3 Priloge II.

5. Stroški iz točke (d) odstavka 3 se upoštevajo samo sorazmerno z deležem skupne količine prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji v skupnem prometu njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 3 Priloge II.

Člen 8

Dodelitev maloprodajnih povezanih in skupnih stroškov za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Poleg stroškov, določenih v skladu s členom 7, se lahko v vlogo za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje vključi delež povezanih in skupnih stroškov zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev na splošno. Upoštevajo se le naslednji stroški, če so utemeljeni v vlogi:

(a) stroški obračunavanja in pobiranja, vključno z vsemi stroški, povezanimi z obdelavo, obračunavanjem, izstavitvijo in pošiljanjem dejanskega računa uporabniku;

(b) prodajni in distribucijski stroški, vključno s stroški obratovanja trgovin in drugih distribucijskih kanalov za prodajo maloprodajnih mobilnih storitev;

- (c) stroški pomoči uporabnikom, vključno s stroški delovanja vseh služb za pomoč uporabnikom, ki so na voljo končnemu uporabniku;
- (d) stroški upravljanja problematičnih terjatev, vključno s stroški odpisa neizterljivih dolgov uporabnikov in izterjave problematičnih terjatev;
- (e) stroški trženja, vključno z vsemi izdatki za oglaševanje mobilnih storitev.

2. Stroški iz odstavka 1, če so utemeljeni v vlogi, se upoštevajo samo sorazmerno glede na razmerje skupnega prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnega maloprodajnega prometa vseh maloprodajnih mobilnih storitev, ki se dobi kot tehtano povprečje navedenega razmerja za posamezno mobilno storitev, pri čemer se v utežeh upoštevajo posamezne povprečne veleprodajne cene gostovanja, ki jih plačuje vložnik, in sicer v skladu z metodologijo iz točk 1 in 4 Priloge II.

Člen 9

Določitev prihodkov iz zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Za namene ugotavljanja, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov, tako da bi bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, se upoštevajo in v vlogo za dovoljenje za uporabo pribitka za gostovanje vključijo samo naslednji prihodki:

- (a) prihodki, ki izvirajo neposredno iz prometa maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici;
- (b) delež skupnih prihodkov od prodaje maloprodajnih mobilnih storitev na podlagi fiksnih rednih cen.

2. Prihodki iz točke (a) odstavka 1 vključujejo:

- (a) kateri koli maloprodajni pribitek, zaračunan v skladu s členom 6e Uredbe (EU) št. 531/2012, za promet, ki presega morebitno politiko poštene uporabe, ki jo izvaja ponudnik storitev gostovanja;
- (b) katere koli prihodke iz alternativnih reguliranih storitev gostovanja v skladu s členom 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012;
- (c) katero koli domačo maloprodajno ceno, ki se zaračuna na enoto oziroma presega fiksne redne cene zagotavljanja maloprodajnih mobilnih storitev in jo sproži uporaba maloprodajnih mobilnih storitev v obiskani državi članici.

3. Pri določitvi prihodkov iz točke (b) odstavka 1 se v primeru prodaje maloprodajnih mobilnih storitev v paketu z drugimi storitvami ali terminali upoštevajo le prihodki, povezani s prodajo maloprodajnih mobilnih storitev. Navedeni prihodki se določijo na podlagi cene, ki se uporablja za ločeno prodajo vsake posamezne sestavine paketa, če je na voljo, ali za posamezno prodajo takih storitev z enakimi značilnostmi.

4. Za določitev deleža skupnih prihodkov od prodaje maloprodajnih mobilnih storitev, povezanih z zagotavljanjem reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, se uporabi metodologija iz točk 1 in 5 Priloge II.

Člen 10

Ocenjevanje vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

1. Nacionalni regulativni organ lahko pri ocenjevanju vloge za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jo ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja, ugotovi, da vložnik ne more pokriti svojih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, zaradi česar bi lahko bila ogrožena trajnost njegovega domačega modela zaračunavanja, samo, kadar vložnikova negativna neto maloprodajna marža pri gostovanju znaša najmanj 3 % njegove marže za mobilne storitve.

Neto maloprodajna marža pri gostovanju je znesek, ki ostane, ko se stroški zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja odštejejo od prihodkov iz zagotavljanja takih storitev, določenih v skladu s to uredbo. Nacionalni regulativni organ pri njeni določitvi pregleda podatke, navedene v vlogi, da zagotovi skladnost z metodologijo za določanje stroškov in prihodkov, kot je določena v členih 7, 8 in 9.

2. Kadar absolutna vrednost negativne neto maloprodajne marže pri gostovanju znaša najmanj 3 % marže za mobilne storitve, nacionalni regulativni organ kljub temu zavrne prihodek, kadar lahko ugotovi, da zaradi posebnih okoliščin ni verjetno, da bi bila ogrožena trajnost domačega modela zaračunavanja. Take okoliščine vključujejo primere, ko:

- (a) je vložnik del skupine in obstajajo dokazi o internih transfernih cenah v prid drugih odvisnih podjetij skupine v Uniji, zlasti glede na precejšnjo neuravnoteženost veleprodajnih pribitkov za gostovanje, ki se zaračunavajo znotraj skupine;
- (b) stopnja konkurence na domačih trgih pomeni, da obstaja zmogljivost za pokritje znižanih marž;
- (c) bi se z uporabo bolj omejevalne politike poštene uporabe, ki je še vedno v skladu s členoma 3 in 4, neto maloprodajna marža pri gostovanju znižala pod 3-odstotni delež.

3. V izjemnih okoliščinah, kadar ima operator negativno maržo za mobilne storitve in negativno maloprodajno neto maržo, nacionalni regulativni organ odobri zaračunanje pribitka za regulirane storitve gostovanja.

4. Ob izdaji dovoljenja za prihodek na regulirane storitve gostovanja se v končni odločitvi nacionalnega regulativnega organa navede znesek ugotovljene negativne maloprodajne marže pri gostovanju, ki se lahko pokrije z zaračunavanjem maloprodajnega pribitka na storitve gostovanja, ki se zagotavljajo v Uniji. Pribitek je v skladu s predpostavkami o prometu gostovanja, na katerih temelji ocena vloge, in se določi v skladu z načeli iz člena 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES ⁽¹⁾.

ODDELEK IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 11

Spremljanje politike poštene uporabe in vlog za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja

Nacionalni regulativni organi zaradi spremljanja dosledne uporabe členov 6b in 6c Uredbe (EU) št. 531/2012 in te uredbe ter letnega obveščanja Komisije o vlogah v skladu s členom 6d(5) Uredbe (EU) št. 531/2012 redno zbirajo informacije o:

- (a) vseh ukrepov, ki jih sprejmejo za nadzor uporabe člena 6b Uredbe (EU) št. 531/2012 in podrobnih pravil iz te uredbe;
- (b) številu med letom vloženih, odobrenih in podaljšanih vlog za zaračunavanje pribitka za gostovanje v skladu s členom 6c(2) in (4) Uredbe (EU) št. 531/2012;
- (c) obsegu negativnih neto maloprodajnih marž pri gostovanju, priznanih v njihovih odločbah, s katerimi dovolijo prihodek za gostovanje in ureditev v zvezi s pribitkom, prijavljeno v vlogah za dovoljenje za zaračunavanje pribitka za gostovanje, ki jih ponudnik storitev gostovanja predloži v skladu s členom 6c(2) Uredbe (EU) št. 531/2012 zaradi zagotavljanja trajnosti svojega domačega modela zaračunavanja.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

Člen 12

Pregled

Brez poseganja v možnost, da glede na začetne izkušnje z izvajanjem in pomembne spremembe dejavnikov iz člena 6d(2) Uredbe št. 531/2012 pregled opravi bolj zgodaj, Komisija ta izvedbeni akt pregleda najpozneje do junija 2019 po predhodnem posvetovanju z BERECE.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. decembra 2016

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Sorazmerna sprememba dejanskih količin reguliranih storitev gostovanja v okviru „gostovanja kot doma“ v primerjavi z istim obdobjem prejšnjega leta:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{količina}_k(t)}{\sum_1^n \text{količina}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna);

n je število dni uporabe „gostovanja kot doma“ ($n \geq 30$) in

t je leto prve uporabe „gostovanja kot doma“.

Ta odstotek bi bilo treba uporabiti za oceno spremembe količin v napovedanem 12-mesečnem obdobju, tako da se pomnoži s količinami v prejšnjem letu.

PRILOGA II

- (1) Uteži w_i maloprodajnih mobilnih storitev:

$$w_k = \frac{\text{povprečna veleprodajna cena za gostovanjem ki jo plača operater}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{povprečna veleprodajna cena za gostovanjem ki jo plača operater}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna);

„povprečna veleprodajna cena za gostovanje“, ki jo plača operater, se nanaša na povprečno ceno za enoto neuravnoteženega prometa, ki jo plača operater za vsako storitev, pri čemer so enota evrocenti za (i) minute govorne storitve, (ii) SMS za storitev SMS in (iii) MB za podatkovno storitev.

- (2) Razmerje med skupno količino prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja in skupnim maloprodajnim odhodnim in veleprodajnim dohodnim prometom njegovih storitev gostovanja:

$$\frac{\text{maloprodajni odhodni promet gostovanja}}{(\text{maloprodajni odhodni} + \text{maloprodajni dohodni}) \text{ promet gostovanja}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloprodajni odhodni promet gostovanja}_k}{(\text{maloprodajni odhodni} + \text{maloprodajni dohodni}) \text{ promet gostovanja}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

- (3) Razmerje med skupno količino prometa vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnim prometom njegovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in zunaj nje:

$$\frac{\text{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}}{\text{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\text{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja}_k}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

- (4) Razmerje med skupnim prometom vložnikovih maloprodajnih storitev gostovanja v Uniji in skupnim maloprodajnim prometom vseh maloprodajnih mobilnih storitev:

$$\begin{aligned} & \frac{\text{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}}{\text{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja} + \text{maloprodajni domači promet}} \\ &= \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\text{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja}_k + \text{maloprodajni domači promet}_k} \end{aligned}$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

(5) Maloprodajni prihodek od gostovanja v EU:

Prihodek od maloprodajnega gostovanja znotraj EU = Prihodki od maloprodajnih mobilnih storitev

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloprodajni odhodni EU promet gostovanja}_k}{\text{maloprodajni odhodni (EU + zunaj EU) promet gostovanja}_k + \text{maloprodajni domači promet}_k} \right)$$

pri čemer je:

k = storitev (1 = govorna, 2 = SMS, 3 = podatkovna).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2287**z dne 16. decembra 2016**

o spremembi Uredbe (ES) št. 431/2008 o odprtju in upravljanju uvozne tarifne kvote za zamrznjeno goveje meso in Izvedbene uredbe (EU) št. 593/2013 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot za visokokakovostno sveže, hlajeno in zamrznjeno goveje meso in za zamrznjeno bizonje meso

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ ter zlasti točke (a) člena 187 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 431/2008 ⁽²⁾ določa odprtje in upravljanje uvozne tarifne kvote za zamrznjeno goveje meso z oznako KN 0202 in proizvode z oznako KN 0206 29 91.
- (2) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 593/2013 ⁽³⁾ določa odprtje in upravljanje tarifnih kvot za visokokakovostno sveže, hlajeno in zamrznjeno goveje meso in za zamrznjeno bizonje meso.
- (3) Po pristopu Republike Hrvaške je EU razširila carinsko unijo. Zato je morala EU v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije (STO) začeti pogajanja s članicami STO, ki imajo pravico do pogajanj z državo članico pristopnico, da bi se dogovorili o morebitni kompenzacijski prilagoditvi.
- (4) Sporazum v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Vzhodno republiko Urugvaj v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamu ugodnosti Republike Hrvaške v okviru njenega pristopa k Evropski uniji, ki je bil odobren s Sklepom Sveta (EU) 2016/1884 ⁽⁴⁾, določa povečanje dveh obstoječih tarifnih kvot Unije za goveje meso. Obstoječo kvoto za goveje meso brez kosti bi bilo treba povečati za 76 ton, obstoječo kvoto za zamrznjeno goveje meso pa bi bilo treba povečati za 1 875 ton.
- (5) Ker se Sporazum med Evropsko unijo in Vzhodno republiko Urugvaj uporablja od 1. januarja 2017, je primerno, da se ta uredba uporablja od navedenega datuma.
- (6) Za namene ustreznega upravljanja tarifnih kvot, določenih z Uredbo (ES) št. 431/2008, bi morala biti dodatna količina zamrznjenega govejega mesa na voljo od obdobja veljavnosti kvote 2017/2018.
- (7) Uredbo (ES) št. 431/2008 in Izvedbeno uredbo (EU) št. 593/2013 bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 431/2008 z dne 19. maja 2008 o odprtju in upravljanju uvozne tarifne kvote za zamrznjeno goveje meso z oznako KN 0202 in proizvode z oznako KN 0206 29 91 (UL L 130, 20.5.2008, str. 3).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 593/2013 z dne 21. junija 2013 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot za visokokakovostno sveže, hlajeno in zamrznjeno goveje meso in za zamrznjeno bizonje meso (UL L 170, 22.6.2013, str. 32).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1884 z dne 18. oktobra 2016 o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Vzhodno republiko Urugvaj v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamu ugodnosti Republike Hrvaške v okviru njenega pristopa k Evropski uniji (UL L 291, 26.10.2016, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Člen 1(1) Uredbe (ES) št. 431/2008 se spremeni:

1. v prvem pododstavku se besedilo „53 000 ton“ nadomesti z besedilom „54 875 ton“;
2. vstavi se naslednji drugi pododstavek:
„Vendar za obdobje uvozne tarifne kvote 2016/2017 celotna količina znaša 53 000 ton.“

Člen 2

Izvedbena uredba (EU) št. 593/2013 se spremeni:

1. v členu 1(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:
„(a) 66 826 ton visokokakovostnega svežega, hlajenega ali zamrznjenega govejega mesa pod oznakama KN 0201 in 0202, in proizvodi pod oznakama KN 0206 10 95 in 0206 29 91;“;
2. v prvem pododstavku člena 2(c) se besedilo „6 300 ton“ nadomesti z besedilom „6 376 ton“.

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2288**z dne 16. decembra 2016****o odobritvi piperonil butoksida kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti tretjega pododstavka člena 89(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 ⁽²⁾ določa seznam obstoječih aktivnih snovi, ki jih je treba oceniti zaradi njihove morebitne odobritve za uporabo v biocidnih proizvodih. Navedeni seznam vključuje piperonil butoksid.
- (2) Piperonil butoksid je bil ocenjen za uporabo v proizvodih 18. vrste proizvodov (insekticidi, akaricidi in proizvodi za nadzor drugih členonožcev), kot je opredeljena v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012.
- (3) Grčija, ki je bila imenovana za pristojni ocenjevalni organ, je 29. maja 2015 predložila poročilo o oceni skupaj s svojimi priporočili.
- (4) V skladu s členom 7(2) Delegirane uredbe (EU) št. 1062/2014 je Odbor za biocidne pripravke ob upoštevanju ugotovitev pristojnega ocenjevalnega organa 16. junija 2016 oblikoval mnenje Evropske agencije za kemikalije.
- (5) Glede na navedeno mnenje je za biocidne proizvode 18. vrste proizvodov, ki vsebujejo piperonil butoksid, mogoče pričakovati, da izpolnjujejo merila iz člena 19(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012, če so izpolnjeni nekatere specifikacije in pogoji za njihovo uporabo.
- (6) Zato je primerno piperonil butoksid odobriti za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov, pod pogojem, da je ta v skladu z določenimi specifikacijami in pogoji.
- (7) Ker piperonil butoksid izpolnjuje merila iz Priloge XIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ za razvrstitev kot snov, ki je zelo obstojna (vP), bi bilo treba tretirane izdelke, ki so tretirani s piperonil butoksidom ali ga vsebujejo, ustrezno označiti, ko se dajo na trg.
- (8) Pred odobritvijo aktivne snovi bi bilo treba zagotoviti ustrezno obdobje, da bi se zainteresiranim stranem omogočilo, da sprejmejo potrebne pripravljalne ukrepe za izpolnitev novih zahtev.
- (9) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Piperonil butoksid se odobri kot aktivna snov za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov, pri čemer se upoštevajo specifikacije in pogoji iz Priloge.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 z dne 4. avgusta 2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 294, 10.10.2014, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNKER

PRILOGA

17.12.2016

SL

Uradni list Evropske unije

L 344/67

Splošno ime	Ime po IUPAC Identifikacijske številke	Minimalna stopnja čistosti aktivne snovi ⁽¹⁾	Datum odobritve	Datum prenehanja veljavnosti odobritve	Vrsta proizvoda	Posebni pogoji
Piperonil butoksid	Ime po IUPAC: 5-[[2-(2-butoksietoksi) etoksi]metil]-6-propil- 1,3-benzodioksol Št. ES: 200-076-7 Št. CAS: 51-03-6	94 % m/m	1. julij 2018	30. junij 2028	18	Dovoljenja za biocidne proizvode se izdajo pod naslednjimi pogoji: 1. Pri oceni proizvoda se posebna pozornost nameni vidikom izpostavljenosti, tveganja in učinkovitosti, povezanim s katero koli uporabo, zajeto v vlogi za izdajo dovoljenja, ki pa ni bila obravnavana v oceni tveganja aktivne snovi na ravni Unije. 2. Zaradi ugotovljenih tveganj v zvezi z ocenjenimi uporabami se pri oceni proizvoda posebna pozornost nameni predvsem: (a) površinski vodi in usedlinam, za proizvode, ki se uporabljajo v zaprtih prostorih za zamegljevanje; (b) površinski vodi, usedlinam in tlom, za proizvode, ki se uporabljajo na prostem za zamegljevanje. 3. Za proizvode, ki lahko povzročajo ostanke v živilih ali krmi, se preveri, ali je treba določiti nove ali spremeniti obstoječe mejne vrednosti ostankov (MRL) v skladu z Uredbo (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ali Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 ⁽³⁾ , in sprejmejo vsi ustrezni ukrepi za zmanjšanje tveganja, da se veljavne mejne vrednosti ostankov ne presežejo. Za dajanje tretiranih izdelkov na trg velja naslednji pogoj: Oseba, odgovorna za dajanje na trg tretiranega izdelka, ki je tretiran s piperonil butoksidom ali ga vsebuje, zagotovi, da so na oznaki navedenega tretiranega izdelka navedene informacije iz drugega pododstavka člena 58(3) Uredbe (EU) št. 528/2012.

⁽¹⁾ Čistost, navedena v tem stolpcu, je bila minimalna stopnja čistosti aktivne snovi, ocenjene v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) št. 528/2012. Čistost aktivne snovi v proizvodu, danem na trg, je lahko enaka ali drugačna, če je aktivna snov dokazano tehnično enakovredna aktivni snovi iz ocene.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 152, 16.6.2009, str. 11).

⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L 70, 16.3.2005, str. 1).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2289**z dne 16. decembra 2016****o odobritvi *epsilon*-momfluorotrina kot aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 90(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Združeno kraljestvo je 29. maja 2013 v skladu s členom 11(1) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ prejelo vlogo za vključitev aktivne snovi *epsilon*-momfluorotrin v Prilogo I k navedeni direktivi za uporabo v proizvodih 18. vrste proizvodov (insekticidi, akaricidi in proizvodi za nadzor drugih členonožcev), kot je opredeljena v Prilogi V k navedeni direktivi in ki ustreza 18. vrsti proizvodov, kot je opredeljena v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012.
- (2) Združeno kraljestvo je 6. oktobra 2015 v skladu s členom 90(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 predložilo poročilo o oceni skupaj s svojimi priporočili.
- (3) Odbor za biocidne pripravke je ob upoštevanju ugotovitev pristojnega ocenjevalnega organa 16. junija 2016 oblikoval mnenje Evropske agencije za kemikalije.
- (4) Glede na navedeno mnenje je za biocidne proizvode 18. vrste proizvodov, ki vsebujejo *epsilon*-momfluorotrin, mogoče pričakovati, da izpolnjujejo merila iz člena 19(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012, če so izpolnjeni nekatere specifikacije in pogoji za njihovo uporabo.
- (5) Zato je primerno *epsilon*-momfluorotrin odobriti za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov, pod pogojem, da je ta v skladu z nekaterimi specifikacijami in pogoji.
- (6) Pred odobritvijo aktivne snovi bi bilo treba zagotoviti ustrezno obdobje, da bi se zainteresiranim stranem omogočilo, da sprejmejo potrebne pripravljalne ukrepe za izpolnitev novih zahtev.
- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Epsilon-momfluorotrin se odobri kot aktivna snov za uporabo v biocidnih proizvodih 18. vrste proizvodov, pri čemer se upoštevajo specifikacije in pogoji iz Priloge.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, 24.4.1998, str. 1).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNKER

PRILOGA

Splošno ime	Ime po IUPAC Identifikacijske številke	Minimalna stopnja čistosti aktivne snovi ⁽¹⁾	Datum odobritve	Datum prenehanja veljavnosti odobritve	Vrsta proizvoda	Posebni pogoji
Epsilon-momfluorotrin	Ime po IUPAC: Vsi izomeri: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(metoksimetil)benzil (EZ)-(1RS,3RS;1SR,3SR)-3-(2-cianoprop-1-enil)-2,2-dimetilciklopropankarboksilat Izomer RTZ: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(metoksimetil)benzil (Z)-(1R,3R)-3-(2-cianoprop-1-enil)-2,2-dimetilciklopropankarboksilat Št. ES: je ni Št. CAS: Vsi izomeri: 609346-29-4 Izomer RTZ: 1065124-65-3	Vsi izomeri: 93 % m/m Izomeri RTZ: 82,5 % m/m	1. julij 2017	30. junij 2027	18	Dovoljenja za biocidne proizvode se izdajo pod naslednjimi pogoji: 1. Pri oceni proizvoda se posebna pozornost nameni vidikom izpostavljenosti, tveganja in učinkovitosti, povezanim s katero koli uporabo, zajeto v vlogi za izdajo dovoljenja, ki pa ni bila obravnavana v oceni tveganja aktivne snovi na ravni Unije. 2. Zaradi ugotovljenih tveganj v zvezi z ocenjenimi uporabami se pri oceni proizvoda posebna pozornost nameni površinski vodi, usedlinam in tlom za proizvode, ki se uporabljajo (i) v zaprtih prostorih za razprševanje v zrak in (ii) na prostem za razprševanje po površinah. 3. Za proizvode, ki lahko povzročajo ostanke v živilih ali krmi, se preveri, ali je treba določiti nove ali spremeniti obstoječe mejne vrednosti ostankov (MRL) v skladu z Uredbo (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ali Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 ⁽³⁾, in sprejmejo vsi ustrezni ukrepi za zmanjšanje tveganja, da se veljavne mejne vrednosti ostankov ne presežejo.

⁽¹⁾ Čistost, navedena v tem stolpcu, je bila minimalna stopnja čistosti aktivne snovi, ocenjene v skladu s členom 90(2) Uredbe (EU) št. 528/2012. Čistost aktivne snovi v proizvodu, danem na trg, je lahko enaka ali drugačna, če je aktivna snov dokazano tehnično enakovredna aktivni snovi iz ocene.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 152, 16.6.2009, str. 11).

⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L 70, 16.3.2005, str. 1).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2290**z dne 16. decembra 2016****o odobritvi perocetne kisline kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 11. in 12. vrste proizvodov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti tretjega pododstavka člena 89(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 ⁽²⁾ določa seznam obstoječih aktivnih snovi, ki jih je treba oceniti zaradi njihove morebitne odobritve za uporabo v biocidnih proizvodih. Navedeni seznam vključuje perocetno kislino.
- (2) Perocetna kislina je bila ocenjena za uporabo v proizvodih 11. vrste proizvodov (proizvodi za zaščito sistemov hladilnih tekočin in predelovalnih sistemov) in 12. vrste proizvodov (slimicidi), kot sta opredeljeni v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012.
- (3) Finska, ki je bila imenovana za pristojni ocenjevalni organ, je 3. julija 2015 predložila poročila o oceni skupaj s svojimi priporočili.
- (4) V skladu s členom 7(2) Delegirane uredbe (EU) št. 1062/2014 je Odbor za biocidne pripravke ob upoštevanju ugotovitev pristojnega ocenjevalnega organa 14. junija 2016 oblikoval mnenja Evropske agencije za kemikalije.
- (5) Glede na navedena mnenja je za biocidne proizvode 11. in 12. vrste proizvodov, ki vsebujejo perocetno kislino, mogoče pričakovati, da izpolnjujejo merila iz člena 19(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012, če so izpolnjeni nekatere specifikacije in pogoji za njihovo uporabo.
- (6) Zato je primerno perocetno kislino odobriti za uporabo v biocidnih proizvodih 11. in 12. vrste proizvodov, pod pogojem da je ta v skladu z nekaterimi specifikacijami in pogoji.
- (7) Perocetna kislina je v vodni raztopini, ki vsebuje ocatno kislino in vodikov peroksid. Zaradi prisotnosti vodikovega peroksida, ki se lahko uporabi pri izdelavi predhodnih sestavin za eksplozive, dovoljenja za biocidne proizvode, ki vsebujejo perocetno kislino, ne bi smela posegati v Uredbo (EU) št. 98/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (8) Pred odobritvijo aktivne snovi bi bilo treba zagotoviti ustrezno obdobje, da bi se zainteresiranim stranem omogočilo, da sprejmejo potrebne pripravljalne ukrepe za izpolnitev novih zahtev.
- (9) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 z dne 4. avgusta 2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 294, 10.10.2014, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 98/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o trženju in uporabi predhodnih sestavin za eksplozive (UL L 39, 9.2.2013, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Perocetna kislina se odobri kot aktivna snov za uporabo v biocidnih proizvodih 11. in 12. vrste proizvodov, pri čemer se upoštevajo specifikacije in pogoji iz Priloge.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNKER

PRILOGA

Splošno ime	Ime po IUPAC Identifikacijske številke	Minimalna stopnja čistosti aktivne snovi ⁽¹⁾	Datum odobritve	Datum prenehanja veljavnosti odobritve	Vrsta proizvoda	Posebni pogoji
Perocetna kislina	Ime po IUPAC: perocetna kislina Št. ES: 201-186-8 Št. CAS: 79-21-0	Specifikacija temelji na vhodnih snoveh vodikovem peroksidu in očetni kislini, ki se uporabljata za izdelavo perocetne kisline. Perocetna kislina v vodni raztopini, ki vsebuje očetno kislino in vodikov peroksid.	1. julij 2018	30. junij 2028	11	Dovoljenja za biocidne proizvode se izdajo pod naslednjimi pogoji: 1. Pri oceni proizvoda se posebna pozornost nameni vidikom izpostavljenosti, tveganja in učinkovitosti, povezanim s katero koli uporabo, zajeto v vlogi za izdajo dovoljenja, ki pa ni bila obravnavana v oceni tveganja aktivne snovi na ravni Unije. 2. Zaradi prisotnosti vodikovega peroksida dovoljenja za biocidne proizvode ne posegajo v Uredbo (EU) št. 98/2013. 3. Zaradi ugotovljenih tveganj v zvezi z ocenjenimi uporabami se pri oceni proizvoda posebna pozornost nameni: a) industrijskim in poklicnim uporabnikom; b) morski vodi za proizvode, ki se uporabljajo v pretočnih hladilnih sistemih; c) tlom in površinski vodi za proizvode, ki se uporabljajo v velikih odprtih recirkulacijskih hladilnih sistemih.
					12	Dovoljenja za biocidne proizvode se izdajo pod naslednjimi pogoji: 1. Pri oceni proizvoda se posebna pozornost nameni vidikom izpostavljenosti, tveganja in učinkovitosti, povezanim s katero koli uporabo, zajeto v vlogi za izdajo dovoljenja, ki pa ni bila obravnavana v oceni tveganja aktivne snovi na ravni Unije. 2. Zaradi prisotnosti vodikovega peroksida dovoljenja za biocidne proizvode ne posegajo v Uredbo (EU) št. 98/2013. 3. Zaradi ugotovljenih tveganj v zvezi z ocenjenimi uporabami se pri oceni proizvoda posebna pozornost nameni industrijskim in poklicnim uporabnikom.

⁽¹⁾ Čistost, navedena v tem stolpcu, je bila minimalna stopnja čistosti aktivne snovi, ocenjene v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) št. 528/2012. Čistost aktivne snovi v proizvodu, danem na trg, je lahko enaka ali drugačna, če je aktivna snov dokazano tehnično enakovredna aktivni snovi iz ocene.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2291**z dne 16. decembra 2016****o odobritvi L(+) mlečne kisline kot aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 1. vrste proizvodov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 90(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nemčija je 29. avgusta 2013 v skladu s členom 11(1) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ prejela vlogo za vključitev aktivne snovi L(+) mlečna kislina v Prilogo I k navedeni direktivi za uporabo v proizvodih 1. vrste proizvodov (človekova osebna higiena), kot je opredeljena v Prilogi V k navedeni direktivi in ki ustreza 1. vrsti proizvodov, kot je opredeljena v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012.
- (2) Nemčija je 5. februarja 2015 v skladu s členom 90(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 predložila poročilo o oceni skupaj s svojimi priporočili.
- (3) Odbor za biocidne pripravke je ob upoštevanju ugotovitev pristojnega ocenjevalnega organa 10. decembra 2015 oblikoval mnenje Evropske agencije za kemikalije.
- (4) Glede na navedeno mnenje je za biocidne proizvode 1. vrste proizvodov, ki vsebujejo L(+) mlečno kislino, mogoče pričakovati, da izpolnjujejo merila iz člena 19(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012, če so izpolnjeni nekatere specifikacije in pogoji za njihovo uporabo.
- (5) Zato je primerno L(+) mlečno kislino odobriti za uporabo v biocidnih proizvodih 1. vrste proizvodov, pod pogojem, da je ta v skladu z nekaterimi specifikacijami in pogoji.
- (6) Pred odobritvijo aktivne snovi bi bilo treba zagotoviti ustrezno obdobje, da bi se zainteresiranim stranem omogočilo, da sprejmejo potrebne pripravljalne ukrepe za izpolnitev novih zahtev.
- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

L(+) mlečna kislina se odobri kot aktivna snov za uporabo v biocidnih proizvodih 1. vrste proizvodov, pri čemer se upoštevajo specifikacije in pogoji iz Priloge.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, 24.4.1998, str. 1).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNKER

PRILOGA

Splošno ime	Ime po IUPAC Identifikacijske številke	Minimalna stopnja čistosti aktivne snovi ⁽¹⁾	Datum odobritve	Datum prenehanja veljavnosti odobritve	Vrsta proizvoda	Posebni pogoji
L(+) mlečna kislina	Ime po IUPAC: (S)-2-hidroksipropanojska kislina Št. ES: 201-196-2 Št. CAS: 79-33-4	95,5 % m/m	1. julij 2017	30. junij 2027	1	Dovoljenja za biocidne proizvode se izdajo pod naslednjima pogoje: - Pri oceni proizvoda se posebna pozornost nameni vidikom izpostavljenosti, tveganja in učinkovitosti, povezanim s katero koli uporabo, zajeto v vlogi za izdajo dovoljenja, ki pa ni bila obravnavana v oceni tveganja aktivne snovi na ravni Unije. - Zaradi ugotovljenih tveganj v zvezi z ocenjenimi uporabi se pri oceni proizvoda posebna pozornost nameni nepoklicnim uporabnikom.

⁽¹⁾ Čistost, navedena v tem stolpcu, je bila minimalna stopnja čistosti aktivne snovi, ocenjene v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) št. 528/2012. Čistost aktivne snovi v proizvodu, danem na trg, je lahko enaka ali drugačna, če je aktivna snov dokazano tehnično enakovredna aktivni snovi iz ocene.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2292**z dne 16. decembra 2016****o določitvi tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2015/2352****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji ⁽¹⁾ in zlasti člena 6e(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 domači ponudniki v nobeni državi članici uporabnikom gostovanja ne bi smeli zaračunavati nobenih pribitkov na domačo maloprodajno ceno za kateri koli prejeti regulirani gostujoči klic v mejah politike poštene uporabe. Ta določba se uporablja od 15. junija 2017, če se zakonodajni akt, ki se sprejme na podlagi predloga o veleprodajnem trgu storitev gostovanja iz člena 19(2) navedene uredbe, začne uporabljati pred navedenim datumom.
- (2) V prehodnem obdobju od 30. aprila 2016 do datuma, ko se začne uporabljati predvideni zakonodajni akt iz člena 19(2) navedene uredbe, lahko domači ponudniki v skladu z Uredbo (EU) št. 531/2012 zaračunavajo pribitek na domačo maloprodajno ceno za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja.
- (3) Uredba (EU) št. 531/2012 domačim ponudnikom dovoljuje, da tudi po prehodnem obdobju za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev zaračunavajo pribitke na domačo maloprodajno ceno, ki presegajo omejitve, določene v okviru politike poštene uporabe.
- (4) Uredba (EU) št. 531/2012 omejuje kakršne koli pribitke za dohodne regulirane gostujoče klice na tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji.
- (5) V Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2015/2352 ⁽²⁾ je bilo na podlagi podatkov z dne 1. julija 2015 določeno tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji, ki se uporablja od 30. aprila 2016.
- (6) Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije je Komisiji sporočil posodobljene informacije, zbrane pri nacionalnih regulativnih organih držav članic v zvezi z: (i) najvišjo ravno cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih, ki so jih v skladu s členoma 7 in 16 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES ⁽³⁾ („okvirna direktiva“) ter členom 13 Direktive 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ („direktiva o dostopu“) na posameznem nacionalnem trgu določili za zaključevanje veleprodajnih govornih klicev v posameznih mobilnih omrežjih, in (ii) skupnim številom naročnikov v državah članicah.
- (7) Na podlagi Uredbe (EU) št. 531/2012 je Komisija izračunala tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji tako, da je na podlagi podatkov z dne 1. julija 2016: (i) pomnožila najvišjo ceno zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih, dovoljeno v posamezni državi članici, s skupnim številom naročnikov v njej, (ii) seštel navedeni zmnožek za vse države članice in (iii) razdelila skupni seštevek s skupnim številom naročnikov v vseh državah članicah. Za države, ki niso članice evroobmočja, se uporabi kot menjalni tečaj povprečje drugega četrtletja leta 2016, pridobljeno iz podatkovne zbirke Evropske centralne banke.

⁽¹⁾ UL L 172, 30.6.2012, str. 10.⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2352 z dne 16. decembra 2015 o določitvi tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji (UL L 331, 17.12.2015, str. 7).⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).⁽⁴⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, 24.4.2002, str. 7).

- (8) Zato je treba posodobiti vrednost tehtanega povprečja najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnem omrežju po vsej Uniji, ki je bila določena v Izvedbeni uredbi (EU) 2015/2352.
- (9) Izvedbeno uredba (EU) 2015/2352 bi bilo zato treba razveljaviti.
- (10) Na podlagi Uredbe (EU) št. 531/2012 mora Komisija tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji pregledati vsako leto.
- (11) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za komunikacije –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Tehtano povprečje najvišjih cen zaključevanja klicev v mobilnih omrežjih po vsej Uniji se določi pri 0,0108 EUR na minuto.

Člen 2

Izvedbena uredba (EU) 2015/2352 se razveljavi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2293**z dne 16. decembra 2016****o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(1)(d),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EGS) št. 2658/87 je uvedla nomenklaturu blaga (v nadaljnjem besedilu: KN), da bi hkrati izpolnila zahteve skupne carinske tarife, statistike Unije o zunanji trgovini ter drugih politik Unije, ki zadevajo uvoz ali izvoz blaga.
- (2) S Sklepom (EU) 2016/1885 ⁽²⁾ je Svet sklenil Sporazum v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Ljudsko republiko Kitajsko v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Hrvaške v okviru njenega pristopa k Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Sporazum določa znižanje carin za dve kategoriji proizvodov. Unija in Kitajska sta druga drugo uradno obvestili o zaključku svojih notranjih postopkov za začetek veljavnosti Sporazuma; ta začne veljati 1. januarja 2017.
- (3) V skupni carinski tarifi je treba uvesti ukrepe iz Sklepa (EU) 2016/1885. Prilogo I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- (4) Spremembe stopnje carinskih dajatev bi se morale uporabljati od datuma začetka veljavnosti Sporazuma. Ta uredba mora torej začeti veljati nemudoma.
- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017.

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1885 z dne 18. oktobra 2016 o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Ljudsko republiko Kitajsko v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Hrvaške v okviru njenega pristopa k Evropski uniji (UL L 291, 26.10.2016, str. 7).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNKER

PRILOGA

Drugi del Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 se spremeni:

1. v poglavju 64 oddelka XII se vrstica pri oznaki KN 6404 19 90 nadomesti z naslednjim:

„6404 19 90	— — — druga	16,9	pa“
-------------	-------------	------	-----

2. v poglavju 84 oddelka XVI se vrstica pri oznaki KN 8415 10 90 nadomesti z naslednjim:

„8415 10 90	— — deljeni (split sistemi)	2,5	—“
-------------	-----------------------------	-----	----

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2294**z dne 16. decembra 2016****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor

Generalni direktorat za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
	AR	76,7
0805 50 10	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlaniciami v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/2295

z dne 16. decembra 2016

o spremembi odločb 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES in 2008/393/ES ter sklepov 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU in izvedbenih sklepov 2012/484/EU in 2013/65/EU o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavljajo nekatere države v skladu s členom 25(6) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 8353)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ in zlasti člena 25(6) Direktive,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V sodbi z dne 6. oktobra 2015 v zadevi C-362/14, Maximillian Schrems proti Data Protection Commissioner ⁽²⁾, je Sodišče Evropske unije ugotovilo, da je Komisija s sprejetjem člena 3 Odločbe 2000/520/ES ⁽³⁾ prekoračila pooblastilo, ki ji je podeljeno s členom 25(6) Direktive 95/46/ES, razlagane ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in člen 3 navedene odločbe razglasilo za neveljavnega.
- (2) V prvem pododstavku člena 3(1) Odločbe 2000/520/ES so določeni strogi pogoji, pod katerimi se lahko nacionalni nadzorni organi odločijo za prekinitev prenosa podatkov samocertificiranemu podjetju iz ZDA, ne glede na ugotovitev Komisije glede ustreznosti.
- (3) V sodbi v zadevi Schrems je Sodišče pojasnilo, da so nacionalni nadzorni organi še naprej pristojni za nadzor nad prenosom osebnih podatkov v tretjo državo, ki je predmet sklepa Komisije o ustreznosti, in da Komisija nima pristojnosti za zožitev njihovih pooblastil v skladu s členom 28 Direktive 95/46/ES. Na podlagi tega člena imajo navedeni organi zlasti preiskovalna pooblastila, kakršna so pooblastila za zbiranje vseh informacij, ki so potrebne za izvajanje njihovih nadzornih nalog, učinkovita pooblastila za posredovanje, kakršno je naložitev začasne ali dokončne prepovedi obdelave podatkov, ter pooblastila za sodelovanje v sodnih postopkih ⁽⁴⁾.
- (4) Sodišče je v zadevi Schrems opozorilo, da morajo države članice in njihovi organi v skladu z drugim pododstavkom člena 25(6) Direktive 95/46/ES sprejeti ukrepe, ki so potrebni za skladnost z ukrepi institucij Unije, saj se za slednje načeloma šteje, da so zakoniti in da ustvarjajo pravne učinke, dokler niso ukinjeni, razveljavljeni v tožbi za razveljavitev ali razglašeni za neveljavne na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe ali ugovora nezakonnosti.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Odločba Komisije 2000/520/ES z dne 26. julija 2000 po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES o primernosti zaščite, ki jo zagotavljajo načela zasebnosti varnega pristana in s tem povezana najpogostejše zastavljena vprašanja, ki jih je izdalo Ministrstvo za trgovino ZDA (UL L 215, 25.8.2000, str. 7).

⁽⁴⁾ Sodba v zadevi Schrems, točka 40 in naslednje ter točke 101 do 103.

- (5) Zato je sklep Komisije o ustreznosti, sprejet v skladu s členom 25(6) Direktive 95/46/ES, zavezujoč za vse organe držav članic, na katere je naslovljen, vključno z njihovimi neodvisnimi nadzornimi organi, v delu, v katerem dovoljuje prenos osebnih podatkov iz zadevne države članice v tretjo državo, na katero se nanaša ⁽¹⁾. Iz tega sledi, da nacionalni nadzorni organi ne morejo sprejeti ukrepov, ki so v nasprotju s sklepom Komisije o ustreznosti varstva, kot so akti o razglasitvi neveljavnosti navedenega sklepa ali akti, ki so namenjeni temu, da se sprejme ugotovitev z zavezujočim učinkom, da tretja država, na katero se sklep nanaša, ne zagotavlja ustrezne ravni varstva. Kakor je pojasnjeno v sodbi v zadevi Schrems, to nacionalnemu nadzornemu organu ne preprečuje, da preuči zahtevo posameznika v zvezi z ravno varstva osebnih podatkov, zagotovljeno v tretji državi, ki je predmet sklepa Komisije o ustreznosti varstva, in, kadar meni, da je zahteva utemeljena, da sodeluje v sodnih postopkih pred nacionalnimi sodišči, da bi ta, če bi prav tako kot ta organ dvomila o veljavnosti sklepa Komisije, sprožila postopek predhodnega odločanja za preizkus veljavnosti navedenega sklepa ⁽²⁾.
- (6) Odločbe Komisije 2000/518/ES ⁽³⁾, 2002/2/ES ⁽⁴⁾, 2003/490/ES ⁽⁵⁾, 2003/821/ES ⁽⁶⁾, 2004/411/ES ⁽⁷⁾, 2008/393/ES ⁽⁸⁾, sklepi Komisije 2010/146/EU ⁽⁹⁾, 2010/625/EU ⁽¹⁰⁾ in 2011/61/EU ⁽¹¹⁾ ter izvedbena sklepa Komisije 2012/484/EU ⁽¹²⁾ in 2013/65/EU ⁽¹³⁾, ki so sklepi o ustreznosti varstva, vsebujejo omejitve pooblastil nacionalnih nadzornih organov, ki je primerljiva s prvim pododstavkom člena 3(1) Odločbe Komisije 2000/520/ES, za katerega je sodišče menilo, da je neveljaven.
- (7) Na podlagi sodbe v zadevi Schrems in v skladu s členom 266 Pogodbe bi bilo zato treba nadomestiti določbe o omejitvi pooblastil nacionalnih nadzornih organov v teh odločbah in sklepih.
- (8) V sodbi v zadevi Schrems je Sodišče tudi pojasnilo, da mora Komisija, ker se raven varstva, ki jo zagotavlja tretja država, lahko spremeni, po sprejetju sklepa na podlagi člena 25(6) Direktive 95/46/ES redno preverjati, ali je ugotovitev v zvezi z ustreznostjo ravno varstva, ki ga zagotavlja zadevna tretja država, še zmeraj dejansko in pravno utemeljena ⁽¹⁴⁾. Ob upoštevanju ugotovitev iz navedene sodbe v zvezi z dostopom javnih organov do osebnih podatkov, bi bilo treba spremljati tudi pravila in prakso, ki urejajo takšen dostop.
- (9) Zato bo Komisija za tiste države, za katere je sprejela sklep o ustreznosti varstva, stalno spremljala dogajanja, tako v zakonodaji kot v praksi, ki bi lahko vplivala na izvajanje takšnih sklepov, vključno z dogajanjem v zvezi z dostopom javnih organov do osebnih podatkov.
- (10) Za olajšanje učinkovitega spremljanja delovanja trenutno veljavnih sklepov o ustreznosti varstva bi morale države članice Komisijo obveščati o relevantnih ukrepih nacionalnih nadzornih organov.

⁽¹⁾ Sodba v zadevi Schrems, točke 51, 52 in 62.

⁽²⁾ Sodba v zadevi Schrems, točke 52, 62 in 65.

⁽³⁾ Odločba Komisije 2000/518/ES z dne 26. julija 2000 po Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o primernosti zaščite osebnih podatkov v Švici (UL L 215, 25.8.2000, str. 1).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 2002/2/ES z dne 20. decembra 2001 na podlagi Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavlja kanadski Zakon o varstvu osebnih podatkov in elektronskih dokumentih (UL L 2, 4.1.2002, str. 13).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije 2003/490/ES z dne 30. junija 2003 v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustreznem varstvu osebnih podatkov v Argentini (UL L 168, 5.7.2003, str. 19).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije 2003/821/ES z dne 21. novembra 2003 o primernem varstvu osebnih podatkov na Guernseyju (UL L 308, 25.11.2003, str. 27).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije 2004/411/ES z dne 28. aprila 2004 o ustreznem varstvu osebnih podatkov na otoku Man (UL L 151, 30.4.2004, str. 48).

⁽⁸⁾ Odločba Komisije 2008/393/ES z dne 8. maja 2008 v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustreznem varstvu osebnih podatkov na otoku Jersey (UL L 138, 28.5.2008, str. 21).

⁽⁹⁾ Sklep Komisije 2010/146/EU z dne 5. marca 2010 v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavlja ferski zakon o obdelavi osebnih podatkov (UL L 58, 9.3.2010, str. 17).

⁽¹⁰⁾ Sklep Komisije 2010/625/EU z dne 19. oktobra 2010 v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES o ustreznem varstvu osebnih podatkov v Andori (UL L 277, 21.10.2010, str. 27).

⁽¹¹⁾ Sklep Komisije 2011/61/EU z dne 31. januarja 2011 o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavlja Država Izrael pri avtomatizirani obdelavi osebnih podatkov, v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 27, 1.2.2011, str. 39).

⁽¹²⁾ Izvedbeni sklep 2012/484/EU Komisije z dne 21. avgusta 2012 o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavlja Vzhodna republika Urugvaj pri avtomatizirani obdelavi osebnih podatkov, v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 227, 23.8.2012, str. 11).

⁽¹³⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2013/65/EU z dne 19. decembra 2012 v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES o ustreznem varstvu osebnih podatkov, ki ga zagotavlja Nova Zelandija (UL L 28, 30.1.2013, str. 12).

⁽¹⁴⁾ Sodba v zadevi Schrems, točka 76. Tako preverjanje se v vsakem primeru zahteva, kadar Komisija pridobi kakršne koli informacije, ki zbujajo upravičen dvom v zvezi s tem.

- (11) Delovna skupina za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ustanovljena na podlagi člena 29 Direktive 95/46/ES, je izdala mnenje, ki se je upoštevalo pri pripravi tega sklepa.
- (12) Ukrepi v tem sklepu so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 31(1) Direktive 95/46/ES.
- (13) Odločbe 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES in 2008/393/ES, sklepe 2010/146/EU, 2010/625/EU in 2011/61/EU ter izvedbena sklepa 2012/484/EU in 2013/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Odločba Komisije 2000/518/ES se spremeni:

1. člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Švico, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.“;

2. vstavi se naslednji člen 3a:

„Člen 3a

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju švicarskega pravnega reda, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Švica še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Švici, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi švicarskih javnih organov, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni švicarski organ in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 2

Odločba 2002/2/ES se spremeni:

1. člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov prejemniku v Kanadi, katerega dejavnosti spadajo na področje uporabe kanadskega Zakona o varstvu osebnih podatkov in elektronskih dokumentih, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.“;

2. vstavi se naslednji člen 3a:

„Člen 3a

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju kanadskega pravnega reda, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Kanada še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Kanadi, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi kanadskih javnih organov, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni kanadski organ in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 3

Odločba 2003/490/ES se spremeni:

1. člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Argentino, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.“

2. vstavi se naslednji člen 3a:

„Člen 3a

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju argentinskega pravnega reda, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Argentina še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Argentini, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi argentinskih javnih organov, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni argentinski organ in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 4

Člena 3 in 4 Odločbe 2003/821/ES se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Bailiffovo okrožje Guernsey, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Guernseya, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Guernsey še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Guernseyu, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Guernseya, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ Guernseya in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 5

Člena 3 in 4 Odločbe 2004/411/ES se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov na Otok Man, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Otoka Man, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Otok Man še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva na Otoku Man, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Otoka Man, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.

4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ Otoka Man in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 6

Člena 3 in 4 Odločbe 2008/393/ES se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov na otok Jersey, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda otoka Jersey, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali otok Jersey še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva na otoku Jersey, ne zagotavljajo take skladnosti.

3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov otoka Jersey, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.

4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ otoka Jersey in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 7

Člena 3 in 4 Sklepa 2010/146/EU se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov prejemniku na Ferskih otokih, katerega dejavnosti spadajo na področje uporabe ferskega zakona o obdelavi osebnih podatkov, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Ferskih otokov, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Ferski otoki še naprej zagotavljajo ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva na Ferskih otokih, ne zagotavljajo take skladnosti.

3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Ferskih otokov, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.

4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ Ferskih otokov in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 8

Člena 3 in 4 Sklepa 2010/625/EU se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Andoro, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Andore, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Andora še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Andori, ne zagotavljajo take skladnosti.

3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Andore, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.

4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ Andore in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 9

Člena 3 in 4 Sklepa 2011/61/EU se nadomestita z naslednjim:

„Člen 3

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Državo Izrael, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 4

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju izraelskega pravnega reda, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Država Izrael še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Državi Izrael, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi izraelskih javnih organov, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti izraelski pristojni organ in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 10

Člena 2 in 3 Izvedbenega sklepa 2012/484/EU se nadomestita z naslednjim:

„Člen 2

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v Vzhodno republiko Urugvaj, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 3

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Vzhodne republike Urugvaj, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Vzhodna republika Urugvaj še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva v Vzhodni republici Urugvaj, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Vzhodne republike Urugvaj, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3, Komisija obvesti pristojni organ Vzhodne republike Urugvaj in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 11

Člena 2 in 3 Izvedbenega sklepa 2013/65/EU se nadomestita z naslednjim:

„Člen 2

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov na Novo Zelandijo, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.

Člen 3

1. Komisija stalno spremlja dogajanja na področju pravnega reda Nove Zelandije, ki bi lahko vplivala na izvajanje tega sklepa, vključno z dogajanjem glede dostopa javnih organov do osebnih podatkov, da se oceni, ali Nova Zelandija še naprej zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.
2. Države članice in Komisija se medsebojno obvestijo o primerih, kadar ukrepi organov, pristojnih za zagotavljanje skladnosti s standardom varstva na Novi Zelandiji, ne zagotavljajo take skladnosti.
3. Države članice in Komisija se medsebojno obveščajo o kakršnih koli znakih, da posegi javnih organov Nove Zelandije, pristojnih za nacionalno varnost, kazenski pregon ali druge javne interese, v pravico posameznikov do varstva osebnih podatkov presegajo tisto, kar je nujno potrebno, ali da ni učinkovitega pravnega varstva pred takimi posegi.
4. Kadar je na podlagi dokazov razvidno, da ustrezna raven varstva ni več zagotovljena, vključno s primeri iz odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija obvesti pristojni organ Nove Zelandije in, če je potrebno, predstavi osnutek ukrepov v skladu s postopkom iz člena 31(2) Direktive 95/46/ES z namenom razveljavitve ali zadržanja izvajanja tega sklepa oz. omejitve obsega njegove uporabe.“

Člen 12

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Věra JOUROVÁ
Članica Komisije

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/2296**z dne 16. decembra 2016****o ustanovitvi neodvisne skupine strokovnjakov, imenovane za organ za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (Okvirna uredba) ⁽¹⁾ in zlasti člena 11(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delo organa za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba pozitivno prispeva k izboljšanju evropske mreže za upravljanje zračnega prometa, zlasti tako, da Komisiji zagotavlja nepristranska, na dokazih osnovana priporočila glede uspešnosti navigacijskih služb zračnega prometa na ravni Unije in lokalni ravni ter glede uspešnosti funkcij omrežja. Pomoč, ki jo zagotavlja organ za oceno uspešnosti, je nepogrešljiva pri doseganju ciljev dokončanja enotnega evropskega neba, pri čemer sta ključna dejavnika načrt izvedbe, določen v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 390/2013 ⁽²⁾, vključno z nadaljnjim razvojem, potrebnim na podlagi izkušenj, pridobljenih med njegovo dosedanje uporabo, in tesno povezani sistem pristojbin, uveden v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 391/2013 ⁽³⁾, ki sta hkrati tudi dejavnika širše letalske strategije Komisije ⁽⁴⁾.
- (2) Imenovanje obstoječega organa za oceno uspešnosti v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije 2014/672/EU ⁽⁵⁾ poteče 31. decembra 2016. Komisija bi morala imenovati nov organ za oceno uspešnosti, ki bo Komisiji in nacionalnim nadzornim organom pomagal tudi po tem datumu. Imenovanje bi moralo veljati za obdobje od 1. januarja 2017 do vključno 31. decembra 2024, da se zagotovi dovolj dolgo obdobje ter tako zajamči stalnost in stabilnost, hkrati pa se opredeli določeno obdobje, kar je v skladu z referenčnimi obdobji, kot zahteva člen 3(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013.
- (3) Ob upoštevanju, da navedeno obdobje sega iz drugega v tretje referenčno obdobje, bi se moralo vsako podaljšanje članstva v organu za oceno uspešnosti izvesti na način, ki zagotavlja nemoten prehod ter stalnost razpoložljivih izkušenj in znanja.
- (4) Da bi okrepili nepristranskost organa za oceno uspešnosti, bi bilo treba ustanoviti neodvisno skupino strokovnjakov, ki bi nudila pomoč pri izvajanju načrta izvedbe, in ta skupina strokovnjakov bi se morala imenovati organ za oceno uspešnosti.
- (5) Člen 11(2) Uredbe (ES) št. 549/2004 na splošno določa vlogo organa za oceno uspešnosti v kontekstu načrta izvedbe. Člen 3 Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013 določa dodatne neizčrpne podrobnosti glede njegovih nalog in dejavnosti. Nekatere naloge določa tudi člen 6(1) Uredbe (EU) št. 598/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Zaradi jasnosti in popolnosti bi bilo treba v skladu z navedenimi določbami zdaj naštetiti vse naloge organa za oceno uspešnosti. Organ za oceno uspešnosti bi moral pomagati Komisiji z zagotavljanjem svetovanja,

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 390/2013 z dne 3. maja 2013 o določitvi načrta izvedbe za navigacijske službe zračnega prometa in funkcije omrežja (UL L 128, 9.5.2013, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 391/2013 z dne 3. maja 2013 o določitvi skupne ureditve pristojbin za navigacijske službe zračnega prometa (UL L 128, 9.5.2013, str. 31).

⁽⁴⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Letalska strategija za Evropo, COM(2015) 598 final.

⁽⁵⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/672/EU z dne 24. septembra 2014 o razširitvi imenovanja organa za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba (UL L 281, 25.9.2014, str. 5).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 598/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o oblikovanju pravil in postopkov glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev operacij na letališčih Unije v okviru uravnoteženega pristopa ter razveljavitvi Direktive 2002/30/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 65).

strokovnega znanja in drugih storitev. V ta namen bi se moral usklajevati z nacionalnimi nadzornimi organi. Pomagati bi moral tudi nacionalnim nadzornim organom, če to zahtevajo.

- (6) Da bi zagotovili smotno in učinkovito delovanje organa za oceno uspešnosti, bi ga moral podpirati sekretariat, ki ga zagotovi Komisija.
- (7) Člani organa za oceno uspešnosti bi morali biti visokokvalificirani strokovnjaki z ustrežno usposobljenostjo na ključnih področjih uspešnosti. Člani, razen predsednika, bi morali biti izbrani prek povabila k oddaji prijave in izbirnega postopka, pri čemer bi bilo treba upoštevati načela objektivnosti, enakih možnosti in preglednosti ter zagotoviti odkrivanje dejanskih ali potencialnih nasprotij interesov. Imenovani bi morali biti osebno. Predsednika bi morala ob upoštevanju njegovih posebnih nalog imenovati Komisija v skladu z notranjimi upravnimi dogovori, pri čemer bi morala spoštovati navedena načela in zagotoviti navedeno odkrivanje.
- (8) Zaradi svojih kvalifikacij ter strokovnega znanja in izkušenj kot tudi zahtev glede nepristranskosti in odsotnosti nasprotij interesov, dejstva, da so imenovani osebno, ter pomembnosti svojega dela, bi morali člani, razen predsednika, poleg povračila stroškov prejeti plačilo, ki bi bilo sorazmerno z dodeljenimi nalogami. Predsednik bi moral prejeti plačilo in povračilo stroškov v skladu z notranjimi upravnimi dogovori Komisije.
- (9) Zato je tudi primerno, da se dejavnosti organa za oceno uspešnosti ter stroški za njegovo upravno in tehnično podporo financirajo iz proračuna Unije.
- (10) Za delo organa za oceno uspešnosti je potreben dostop do podatkov, povezanih z uspešnostjo, ki so navedeni v Izvedbeni uredbi (EU) št. 390/2013 in jih ima na voljo Eurocontrol. Zato bi morala Komisija poskrbeti za ustrezen dogovor z Eurocontrolom, ki bi omogočal dostop, vključno z zbiranjem, potrjevanjem, predhodnim analiziranjem in zagotavljanjem teh podatkov. Ta dogovor mora upoštevati vseevropsko razsežnost ocene uspešnosti v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2015/2394 ⁽¹⁾.
- (11) Da bi zagotovili pravilno delovanje organa za oceno uspešnosti, bi bilo treba določiti primerna pravila glede njegovega poslovnika in poročanja Komisiji. Določiti bi bilo treba tudi pravila o razkritju informacij.
- (12) Osebnostne podatke bi bilo treba obdelovati v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (13) Ta sklep bi se moral prenehati uporabljati po koncu obdobja imenovanja organa za oceno uspešnosti, določenega v tem sklepu.
- (14) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo, ustanovljenega s členom 5(1) Uredbe (ES) št. 549/2004 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Imenovanje organa za oceno uspešnosti

1. Ustanovi se neodvisna skupina strokovnjakov za uspešnost navigacijskih služb zračnega prometa in funkcij omrežja enotnega evropskega neba za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2024.

⁽¹⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/2394 z dne 8. decembra 2015 o stališču, ki ga zavzamejo države članice v imenu Evropske unije v zvezi s sklepi, ki jih sprejme stalna komisija Eurocontrola o vlogah in nalogah Eurocontrola ter o centraliziranih storitvah (UL L 332, 18.12.2015, str. 136).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

2. Skupina strokovnjakov iz prvega odstavka se imenuje za organ za oceno uspešnosti enotnega evropskega neba za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2024.

Člen 2

Naloge

Naloge organa za oceno uspešnosti so:

- (a) pomagati Komisiji pri izvajanju načrta izvedbe, predvsem glede dejavnosti, naštetih v členu 3(3) in (6)(a) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013;
- (b) na zahtevo Komisije predložiti priložnostne informacije ali poročila o vprašanjih, povezanih z uspešnostjo, v skladu s členom 3(4) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013;
- (c) Komisiji na njeno zahtevo pomagati pri opredelitvi načinov ocenjevanja podatkov, povezanih z uspešnostjo, iz členov 21 in 22 Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013;
- (d) nacionalnim nadzornim organom na njihovo zahtevo pomagati pri izvajanju načrta izvedbe z zagotavljanjem neodvisnega mnenja o vprašanjih, povezanih z uspešnostjo, in določanjem razpona okvirnih vrednosti za določanje ciljev v skladu s členom 3(6)(b) in (c) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013;
- (e) pristojne organe na njihovo zahtevo podpirati pri ocenjevanju hrupa na letališčih, za katera so pristojni, v skladu s členom 6(1) Uredbe (EU) št. 598/2014.

Člen 3

Svetovalna vloga

1. Komisija se lahko z organom za oceno uspešnosti posvetuje o vsaki zadevi, povezani z uspešnostjo navigacijskih služb zračnega prometa in funkcij omrežja enotnega evropskega neba.
2. Organ za oceno uspešnosti lahko na lastno pobudo poroča Komisiji in ji predlaga načine za izboljšanje načrta izvedbe v skladu s členom 3(5) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013.

Člen 4

Sestava in imenovanje članov in predsednika

1. Organ za oceno uspešnosti je sestavljen iz devetih članov, vključno s predsednikom.
2. Člani, razen predsednika, so posamezniki, imenovani osebno po izboru na podlagi povabila k oddaji prijav.
3. Člane, razen predsednika, v imenu Komisije imenuje generalni direktor Generalnega direktorata Komisije za mobilnost in promet izmed strokovnjakov z ustrezno usposobljenostjo, ki so se odzvali na povabilo k oddaji prijav, in sicer po posvetovanju z državami članicami glede predvidenih imenovanj. Merila za izbor in upravičenost vključujejo merila, določena v Prilogi.

4. Generalni direktor Generalnega direktorata Komisije za mobilnost in promet v skladu z upravnimi dogovori in po posvetovanju z državami članicami v imenu Komisije imenuje strokovnjaka z ustrezno usposobljenostjo za predsednika organa za oceno uspešnosti. Predsednik deluje kot predstavnik organa za oceno uspešnosti in predseduje na njegovih zasedanjih.
5. Mandat predsednika in drugih članov traja dve leti in se lahko dvakrat podaljša. Imenovanje se lahko hkrati podaljša za največ dve tretjini članov.
6. Član, ki ne more več učinkovito prispevati k posvetovanjem organa za oceno uspešnosti, odstopi ali ne izpolnjuje pogojev iz členov 5 in 6, se lahko za preostanek njegovega mandata nadomesti v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom, kot je primerno.
7. Generalni direktor Generalnega direktorata Komisije za mobilnost in promet lahko v imenu Komisije sestavi rezervni seznam primernih kandidatov, s katerega se lahko imenujejo zamenjave za člane, razen za predsednika. Kandidate zaprosi za njihovo privolitev, preden njihova imena vključi na rezervni seznam.
8. Imena posameznikov, imenovanih za člane organa za oceno uspešnosti, so objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*.
9. Osební podatki se zbirajo, obdelujejo in objavljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

Člen 5

Načela članstva

1. Organ za oceno uspešnosti in njegovi člani izvajajo dolžnosti na podlagi tega sklepa nepristransko ter delujejo neodvisno od zunanjih vplivov in v javnem interesu. Člani v ta namen podpišejo izjavo, s katero se zavezujejo, da bodo funkcije v organu za oceno uspešnosti opravljali v skladu z navedenim.
2. Člani svojih odgovornosti ne prenašajo na druge osebe.
3. Posamezniki, ki se prijavijo za imenovanje za člane, razkrijejo vse okoliščine, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, tako da predložijo izjavo o interesih, kot je določeno v povabilu k oddaji prijav iz člena 4(2). Posameznik, ki je imenovan za predsednika, prav tako razkrije vse takšne okoliščine pravočasno pred svojim imenovanjem. V navedeni izjavi vsi posamezniki razkrijejo vsaj vse ustrezne poklicne in finančne interese ter situacije, v katerih bi lahko njihovi interesi ogrožali ali bi se lahko v razumni meri štelo, da ogrožajo njihovo zmožnost, da v vlogi članov organa za oceno uspešnosti delujejo nepristransko in v javnem interesu.
4. Za namene ocenjevanja, ali bi lahko obstajalo nasprotje interesov, je treba upoštevati več dejavnikov, vključno z naravo, vrsto in pomembnostjo posameznikovega interesa, kot tudi stopnjo, do katere je v razumni meri mogoče pričakovati, da interes vpliva na svetovanje posameznika in celotni postopek sprejemanja odločitev organa za oceno uspešnosti. Interes velja za nepomembnega ali minimalnega, če je malo verjetno, da bi ogrožal oziroma bi se lahko v razumni meri štelo, da ogroža zmožnost posameznika, da pri svetovanju Komisiji deluje nepristransko in v javnem interesu.
5. Komisija obrazec imenovanih članov z izjavo o interesih da na voljo javnosti prek namenskega spletnega mesta. Izvedejo se tehnični ukrepi, ki iskalnikom preprečijo vključitev obrazcev z izjavo o interesih v rezultate iskanja.
6. Za člane velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti in varnostni predpisi Komisije za varovanje tajnih podatkov Unije iz sklepov Komisije (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ in (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41).

⁽²⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).

7. Člani na začetku vsakega mandata podpišejo pisno izjavo o zaupnosti.

Člen 6

Metoda dela

1. Na podlagi predhodne odobritve generalnega direktorja Generalnega direktorata Komisije za mobilnost in promet v imenu Komisije, zlasti glede financiranja organa za oceno uspešnosti, organ za oceno uspešnosti sprejme naslednje dokumente:

- (a) letni delovni program in letno poročilo;
- (b) poslovnik;
- (c) načine sodelovanja z nacionalnimi nadzornimi organi;
- (d) delovne dogovore z izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, upravljavci letališč, letališkimi koordinatorji in letalskimi prevozniki iz člena 3(8) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013;
- (e) načrt upravljanja s podatki.

2. Organ za oceno uspešnosti sprejme poročila in priporočila ter dokumente iz prvega odstavka z navadno večino glasov.

3. Organ za oceno uspešnosti lahko za proučitev posebnih vprašanj, ki se nanašajo na njegovo delo, ustanovi podskupine, sestavljene iz njegovih članov, in sicer na podlagi pristojnosti, ki jih opredeli organ za oceno uspešnosti, in v soglasju z generalnim direktorjem Generalnega direktorata Komisije za mobilnost in promet v imenu Komisije. Podskupine se razpustijo takoj po izpolnitvi svojega mandata.

4. Organ za oceno uspešnosti in njegove podskupine se sestajajo v prostorih Komisije. V izjemnih primerih so zasedanja lahko drugje.

5. Udeležba članov organa za oceno uspešnosti na zasedanjih organa za oceno uspešnosti in njegovih podskupin je obvezna. V primeru odsotnosti se predsedniku in sekretariatu pošlje utemeljitev zanj.

6. Organ za oceno skladnosti ob podpori sekretariata zagotovi, da njegova metodologija odraža najnovejše znanstvene standarde.

Člen 7

Upravna in tehnična pomoč

1. Komisija zagotovi potrebno upravno in tehnično podporo za delovanje organa za oceno uspešnosti, vključno s sekretariatom za organ za oceno uspešnosti in njegove podskupine, da se zagotovi njegovo smotno in učinkovito delovanje. Sekretariat sklicuje in podpira plenarna zasedanja organa za oceno uspešnosti ter sklicuje zasedanja podskupin.

Upravna in tehnična podpora se zagotavlja na stroškovno učinkovit način, ki zagotavlja neodvisnost delovanja in tehnično neodvisnost organa za oceno uspešnosti pri izpolnjevanju njegovih nalog.

2. Kadar se Eurocontrol opredeli za primernega ponudnika podatkov, se Komisija z Eurocontrolom ustrezno dogovori za zbiranje, potrjevanje, predhodno analiziranje in zagotavljanje teh podatkov ter zagotovitev stalnega dostopa organa za oceno uspešnosti do podatkov, povezanih z uspešnostjo, ki so navedeni v členu 21 Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013 in jih ima na voljo Eurocontrol.

Člen 8

Poročanje in preglednost

1. Organ za oceno uspešnosti pri izpolnjevanju nalog iz člena 2 izdaja poročila in priporočila Komisiji.
2. Organ za oceno uspešnosti nacionalnim nadzornim organom omogoči, da pred izdajo njegovih poročil preverijo dejanske podatke, povezane z oceno in spremljanjem načrtov izvedbe.
3. Komisija objavi vsa poročila in priporočila organa za oceno uspešnosti na namenskem spletnem mestu.
4. Objava se ne izvede, če bi razkritje poročila ali priporočila oziroma njegovega dela oslabilo varstvo katerega koli javnega ali zasebnega interesa, kot je opredeljeno v členu 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾.
5. Organ za oceno uspešnosti sprejme letno poročilo o svojem delu, ki med drugim vključuje sodelovanje z Evropsko agencijo za varnost v letalstvu in delovne dogovore z izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, upravljavci letališč, letališkimi koordinatorji in letalskimi prevozniki iz člena 3(7) in (8) Izvedbene uredbe (EU) št. 390/2013 ter dogovore z Eurocontrolom glede dostopa do podatkov, povezanih z uspešnostjo, iz člena 7(2).
6. Komisija spremlja delovanje organa za oceno uspešnosti in redno obvešča države članice o poteku njegovega dela.

Člen 9

Dodatki, stroški in plačilo

1. Člani organa za oceno uspešnosti, razen predsednika, so upravičeni do posebnega dodatka v višini največ 600 EUR v obliki dnevnih stroškov na enoto za vsak polni delovni dan. Skupni dodatek se izračuna in zaokroži navzgor do zneska, ki ustreza najbližjemu polovičnemu delovnemu dnevu. Plačila so v eurih.
2. Člani, razen predsednika, od Komisije prejmejo povračilo potnih stroškov in stroškov bivanja v skladu s Sklepom Komisije C(2007) 5858 ⁽²⁾. Navedeni stroški se povrnejo v mejah razpoložljivih odobrenih sredstev, dodeljenih v okviru letnega postopka dodelitve sredstev.
3. Predsednik organa za oceno uspešnosti od Komisije prejme plačilo ter povračilo potnih stroškov in stroškov bivanja v skladu z njenimi upravnimi dogovori.

Člen 10

Financiranje

Stroški dejavnosti pri izvajanju nalog iz člena 2, vključno s stroški ustreznih dodatkov in povračil članom organa za oceno uspešnosti iz člena 9, kot tudi stroški upravne in tehnične podpore iz člena 7 se financirajo iz proračuna Unije.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽²⁾ Sklep Komisije C(2007) 5858, Predpisi o povračilu stroškov za zunanje strokovnjake, ki jih Komisija povabi k sodelovanju.

Stroški ustreznih dodatkov in povračil iz člena 9(1) in (2) se financirajo v skladu s členom 204 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in členom 287 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾.

Člen 11

Razveljavitev

Izvedbeni sklep Komisije 2014/672/EU se razveljavi.

Člen 12

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2024.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

PRILOGA

Merila za izbor in upravičenost članov organa za oceno uspešnosti

Merila za izbor in upravičenost članov organa za oceno uspešnosti vključujejo naslednje:

- (a) dokazano in ustrezno strokovno znanje, usposobljenost in visoko raven strokovnih izkušenj kandidata na področjih, ki so pomembna za ključna področja uspešnosti;
 - (b) uravnoteženo zastopanost usposobljenosti in strokovnih izkušenj na vseh področjih uspešnosti ter spolov in geografskega porekla;
 - (c) uravnoteženo zastopanost znanja na področjih, ki so med drugim povezana z:
 - letalsko politiko EU in veljavno zakonodajo,
 - upravljanjem letalskih družb in/ali letališč,
 - zahtevami vojaških misij in upravljanjem vojaških operacij,
 - ekonomskimi zadevami v letalstvu, upravljanjem uvedbe SESAR in mehanizmi Unije za financiranje,
 - primerjalnimi analizami, tehnikami analize stroškov in koristi ter finančnim načrtovanjem,
 - soodvisnostmi med stroški in drugimi področji uspešnosti, kakor tudi med civilnimi in vojaškimi zahtevami,
 - ugotavljanjem varnostnih tveganj in merjenjem uspešnosti na področju varnosti,
 - sistemom za trgovanje z emisijami (ETS) in merjenjem okoljske uspešnosti (ki med drugim obravnava vpliv letalstva na okolje, učinkovitost goriva ter emisije CO₂ in hrupa),
 - vplivom medsebojnega delovanja z zračnim prostorom, ki meji na enotno evropsko nebo, vključno z žariščnimi točkami in upravljanjem pretoka;
 - (d) zmožnost analiziranja in ocenjevanja soodvisnosti in medsebojnega delovanja na področjih uspešnosti ter opredelitve prihodnjih ciljev uspešnosti na podlagi načrtovanih operativnih in tehnoloških izboljšav;
 - (e) primerne jezikovne sposobnosti, ki kandidatu omogočajo popolno in učinkovito sodelovanje pri delu organa za oceno uspešnosti;
 - (f) neodvisnost in neobstoj nasprotja interesov.
-

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/2297**z dne 16. decembra 2016****o spremembi Odločbe 2001/497/ES in Sklepa 2010/87/EU o standardnih pogodbenih klavzulah za prenos osebnih podatkov v tretje države in obdelovalcem s sedežem v navedenih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES**

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 8471)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

V skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ in zlasti člena 26(4) Direktive,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) v sodbi z dne 6. oktobra 2015 v zadevi C-362/14, *Maximillian Schrems proti Data Protection Commissioner* ⁽²⁾, je Sodišče Evropske unije ugotovilo, da je Komisija s sprejetjem člena 3 Odločbe 2000/520/ES ⁽³⁾ prekoračila pooblastilo, ki ji je podeljeno s členom 25(6) Direktive 95/46/ES, razlagane ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in člen 3 navedene odločbe razglasilo za neveljavnega.
- (2) V prvem pododstavku člena 3(1) Odločbe 2000/520/ES so določeni strogi pogoji, pod katerimi se lahko nacionalni nadzorni organi odločijo za prekinitev prenosa podatkov samocertificiranemu podjetju iz ZDA, ne glede na ugotovitev Komisije glede ustreznosti.
- (3) V sodbi v zadevi *Schrems* je Sodišče pojasnilo, da so nacionalni nadzorni organi še naprej pristojni za nadzor nad prenosom osebnih podatkov v tretjo državo, ki je predmet sklepa Komisije o ustreznosti, in da Komisija nima pristojnosti za zožitev njihovih pooblastil v skladu s členom 28 Direktive 95/46/ES. Na podlagi tega člena imajo navedeni organi zlasti preiskovalna pooblastila, kakršna so pooblastila za zbiranje vseh informacij, ki so potrebne za izvajanje njihovih nadzornih nalog, učinkovita pooblastila za posredovanje, kakršno je naložitev začasne ali dokončne prepovedi obdelave podatkov, ter pooblastila za sodelovanje v sodnih postopkih ⁽⁴⁾.
- (4) V isti sodbi je Sodišče opomnilo, da morajo države članice in njihovi organi v skladu z drugim pododstavkom člena 25(6) Direktive 95/46/ES sprejeti ukrepe, ki so potrebni za skladnost z ukrepi institucij Unije, saj se za slednje načeloma šteje, da so zakoniti in da ustvarjajo pravne učinke, dokler niso ukinjeni, razveljavljeni v tožbi za razveljavitev ali razglašeni za neveljavne na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe ali ugovora nezakonnosti.
- (5) Sklep Komisije, sprejet v skladu s členom 26(4) Direktive 95/46/ES, je s potrebnimi spremembami zavezujoč za vse organe držav članic, na katere je naslovljen, vključno z njihovimi neodvisnimi nadzornimi organi, v delu, v katerem priznava, da prenosi, ki se izvedejo na podlagi standardnih pogodbenih klavzul iz Sklepa, nudijo zadostno zaščito v skladu s členom 26(2) navedene direktive. To nacionalnim nadzornim organom ne preprečuje izvrševanja njihovih pristojnosti za nadzor pretoka podatkov, vključno s pooblastilom za začasno ustavitev ali prepoved prenosa osebnih podatkov, če se ugotovi, da izvajanje prenosa krši zakonodajo EU ali nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov, kot v primeru, da uvoznik podatkov ne spoštuje standardnih pogodbenih klavzul.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Odločba Komisije 2000/520/ES z dne 26. julija 2000 po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES o primernosti zaščite, ki jo zagotavljajo načela zasebnosti varnega pristana in s tem povezana najpogostejše zastavljena vprašanja, ki jih je izdalo Ministrstvo za trgovino ZDA (UL L 215, 25.8.2000, str. 7).⁽⁴⁾ Zadeva *Schrems*, točka 40 in naslednje, str. 101 do 103.

- (6) Odločba Komisije 2001/497/ES ⁽¹⁾ in Sklep Komisije 2010/87/EU ⁽²⁾ vsebujeta omejitve pooblastil nacionalnih nadzornih organov, ki je primerljiva s prvim pododstavkom člena 3(1) Odločbe Komisije 2000/520/ES, za katerega je sodišče menilo, da je neveljaven.
- (7) Na podlagi sodbe v zadevi *Schrems* in v skladu s členom 266 Pogodbe bi bilo zato treba nadomestiti določbe o omejitvi pooblastil nacionalnih nadzornih organov v tej odločbi in sklepu.
- (8) Za olajšanje učinkovitega spremljanja izvajanja trenutno veljavnih odločbe in sklepa o standardnih pogodbenih klavzulah bi morale države članice Komisijo obveščati o relevantnih ukrepih nacionalnih nadzornih organov.
- (9) Delovna skupina za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ustanovljena na podlagi člena 29 Direktive 95/46/ES, je izdala mnenje, ki se je upoštevalo pri pripravi tega sklepa.
- (10) Ukrepi v tem sklepu so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 31(1) Direktive 95/46/ES.
- (11) Odločbo 2001/497/ES in Sklep 2010/87/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Člen 4 Odločbe 2001/497/ES se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v tretje države, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.“

Člen 2

Člen 4 Sklepa 2010/87/EU se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Kadar pristojni organi v državah članicah izvajajo svoja pooblastila v skladu s členom 28(3) Direktive 95/46/ES, na podlagi česar pride do začasne ustavitve ali dokončne prepovedi prenosa podatkov v tretje države, da se zaščitijo posamezniki pri obdelavi njihovih osebnih podatkov, zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo, ta pa informacije posreduje drugim državam članicam.“

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 16. decembra 2016

Za Komisijo
Věra JOUROVÁ
Članica Komisije

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2001/497/ES z dne 15. junija 2001 o standardnih pogodbenih klavzulah za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Direktivo 95/46/ES (UL L 181, 4.7.2001, str. 19).

⁽²⁾ Sklep Komisije 2010/87/EU z dne 5. februarja 2010 o standardnih pogodbenih klavzulah za prenos osebnih podatkov obdelovalcem s sedežem v tretjih državah v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES (UL L 39, 12.2.2010, str. 5).

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/2298

z dne 2. novembra 2016

o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2016/31)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
- (2) Eurosistem lahko za namen operacij denarne politike izvaja avkcijske postopke s fiksno ali variabilno mero. Smernico Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ je treba spremeniti, da se vključi nekaj potrebnih tehničnih in redakcijskih izpopolnitev v zvezi z operativnimi koraki avkcijskih postopkov.
- (3) Eurosistem meni, da je treba v njegovem okviru za zavarovanje spremeniti kriterije primernosti in prilagoditi ukrepe za obvladovanje tveganj, ki se uporabljajo za nadrejene nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali z njimi tesno povezani subjekti, da se upošteva izvajanje Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ v državah članicah.
- (4) Eurosistem je razvil enoten okvir za finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, tako da se vsi kreditni posli Eurosistema opravljajo na harmoniziran način s pomočjo izvajanja Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) v vseh državah članicah, katerih valuta je euro. Svet ECB meni, da je treba v okvir Eurosistema za zavarovanje uvesti nekatere spremembe, s katerimi se bo pri tržnem finančnem premoženju omogočila vključitev struktur kuponov s potencialno negativnim denarnim tokom.
- (5) Eurosistem zahteva zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga imenuje ECB. Zahteve Eurosistema za imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila in dejanski postopek imenovanja je treba zaradi preglednosti dodatno pojasniti.
- (6) Da se zaščiti ustreznost zavarovanja Eurosistema, je treba spremeniti kriterije primernosti za bančna posojila in zlasti kriterij glede omejitev izvršitve zavarovanja. NCB bi morale pri sprejetju bančnih posojil v zavarovanje izvesti posebne ukrepe za izključitev ali znatno zmanjšanje tveganja pobota. Bančna posojila, sklenjena pred 1. januarjem 2018, za katera ti ukrepi niso bili uporabljeni, se lahko mobilizirajo kot zavarovanje do 31. decembra 2019, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi kriteriji primernosti.

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (Smernica o splošni dokumentaciji) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (7) Za zaščito Eurosistema pred tveganjem finančne izgube v primeru neplačila nasprotne stranke morajo za primerno finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, veljati ukrepi za obvladovanje tveganj, določeni v naslovu VI dela 4 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). Na podlagi redne preveritve Eurosistemovega okvira za obvladovanje tveganj Svet ECB meni, da je potrebnih več prilagoditev.
- (8) Primerno finančno premoženje mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v bonitetnem okviru Eurosistema, ki določa postopke, pravila in načine izvedbe, ki zagotavljajo, da primerno finančno premoženje izpolnjuje zahtevo Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov. Na podlagi preveritve pravil bonitetnega okvira Eurosistema je treba izvesti posamezne spremembe, zlasti v zvezi s splošnimi kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij in dodatnimi operativnimi zahtevami za zunanje bonitetne institucije, ki se nanašajo na krite obveznice.
- (9) Zaradi jasnosti je potrebnih več manjših tehničnih sprememb, na primer v zvezi s terminologijo o kritih obveznicah.
- (10) Zato je treba Smernico (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

(a) točka (12) se nadomesti z naslednjim:

„(12) ‚krita obveznica‘ pomeni dolžniški instrument, ki ima dvojno zavarovanje: (a) neposredno ali posredno s strani kreditne institucije in (b) z dinamičnim kritnim skladom obveznice, ter pri katerem ni nobenega tranširanja tveganja;“;

(b) vstavi se naslednja točka (46a):

„(46a) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(c) točka (48) se nadomesti z naslednjim:

„(48) ‚jumbo krita obveznica‘ pomeni krito obveznico z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katero vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;“;

(d) točka (71) se nadomesti z naslednjim:

„(71) ‚druge krite obveznice‘ pomenijo strukturirane krite obveznice ali *multi cédulas*;“;

(e) točka (74) se nadomesti z naslednjim:

„(74) ‚javna bonitetna ocena‘ pomeni bonitetno oceno, ki: (a) jo izda ali odobri bonitetna agencija, ki je registrirana v Uniji in jo Eurosistem sprejme kot zunanjo bonitetno institucijo, in (b) se javno razkrije ali se distribuira na podlagi naročniškega razmerja;“;

(f) točka (88) se nadomesti z naslednjim:

„(88) ‚strukturirana krita obveznica‘ pomeni krito obveznico razen *multi cédulas*, ki ni izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);“;

(*) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“;

(g) točka (94) se nadomesti z naslednjim:

„(94) ‚krita obveznica, skladna s KNPVP‘ pomeni krito obveznico, ki je izdana v skladu z zahtevami iz člena 52 (4) Direktive 2009/65/ES;“;

2. člen 25 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tabela 4 nadomesti z naslednjim:

„Tabela 4

Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Korak 1: najava avkcije

(a) ECB javno najavi avkcijo

(b) NCB javno najavi avkcijo in jo neposredno najavi posameznim nasprotnim strankam (če menijo, da je to potrebno)

Korak 2: Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Korak 3: Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema

Korak 4: Dodelitev in objava rezultatov avkcije

(a) ECB odloči o dodelitvi

(b) ECB javno objavi rezultate dodelitve

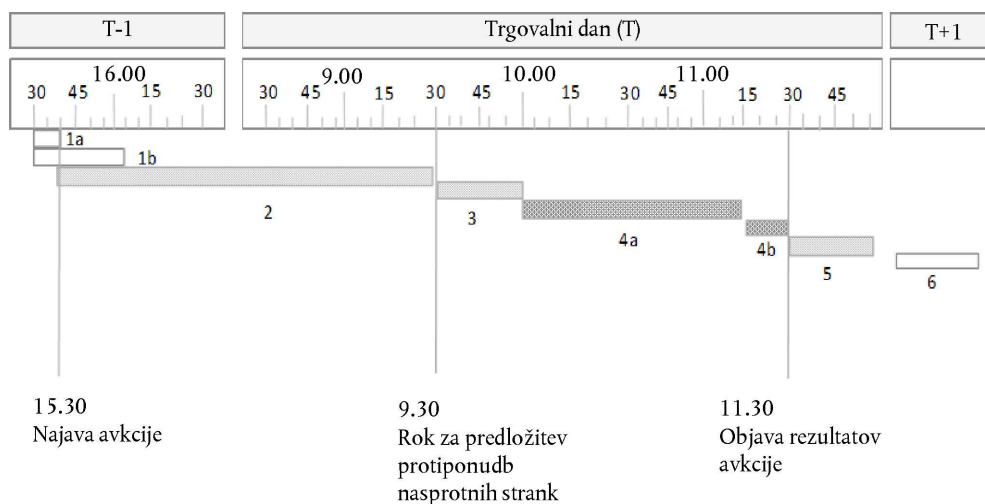
Korak 5: pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom

Korak 6: poravnava transakcij“;

(b) v odstavku 2 se tabeli 5 in 6 nadomestita z naslednjim:

„Tabela 5

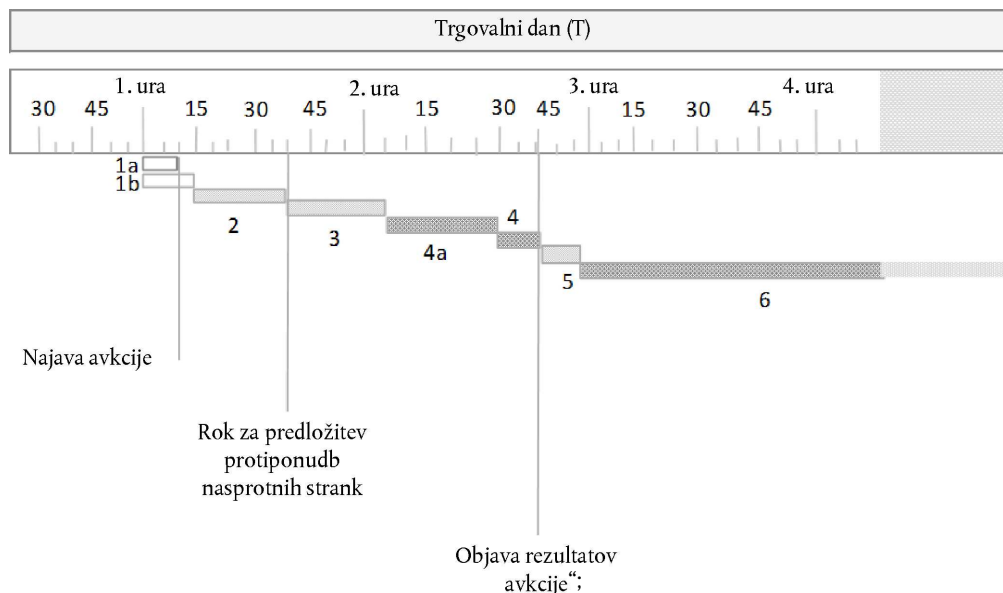
Približen časovni okvir za operativne korake pri standardnih avkcijah (ure so navedene po srednjeevropskem času ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

Tabela 6

Približen časovni okvir za operativne korake pri hitrih avkcijah (ure so navedene po srednjeevropskem času)

3. v členu 30 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Standardne avkcije ECB vnaprej javno najavi. Poleg tega lahko NCB najavijo standardne avkcije javno in neposredno nasprotnim strankam, če menijo, da je to potrebno.

2. Hitre avkcije lahko ECB vnaprej javno najavi. Pri hitrih avkcijah, ki so vnaprej javno najavljene, lahko NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami, če menijo, da je to potrebno. Pri hitrih avkcijah, ki niso vnaprej javno najavljene, NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami.“;

4. v členu 43 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ECB javno objavi rezultate avkcije v svoji odločitvi o dodelitvi na avkciji. Poleg tega lahko NCB javno objavijo odločitev ECB o dodelitvi na avkciji in o njej neposredno obvestijo nasprotne stranke, če menijo, da je to potrebno.“;

5. v členu 55a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. V primeru podružnic se informacije, ki se poročajo v skladu z odstavkom 1, nanašajo na institucijo, ki ji podružnica pripada.“;

6. v členu 61 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ECB objavi posodobljen seznam primernega tržnega finančnega premoženja na svoji spletni strani v skladu z metodologijo, ki je navedena na njeni spletni strani, in ga posodablja vsak dan, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Tržno finančno premoženje, ki se uvrsti na seznam primernega tržnega finančnega premoženja, postane primerno za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na seznamu. Kot izjema od tega pravila lahko Eurosistem v posebnem primeru kratkoročnih dolžniških instrumentov, ki se poravnajo z valuto isti dan, določi, da so ti primerni od datuma izdaje. Finančno premoženje, ocenjeno v skladu s členom 87(3), se ne objavi na tem seznamu primernega tržnega finančnega premoženja.“;

7. v členu 63 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti naslednje strukture kuponov:

(a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brez kuponov, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov, ali

- (b) variabilni kuponi, ki imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) ± x, pri čemer je $f \leq \text{obrestna mera kupona} \leq c$, kjer velja:
- (i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:
 - obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks,
 - stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,
 - donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj,
 - indeks inflacije v euroobmočju;
 - (ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji, pri čemer je l večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja. Pri variabilnih kuponih, kjer je referenčna mera indeks inflacije, je l enak ena.“;

8. vstavi se naslednji člen 77a:

„Člen 77a

Omejitve naložb za listinjene vrednostne papirje

Naložbe dobroimetja na bančnih računih izdajatelja ali posredniškega nosilca s posebnim namenom v skladu z dokumenti o transakcijah ne smejo vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev.“;

9. v členu 73 se odstavek 7 črta;

10. v členu 78 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII, ter vključujejo informacije o zahtevani oceni kakovosti podatkov in zahteve za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.“;

11. v oddelku 2 poglavja 1 naslova II dela 4 se vstavi naslednji pododdelek 4:

„Pododdelek 4

Posebni kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente

Člen 81a

Kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente

1. Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v členu 138(2), so primerni, če izpolnjujejo splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahteve iz člena 64, kadar je nezavarovani dolžniški instrument zakonsko podrejen.

2. V tem pododdelku zakonska podrejenost pomeni, da je nezavarovani dolžniški instrument, ki ni podrejen na podlagi pogojev dolžniškega instrumenta, tj. ki ni pogodbeno podrejen, podrejen na podlagi zakonskega okvira, ki velja za izdajatelja.“;

12. v členu 83 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo da zunanja bonitetna institucija za izdajo ali, če bonitetne ocene za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije ni, za program ali serijo izdaj, v okviru katere(-ga) je finančno premoženje izdano. Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za program ali serijo izdaj pride v poštev samo, če se nanaša na konkretno finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se preverja, in jo zunanja bonitetna institucija izrecno in nedvoumno poveže s kodo ISIN ter če ne obstaja druga bonitetna ocena za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije. Pri bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije za izdajo Eurosistem ne razlikuje bonitetnih ocen glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja.“;

13. v členu 104 se vstavi naslednji odstavek 3a:

„3a. NCB od 1. januarja 2018 uporabljajo mehanizem, s katerim zagotovijo izključitev tveganja pobota ali njegovo znatno zmanjšanje, ko sprejmejo v zavarovanje bančna posojila, sklenjena po navedenem datumu. Bančna posojila, sklenjena pred 1. januarjem 2018, za katera ta mehanizem ni bil uporabljen, se lahko mobilizirajo kot zavarovanje do 31. decembra 2019, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi kriteriji primernosti.“;

14. člen 120 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema so splošni kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij naslednji:

(a) zunanje bonitetne institucije mora registrirati Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009;

(b) zunanje bonitetne institucije morajo izpolnjevati operativne kriterije in zagotoviti ustrezno pokritost, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema. Bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij se uporabljajo zlasti pod pogojem, da ima Eurosistem na voljo informacije o teh ocenah ter informacije, potrebne za primerjavo in vzporedbo ocen z Eurosistemovimi stopnjami kreditne kvalitete in za namene postopka spremljanja zanesljivosti po členu 126.

2. Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo na podlagi vloge bonitetne agencije začel postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Eurosistem pri odločanju med drugim upošteva, ali bonitetna agencija zagotavlja ustrezno pokritost za učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IXa.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Potem ko Eurosistem začne postopek za ugotavljanje sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, prouči vse dodatne informacije, ki jih šteje za pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, vključno z zmožnostjo zunanje bonitetne institucije, da izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IX ter posebne kriterije iz Priloge IXb (če pridejo v poštev). Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo zunanjo bonitetno institucijo sprejel za namene bonitetnega okvira Eurosistema, na podlagi prejetih informacij in lastnega skrbnega pregleda.“;

15. v členu 122(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) posodobljeno oceno pristojnega organa, ki odraža trenutno razpoložljive informacije o vseh vprašanjih, ki vplivajo na uporabo internega bonitetnega sistema za namene zavarovanja, in o vseh vprašanjih v zvezi s podatki, ki se uporabljajo v postopku spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema;“;

16. v členu 137 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Uporabljajo se splošni kriteriji primernosti tržnega finančnega premoženja, določeni v naslovu II dela 4, s to razliko, da se tržno finančno premoženje:

(a) lahko izda, hrani in poravnava zunaj EGP;

(b) je lahko denominirano v valutah, ki niso euro, in

(c) ne sme imeti kuponske vrednosti, ki bi povzročila negativen denarni tok.“;

17. v členu 138(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) tesne povezave med nasprotno stranko in subjektom javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov, ali kadar jamstvo za dolžniški instrument zagotavlja en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov, pri čemer ima zadevno jamstvo značilnosti, določene v členu 114, v vseh primerih ob upoštevanju člena 139(1);“;

18. v členu 139 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v odstavku 2 člena 138, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, nasprotna stranka ne sme mobilizirati kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema niti:

(a) neposredno niti

(b) posredno, kadar so vključeni v kritni sklad kritih obveznic.“;

19. v členu 141 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, kolikor skupna vrednost takega zavarovanja, ki ga je izdala ta kreditna institucija ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, presega 2,5 % skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po upoštevanju veljavnih odbitkov. Ta 2,5-odstotni prag se ne uporablja v nobenem od naslednjih primerov:

(a) če vrednost takega finančnega premoženja po upoštevanju veljavnih odbitkov ne presega 50 milijonov EUR ali

(b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114.“;

20. člen 143 se črta;

21. vstavi se naslednji člen 144a:

„Člen 144a

Primerno finančno premoženje z negativnim denarnim tokom

1. NCB določijo, da nasprotna stranka ostane odgovorna za pravočasno plačilo vsakršnega zneska negativnega denarnega toka v zvezi s primernim finančnim premoženjem, ki ga predloži ali uporabi kot zavarovanje.

2. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, lahko to plačilo izvrši Eurosistem, ni pa tega dolžan storiti. NCB določijo, da mora nasprotna stranka Eurosistemu na podlagi njegove zahteve nemudoma povrniti vsak znesek negativnega denarnega toka, ki ga je plačal Eurosistem, ker ga ni plačala nasprotna stranka. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, ima Eurosistem pravico, da nemudoma in brez predhodnega obvestila za znesek, enak znesku, ki ga mora Eurosistem plačati v imenu te nasprotne stranke, obremeniti:

(a) račun te nasprotne stranke v plačilnem modulu (PM račun) v sistemu TARGET2, kakor je določeno v členu 36(6) Priloge II k Smernici ECB/2012/27, ali

(b) na podlagi predhodnega pooblastila poravnalne banke PM račun poravnalne banke v sistemu TARGET2, ki se uporablja za kreditne posle Eurosistema te nasprotne stranke, ali

(c) kateri koli drug račun, ki se lahko uporablja za operacije denarne politike Eurosistema in ga ta nasprotna stranka ima pri NCB.

3. Vsak znesek, ki ga Eurosistem plača po odstavku 2 ter ga nasprotna stranka ne povrne nemudoma na podlagi zahteve in zanj Eurosistem ne more obremeniti nobenega ustreznega računa, kakor je določeno v odstavku 2, se šteje za posojilo Eurosistema, za katero se uporabi sankcija v skladu s členom 154.“;

22. v členu 154(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) v zvezi s povratnimi transakcijami in valutnimi zamenjavami za namene denarne politike mora, kakor je določeno v členu 15, med celotnim trajanjem posamezne operacije ustrezno zavarovati in poravnati znesek, ki je bil dodeljen nasprotni stranki, vključno z neodplačanim zneskom posamezne operacije v primeru predčasne prekinitve, ki jo izvede NCB v preostalem času trajanja operacije;“;

23. v členu 154(1) se doda naslednja točka (e):

„(e) izpolniti mora obveznosti plačila v skladu s členom 144a(3).“;

24. v členu 156(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) naloži denarna kazen;“;

25. v členu 156(4) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) naloži denarna kazen;“;

26. v členu 166 se doda naslednji odstavek 4a:

„4a. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je domači NCB kadar koli pravno omogočeno, da v primeru, če nima na voljo nobenega sredstva iz člena 166(2), naloži denarno kazen za neizpolnitev obveznosti nasprotne stranke, da v celoti ali delno povrne ali plača kateri koli znesek posojila ali cene povratnega nakupa ali dostavi kupljeno finančno premoženje ob zapadlosti ali ko je to drugače dolžna storiti. Denarna kazen se izračuna v skladu z odstavkom 1(a) ter odstavkoma 2 in 4 oddelka I Priloge VII k tej smernici, ob upoštevanju zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla plačati ali vrniti, ali vrednosti finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti, in števila koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave.“;

27. priloge VII, VIII in XII se spremenijo ter vstavita se novi prilogi IXa in IXb v skladu s Prilogo k tej smernici.

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.

2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 1. januarja 2017. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo ECB najpozneje do 5. decembra 2016.

*Člen 3***Naslovniki**

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 2. novembra 2016

Za Svet ECB

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

PRILOGA

Priloge VII, VIII in XII k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremenijo ter vstavita se novi prilogi IXa in IXb:

1. v Prilogi VII se odstavek 1(b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah obveznosti iz člena 154(1)(d) ali obveznosti iz člena 154(1)(e) v obdobju 12 mesecev od dneva prve kršitve se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev.“;

2. v Prilogi VII se odstavek 5(a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je kršitev posledica spremembe v vrednotenju, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti in ne da bi bilo finančno premoženje umaknjeno iz celotnega sklada finančnega premoženja, na podlagi naslednjega dejstva:

(i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala ali

(ii) skupna vrednost sklada finančnega premoženja se je zmanjšala.

V teh primerih se od nasprotne stranke zahteva, da v obdobju odloga prilagodi vrednost svojega celotnega sklada finančnega premoženja in/ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov, da zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.“;

3. v Prilogi VII se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Če je nasprotna stranka zagotovila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 145(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, ali če nasprotna stranka ne predloži pravočasno informacij, ki se zahtevajo po členu 101(1)(a)(iv), se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, ki je negativno vplivalo na vrednost zavarovanja, in se ne uporabi obdobje odloga. Če se netočne informacije popravijo v ustreznem roku za obvestitev, npr. v primeru bančnih posojil najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne v skladu s členom 109(2), se kazen ne naloži.“;

4. v Prilogi VII se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(b) od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila ali od zneska neplačanega posojila Eurosistema.“;

5. Priloga VIII se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA IN POSTOPEK ZA EUROSISTEMOVO IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA“;

(b) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 78, ter določa postopek za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila.“;

(c) oddelek I.1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga imenuje ECB. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki.“;

(d) vstavi se naslednji nov oddelek IV:

„IV. IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

I. **Zahteve za imenovanje**

1. Da bi bili repozitoriji podatkov na ravni posameznega posojila imenovani, morajo izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki vključujejo prost dostop, nediskriminacijo, obseg zajetja podatkov, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.
2. V zvezi z zahtevami glede prostega dostopa in nediskriminacije repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) pri zagotavljanju dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila ne sme nepravilno diskriminirati med uporabniki podatkov;
 - (b) mora uporabljati kriterije za dostop do podatkov na ravni posameznega posojila, ki so objektivni, nediskriminatorni in javno dostopni;
 - (c) lahko omeji dostop samo toliko, kolikor je potrebno za izpolnitev zahteve glede sorazmernosti;
 - (d) mora vzpostaviti poštene postopke za primere, ko uporabnikom podatkov ali ponudnikom podatkov zavrne dostop;
 - (e) mora imeti potrebne tehnične zmogljivosti, da lahko uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov zagotovi dostop v vseh razumnih okoliščinah, kar vključuje postopke za varnostno kopiranje podatkov, ukrepe za varnost podatkov in ureditev za ponovno vzpostavitev delovanja po nesreči;
 - (f) uporabnikom podatkov ne sme zaračunavati stroškov za zagotavljanje ali izpis podatkov na ravni posameznega posojila, ki so diskriminatorni ali neupravičeno omejujejo dostop do podatkov na ravni posameznega posojila.
3. V zvezi z zahtevo glede obsega zajetja podatkov repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) mora vzpostaviti in ohranjati zanesljive tehnološke sisteme in operativne kontrole, ki mu omogočajo, da podatke na ravni posameznega posojila obdeluje na način, ki podpira zahteve Eurosistema za predložitev podatkov na ravni posojila v zvezi s primernim finančnim premoženjem, za katero veljajo zahteve za razkritje na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v členu 78 in tej prilogi;
 - (b) mora Eurosistemu verodostojno dokazati, da bi mu tehnična in operativna zmogljivost dopuščala doseči velik obseg zajetja podatkov, če bi pridobil status imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.
4. V zvezi z zahtevama glede ustrezne strukture upravljanja in preglednosti repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) mora vzpostaviti ureditev upravljanja, ki služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev s spodbujanjem preglednosti;
 - (b) mora vzpostaviti jasno dokumentirano ureditev upravljanja, spoštovati ustrezne standarde upravljanja in zagotavljati ohranjanje in vodenje primerne organizacijske strukture, da zagotovi neprekinjeno in pravilno delovanje, ter
 - (c) mora Eurosistemu odobriti zadosten dostop do dokumentov in podpornih informacij, da lahko redno spremlja stalno ustreznost strukture upravljanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.

II. **Postopki za imenovanje in preklic imenovanja**

1. Vlogo za Eurosistemovo imenovanje za repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila je treba predložiti direktoratu Upravljanje s tveganji ECB. Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in popolno podporno dokumentacijo, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno in po možnosti v elektronski obliki.

2. ECB bo v 25 delovnih dneh od prejema vloge ocenila, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, bo ECB določila rok, do katerega mora repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila predložiti dodatne informacije.
3. Potem ko ECB oceni, da je vloga popolna, bo o tem ustrezno uradno obvestila repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila.
4. Eurosistem bo v razumnem roku, kakor je določen v odstavku 6, proučil vlogo repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila za imenovanje z vidika skladnosti tega repozitorija z zahtevami iz te smernice. Eurosistem lahko v okviru proučitve zahteva, da repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila opravi eno ali več interaktivnih predstavitev v živo z zaposlenimi v Eurosistemu, da prikaže tehnične zmogljivosti repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, povezane z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 oddelka IV.I. Če se taka predstavitev zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge.
5. Eurosistem lahko obdobje za proučitev podaljša za 20 delovnih dni, kadar oceni, da so potrebna dodatna pojasnila, ali kadar je zahteval predstavitev v skladu z odstavkom 4.
6. Eurosistem si bo prizadeval za sprejetje obrazložene odločitve o imenovanju ali zavrnitvi imenovanja v 60 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 3 ali v 80 delovnih dneh od te uradne obvestitve, kadar se uporabi odstavek 5.
7. Eurosistem v petih delovnih dneh od sprejetja odločitve iz odstavka 6 o tej odločitvi uradno obvesti zadevni repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Kadar Eurosistem zavrne imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila ali prekliče imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
8. Odločitev, ki jo Eurosistem sprejme v skladu z odstavkom 6, začne učinkovati peti delovni dan po uradni obvestitvi v skladu z odstavkom 7.
9. Imenovani repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila mora Eurosistem nemudoma obvestiti o vseh pomembnih spremembah v zvezi s svojim izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.
10. Eurosistem bo preklical imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, če:
 - (a) je repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila dosegel imenovanje z navajanjem neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali
 - (b) repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ne izpolnjuje več zahtev, na podlagi katerih je bil imenovan.
11. Odločitev o preklicu imenovanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila začne učinkovati nemudoma. Listinjeni vrednostni papirji, v zvezi s katerimi so podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, katerega imenovanje je bilo preklicano v skladu z odstavkom 10, lahko ostanejo primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če so izpolnjene vse druge zahteve, za obdobje:
 - (a) do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v oddelku I.3, ali
 - (b) tri mesece po odločitvi iz odstavka 10, če je dovoljeno obdobje iz točke (a) za stranko, ki zagotavlja podatke na ravni posameznega posojila, tehnično neizvedljivo in se NCB, ki ocenjuje primernost, do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila iz oddelka I.3 predloži pisno pojasnilo.

Po izteku tega obdobja morajo biti za te listinjene vrednostne papirje podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami Eurosistema.

12. Eurosistem bo na spletni strani ECB objavil seznam repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila, imenovanih v skladu s to smernico. Ta seznam se bo posodobil v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 6 ali odstavka 10.“;

6. vstavi se naslednja Priloga IXa:

„PRILOGA IXa

Minimalne zahteve glede pokritosti za zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema

Ta priloga se uporablja za sprejetje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema, kakor je določeno v členu 120(2).

1. ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI

1. Kar zadeva trenutno pokritost, mora bonitetna agencija v vsaki od najmanj treh od štirih kategorij finančnega premoženja, ki zajemajo (a) nekrute bančne obveznice, (b) podjetniške obveznice, (c) krite obveznice in (d) listinjene vrednostne papirje, zagotoviti minimalno pokritost:
 - (i) 10 % skupnega primerne finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika ocenjenega finančnega premoženja in ocenjenih izdajateljev, razen za kategorijo listinjenih vrednostnih papirjev, za katero se bo uporabljala pokritost zgolj z vidika ocenjenega finančnega premoženja;
 - (ii) 20 % skupnega primerne finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika nominalnega neodplačanega zneska;
 - (iii) v najmanj dveh tretjinah držav članic euroobmočja, ki imajo primerno finančno premoženje v zadevnih kategorijah finančnega premoženja, zahtevano pokritost ocenjenega finančnega premoženja, ocenjenih izdajateljev ali ocenjenih nominalnih zneskov iz točk (i) in (ii).
2. Bonitetna agencija mora zagotavljati bonitetno oceno države najmanj za vse države euroobmočja, katerih rezidenti so izdajatelji finančnega premoženja iz ene od kategorij iz odstavka 1, ki ga ta bonitetna agencija ocenjuje, razen finančnega premoženja, za katero Eurosistem šteje, da je ocena tveganja zadevne države nepomembna za bonitetno oceno te bonitetne agencije za izdajo, izdajatelja ali garanta.
3. Kar zadeva preteklo pokritost, mora bonitetna agencija dosegati najmanj 80 % minimalnih zahtev glede pokritosti iz odstavkov 1 in 2 v vsakem od zadnjih treh let pred vložitvijo vloge za ugotovitev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema ter mora dosegati 100 % navedenih zahtev ob vložitvi vloge in v celotnem obdobju sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

2. IZRAČUN POKRITOSTI

1. Pokritost se izračuna na podlagi bonitetnih ocen, ki jih izda ali odobri bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter ki izpolnjujejo vse druge zahteve za namene bonitetnega okvira Eurosistema.
2. Pokritost posamezne bonitetne agencije temelji na bonitetnih ocenah primerne finančnega premoženja za operacije denarne politike Eurosistema in se izračuna v skladu s pravili prednosti iz člena 84, pri čemer se upoštevajo samo bonitetne ocene te bonitetne agencije.
3. Pri izračunu minimalne pokritosti bonitetne agencije, ki še ni sprejeta za namene bonitetnega okvira Eurosistema, Eurosistem upošteva tudi ustrezne bonitetne ocene za finančno premoženje, ki ni primerno, ker nima bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, sprejete za bonitetni okvir Eurosistema.

3. PREVERJANJE SKLADNOSTI

1. Skladnost sprejetih zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami glede pokritosti se bo preverjala vsako leto.
2. Neizpolnjevanje zahtev glede pokritosti se lahko sankcionira v skladu s pravili in postopki bonitetnega okvira Eurosistema.“;

7. vstavi se naslednja Priloga IXb:

„PRILOGA IXb

Minimalne zahteve bonitetnega okvira Eurosistema za poročila o novi izdaji in nadzorna poročila o programih kritih obveznic

1. UVOD

Zunanje bonitetne institucije morajo za namene bonitetnega okvira Eurosistema glede na člen 120(2a) z učinkom od 1. julija 2017 izpolnjevati posebne operativne kriterije v zvezi s kritimi obveznicami. Zunanje bonitetne institucije morajo zlasti:

- (a) pojasniti novo ocenjene programe kritih obveznic v javno dostopnem bonitetnem poročilu in
- (b) četrtno dati na voljo nadzorna poročila o programih kritih obveznic.

Ta priloga podrobneje določa te minimalne zahteve.

Skladnost zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami se bo redno preverjala. Če za posamezen program kritih obveznic ti kriteriji niso izpolnjeni, lahko Eurosistem šteje, da javna bonitetna ocena oziroma javne bonitetne ocene, ki se nanašajo na ta program kritih obveznic, ne izpolnjujejo visokih bonitetnih standardov bonitetnega okvira Eurosistema. Tako se javna bonitetna ocena zadevne zunanje bonitetne institucije ne sme uporabiti za izpolnitev bonitetnih zahtev za tržno finančno premoženje, izdano v okviru tega posameznega programa kritih obveznic.

2. MINIMALNE ZAHTEVE

- (a) Javno dostopna bonitetna poročila (poročila o novi izdaji) iz odstavka 1(a) morajo vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov programa, podrobno oceno sklada finančnega premoženja, analizo tveganja refinanciranja in tržnega tveganja, analizo udeležencev v transakciji, lastne predpostavke in merila zunanje bonitetne institucije ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti transakcije.
- (b) Nadzorna poročila iz odstavka 1(b) mora zunanja bonitetna institucija objaviti najpozneje osem tednov po koncu vsakega četrtnja. Nadzorna poročila morajo vsebovati naslednje informacije:
 - (i) vsa lastna merila zunanje bonitetne institucije, kar vključuje zadnja razpoložljiva dinamična lastna merila, ki se uporabijo za določitev bonitetne ocene. Če se datum, na katerega se lastna merila nanašajo, razlikuje od datuma objave poročila, je treba navesti datum, na katerega se lastna merila nanašajo;
 - (ii) pregled programa, kar vključuje najmanj stanje sredstev in obveznosti, izdajatelja in druge ključne stranke v transakciji, glavno vrsto finančnega premoženja za zavarovanje, pravni okvir, ki velja za program, ter bonitetno oceno programa in izdajatelja;
 - (iii) raven presežnega kritja, kar vključuje sedanje presežno kritje in zaveze za presežno kritje;
 - (iv) profil sredstev in obveznosti, kar vključuje vrsto zapadlosti kritih obveznic, npr. krita obveznica s fiksno zapadlostjo (*hard bullet*), krita obveznica z možnostjo podaljšanja zapadlosti (*soft bullet*) ali krita obveznica z možnostjo izplačila imetnikom kritih obveznic iz kritnega premoženja (*pass through*), tehtano povprečno trajanje kritih obveznic in kritnega sklada ter informacije o neusklajenosti obrestnih mer in valutni neusklajenosti;
 - (v) dogovore o obrestnih in valutnih zamenjavah, ki obstajajo ob objavi poročila, kar vključuje imena nasprotnih strank pri zamenjavah in, kjer so na voljo, njihove identifikatorje pravnih subjektov;
 - (vi) razporeditev valut, kar vključuje razčlenitev po vrednosti na ravni kritnega sklada in posameznih obveznic;
 - (vii) finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje finančnega premoženja, vrste finančnega premoženja, število in povprečno velikost posojil, preteklo uspešnost, zapadlost, razmerja med posojilom in vrednotenjem, regionalno porazdelitev in porazdelitev zamud;
 - (viii) nadomestno finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje tega finančnega premoženja;
 - (ix) seznam vseh ocenjenih vrednostnih papirjev v programu, označenih z mednarodno identifikacijsko številko vrednostnega papirja (ISIN). To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki jo je mogoče prenesti in se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije;

- (x) seznam opredelitev podatkov in virov podatkov, ki se uporabijo pri pripravi nadzornega poročila. To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije.“;

8. oddelek VI Priloge XII se spremeni:

- (a) tabela 1 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 1

Tržno finančno premoženje, mobilizirano v transakcijah

Značilnosti

Ime	Kategorija finančnega premoženja	Datum zapadlosti	Opredelitev kupona	Frekvenca kupona	Preostala zapadlost	Odbitek
Finančno premoženje A	'Jumbo' krite obveznice, skladne s KNPVP	30.8.2018	Fiksen	6 mesecev	4 leta	2,50 %
Finančno premoženje B	Državne obveznice	19.11.2018	Variabilen	12 mesecev	4 leta	0,50 %
Finančno premoženje C	Podjetniške obveznice	12.5.2025	Brezkupon-ski		> 10 let	13,00 %

Cene v odstotkih (vključno z obračunanimi obrestmi) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Cene, prikazane za določen datum vrednotenja, ustrezajo najbolj reprezentativni ceni na delovni dan pred tem datumom vrednotenja.“;

- (b) odstavek 1 dela „SISTEM OZNAČEVANJA FINANČNEGA PREMOŽENJA KOT ZAVAROVANJE“ se nadomesti z naslednjim:

„1. Dne 30. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 50,6 milijona EUR finančnega premoženja A. Finančno premoženje A je 'jumbo' krita obveznica, skladna s KNPVP, s fiksnim kuponom, ki zapade v plačilo 30. avgusta 2018 in ima stopnjo kreditne kvalitete 1–2. Torej ima preostalo zapadlost štiri leta, kar pomeni odbitek pri vrednotenju v višini 2,5 %. Tržna cena finančnega premoženja A na referenčnem trgu na ta dan znaša 101,61 %, kar vključuje obračunane obresti kupona. Nasprotna stranka mora zagotoviti tak znesek finančnega premoženja A, ki po 2,5-odstotnem odbitku pri vrednotenju presega dodeljeni znesek 50 milijonov EUR. Nasprotna stranka zato dostavi finančno premoženje A v nominalnem znesku 50,6 milijona EUR, katerega prilagojena tržna vrednost na ta dan znaša 50 129 294 EUR.“

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/2299**z dne 2. novembra 2016****o spremembi Smernice (EU) 2016/65 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2016/32)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za vse primerno finančno premoženje za kreditne posle Eurosistema se uporabljajo posamezni ukrepi za obvladovanje tveganj, da se Eurosistem zaščiti pred finančnimi izgubami v primeru izvršitve zavarovanja zaradi neplačila nasprotne stranke. Na podlagi redne preveritve Eurosistemovega okvira za obvladovanje tveganj je potrebnih več prilagoditev, da se zagotovi primerna zaščita.
- (2) Zato je treba Smernico Evropske centralne banke (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ⁽¹⁾ ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1**Spremembe**

Smernica (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno tržno finančno premoženje

1. V skladu z naslovom VI dela 4 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se za tržno finančno premoženje uporabljajo odbitki pri vrednotenju, kakor so opredeljeni v točki 97 člena 2 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), po stopnjah, določenih v tabelah 2 in 2a v Prilogi k tej smernici.

2. Odbitek pri vrednotenju za posamezno finančno premoženje je odvisen od naslednjih dejavnikov:

- (a) kategorije odbitkov, v katero je uvrščeno finančno premoženje, kakor je opredeljeno v členu 2;
- (b) preostale zapadlosti ali tehtanega povprečnega trajanja finančnega premoženja, kakor je opredeljeno v členu 3;
- (c) strukture kupona finančnega premoženja in
- (d) stopnje kreditne kvalitete, v katero je uvrščeno finančno premoženje.“;

2. v členu 2 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države, subjekti, ki jih Eurosistem razvrsti kot agencije, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije ter ‚jumbo‘ krite obveznice, skladne s KNPVP, se uvrstijo v kategorijo odbitkov II;

(c) krite obveznice, skladne s KNPVP, razen ‚jumbo‘ kritih obveznic, skladnih s KNPVP, druge krite obveznice in dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe, se uvrstijo v kategorijo odbitkov III;“;

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/65 z dne 18. novembra 2015 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2015/35) (UL L 14, 21.1.2016, str. 30).

3. člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Odbitki pri vrednotenju za tržno finančno premoženje

1. Odbitki pri vrednotenju za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije odbitkov I do IV, se določijo na podlagi:

- (a) uvrstitve posameznega finančnega premoženja v stopnjo kreditne kvalitete 1, 2 ali 3;
- (b) preostale zapadlosti finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavku 2;
- (c) strukture kupona finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavku 2.

2. Za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije odbitkov I do IV, se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od preostale zapadlosti in strukture kupona, kakor je navedeno v nadaljevanju.

- (a) Za tržno finančno premoženje, ki je brezkuponski instrument, in tisto, ki ima fiksne kupone, se uporabljajo odbitki pri vrednotenju, določeni na podlagi tabele 2 v Prilogi k tej smernici. Ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka pri vrednotenju, je enaka preostali zapadlosti finančnega premoženja.
- (b) Za tržno finančno premoženje z variabilnimi kuponi se uporabljajo odbitki pri vrednotenju, ki so enaki odbitku pri vrednotenju, ki se uporablja za tržno finančno premoženje s fiksnimi kuponi in preostalo zapadlostjo od nič do enega leta, razen v naslednjih primerih:
 - (i) variabilni kuponi, pri katerih je obdobje ponovnega določanja kuponskega izplačila daljše od enega leta, se obravnavajo kot fiksni kuponi, ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka pri vrednotenju, pa je enaka preostali zapadlosti finančnega premoženja;
 - (ii) variabilni kuponi, pri katerih je referenčna mera indeks inflacije v euroobmočju, se obravnavajo kot fiksni kuponi, ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka pri vrednotenju, pa je enaka preostali zapadlosti finančnega premoženja;
 - (iii) variabilni kuponi s spodnjo mejo, ki ni enaka nič, in/ali variabilni kuponi z zgornjo mejo se obravnavajo kot fiksni kuponi.
- (c) Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za finančno premoženje z več kot eno vrsto strukture kupona, je odvisen zgolj od strukture kupona, ki velja v preostali življenjski dobi finančnega premoženja, in je enak najvišjemu odbitku, ki se uporablja za tržno finančno premoženje z enako preostalo zapadlostjo in stopnjo kreditne kvalitete. Za ta namen se lahko upošteva katera koli vrsta strukture kupona, ki velja v preostali življenjski dobi finančnega premoženja.

3. Za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorijo odbitkov V, se ne glede na strukturo kupona odbitki pri vrednotenju določijo na podlagi tehtanega povprečnega trajanja finančnega premoženja, kakor je podrobneje določeno v odstavkih 4 in 5. Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za tržno finančno premoženje v kategoriji V, so določeni v tabeli 2a v Prilogi k tej smernici.

4. Tehtano povprečno trajanje nadrejene tranše listinjenega vrednostnega papirja se izračuna kot pričakovani tehtani povprečni preostali čas do odplačila za to tranšo. Za zadržane mobilizirane listinjene vrednostne papirje se pri izračunu tehtanega povprečnega trajanja predpostavlja, da izdajatelj ne bo izkoristil nakupne opcije.

5. Za namene odstavka 4 „zadržani mobilizirani listinjeni vrednostni papirji“ pomenijo listinjene vrednostne papirje, ki jih nasprotna stranka, ki je originator listinjenega vrednostnega papirja, ali subjekti, ki so v tesni povezavi z originatorjem, uporabijo v odstotku, višjem od 75 % neodplačanega nominalnega zneska. Te tesne povezave se določijo v skladu s členom 138 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).“;

4. v členu 5 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Za netržne hipotekarne dolžniške instrumente se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 36,5 %.“;

5. v členu 5 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. V kritnem skladu netržnega dolžniškega instrumenta, zavarovanega s primernimi bančnimi posojili, se za vsako bančno posojilo, ki služi kot zavarovanje, na posamični ravni uporabi odbitek pri vrednotenju v skladu s pravili, določenimi v zgornjih odstavkih 1 do 4. Skupna vrednost v kritni sklad vključenih bančnih posojil, ki služijo kot zavarovanje, mora biti po uporabi odbitkov pri vrednotenju vedno enaka neodplačani vrednosti glavnice netržnega dolžniškega instrumenta, zavarovanega s primernimi bančnimi posojili, ali višja od te vrednosti. Če se skupna vrednost zniža pod prag iz prejšnjega stavka, se netržni dolžniški instrument, zavarovan s primernimi bančnimi posojili, šteje kot neprimeren.“;

6. Priloga k Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se nadomesti s Prilogo k tej smernici.

Člen 2**Začetek učinkovanja in izvedba**

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.
2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za usklajitev s to smernico, in jih uporabljajo od 1. januarja 2017. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo ECB najpozneje do 5. decembra 2016.

Člen 3**Naslovniki**

Ta smernica je naslovljena na nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.

V Frankfurtu na Majni, 2. novembra 2016

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA

Priloga k Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA

Tabela 1

Kategorije odbitkov za primerno tržno finančno premoženje na podlagi vrste izdajatelja in/ali vrste finančnega premoženja

Kategorija I	Kategorija II	Kategorija III	Kategorija IV	Kategorija V
dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote centralne ravni države dolžniški certifikati ECB dolžniški certifikati, ki jih izdajo nacionalne centralne banke (NCB) pred datumom uvedbe eura v zadevni državi članici	dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države dolžniški instrumenti, ki jih izdajo subjekti, ki jih Eurosistem razvrsti kot agencije dolžniški instrumenti, ki jih izdajo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije 'jumbo' krite obveznice, skladne s KNPVP	krite obveznice, skladne s KNPVP, razen 'jumbo' kritih obveznic, skladnih s KNPVP druge krite obveznice dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe in družbe v sektorju država	nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo finančne družbe razen kreditnih institucij	listinjeni vrednostni papirji

Tabela 2

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno tržno finančno premoženje v kategorijah odbitkov I do IV

		Kategorije odbitkov							
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Kategorija I		Kategorija II		Kategorija III		Kategorija IV	
		fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument
Stopnji 1 in 2	[0–1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1–3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3–5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5–7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7–10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Kategorije odbitkov							
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Kategorija I		Kategorija II		Kategorija III		Kategorija IV	
		fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument	fiksen kupon	brezkuponski instrument
Stopnja 3	[0–1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1–3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3–5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5–7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7–10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) Tj. [0–1) pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto, [1–3) pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

Tabela 2a

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno tržno finančno premoženje v kategoriji odbitkov V

		Kategorija V
Kreditna kvaliteta	Tehtano povprečno trajanje (*)	Odbitek pri vrednotenju
Stopnji 1 in 2 (AAA do A–)	[0–1)	4,0
	[1–3)	4,5
	[3–5)	5,0
	[5–7)	9,0
	[7–10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) Tj. [0–1) pomeni, da je tehtano povprečno trajanje manj kot eno leto, [1–3) pomeni, da je tehtano povprečno trajanje eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.

Tabela 3

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerna bančna posojila s plačilom obresti po fiksni obrestni meri

		Metoda vrednotenja	
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Plačilo obresti po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo obresti po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnji 1 in 2 (AAA do A-)	[0-1)	10,0	12,0
	[1-3)	12,0	16,0
	[3-5)	14,0	21,0
	[5-7)	17,0	27,0
	[7-10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Metoda vrednotenja	
Kreditna kakovost	Preostala zapadlost (leta) (*)	Plačilo obresti po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo obresti po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnja 3 (BBB+ do BBB-)	[0-1)	17,0	19,0
	[1-3)	28,5	33,5
	[3-5)	36,0	45,0
	[5-7)	37,5	50,5
	[7-10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) Tj. [0-1) pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto, [1-3) pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta, itd.“

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/2300**z dne 2. novembra 2016****o spremembi Smernice ECB/2014/31 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja (ECB/2016/33)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1 in členov 5.1, 12.1, 14.3 in 18.2 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za vse primerno finančno premoženje za kreditne posle Eurosistema se uporabljajo posamezni ukrepi za obvladovanje tveganj, da se Eurosistem zaščiti pred finančnimi izgubami v primeru izvršitve zavarovanja zaradi neplačila nasprotne stranke. Na podlagi redne preveritve Eurosistemovega okvira za obvladovanje tveganj je potrebnih več prilagoditev v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji, da se zagotovi primerna zaščita.
- (2) Zato je treba Smernico ECB/2014/31 Evropske centralne banke ⁽¹⁾ ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1**Spremembe Smernice ECB/2014/31**

Smernica ECB/2014/31 se spremeni:

1. člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za listinjene vrednostne papirje iz odstavka 1, ki nimajo dveh javnih bonitetnih ocen najmanj stopnje kreditne kvalitete 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema v skladu s členom 82(1)(b) Smernice Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (*), se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od njihovega tehtanega povprečnega trajanja, kakor je podrobneje določeno v Prilogi IIa.

(*) Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (Smernica o splošni dokumentaciji) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Tehtano povprečno trajanje nadrejene tranše listinjenega vrednostnega papirja se izračuna kot pričakovani tehtani povprečni preostali čas do odplačila za to tranšo. Za zadržane mobilizirane listinjene vrednostne papirje se pri izračunu tehtanega povprečnega trajanja predpostavlja, da izdajatelj ne bo izkoristil nakupne opcije.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. NCB lahko sprejme kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje, ki služi kot zavarovanje listinjenemu vrednostnemu papirju, vključuje stanovanjske hipoteke ali posojila malim in srednje velikim podjetjem ali oboje, ter ki ne izpolnjujejo zahtev glede

(¹) Smernica ECB/2014/31 Evropske centralne banke z dne 9. julija 2014 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9 (UL L 240, 13.8.2014, str. 28).

bonitetnih ocen iz poglavja 2 naslova II dela 4 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) in zahtev iz točk (a) do (d) odstavka 1 in odstavka 4, sicer pa izpolnjujejo vse kriterije primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje po Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), in imajo dve bonitetni oceni najmanj stopnje kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema. Taki listinjeni vrednostni papirji so omejeni na tiste, ki so bili izdani pred 20. junijem 2012, in se zanje uporablja odbitek pri vrednotenju, ki je odvisen od njihovega tehtanega povprečnega trajanja, kakor je podrobneje določeno v Prilogi IIa.“;

(e) odstavek 6 se črta;

(f) v odstavku 7 se točka (g) nadomesti z naslednjim:

„(g) ‚določbe o neprekinjenosti servisiranja‘ pomenijo določbe v pravni dokumentaciji listinjenega vrednostnega papirja, ki jih sestavljajo določbe o nadomestnem izvajalcu servisiranja ali določbe o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja (če ni določb o nadomestnem izvajalcu servisiranja). V primeru določb o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja je treba imenovati iskalca nadomestnega izvajalca servisiranja in ga pooblastiti, da najde primernega nadomestnega izvajalca servisiranja v 60 dneh od dogodka, ki sproži imenovanje iskalca, da se zagotovi pravočasno plačilo in servisiranje listinjenega vrednostnega papirja. Te določbe morajo vključevati tudi dogodke, ko se sproži postopek zamenjave izvajalca servisiranja za imenovanje nadomestnega izvajalca servisiranja, pri čemer ti dogodki lahko temeljijo na bonitetnih ocenah in/ali ne temeljijo na bonitetnih ocenah, npr. neizpolnjevanje obveznosti trenutnega izvajalca servisiranja. V primeru določb o nadomestnem izvajalcu servisiranja nadomestni izvajalec servisiranja ne sme biti v tesni povezavi z izvajalcem servisiranja. V primeru določb o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja ne sme biti hkratnih tesnih povezav med izvajalcem servisiranja, iskalcem nadomestnega izvajalca servisiranja in banko, pri kateri ima izdajatelj račun;“;

(g) v odstavku 7 se vstavi naslednji točki (h) in (i):

„(h) ‚tesne povezave‘ imajo pomen, opredeljen v členu 138(2) Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);

(i) ‚zadržani mobilizirani listinjeni vrednostni papir‘ pomeni listinjeni vrednostni papir, ki ga nasprotna stranka, ki je originator listinjenega vrednostnega papirja, ali subjekti, ki so v tesni povezavi z originatorjem, uporabijo v odstotku, višjem od 75 % neodplačanega nominalnega zneska.“;

2. Priloga k tej smernici se vstavi kot Priloga IIa.

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.

2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 1. januarja 2017. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo ECB najpozneje do 5. decembra 2016.

Člen 3

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 2. novembra 2016

Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA

„PRILOGA IIa

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za listinjene vrednostne papirje, primerne v skladu s členom 3(2) te smernice

Tehtano povprečno trajanje	Odbitek pri vrednotenju
0–1	6,0
1–3	9,0
3–5	13,0
5–7	15,0
7–10	18,0
> 10	30,0“

POPRAVKI

Popravek Sklepa Sveta (EU) 2016/1877 z dne 17. oktobra 2016 o stališču, ki se zastopa v imenu Evropske unije v skupini strokovnjakov za Evropski sporazum o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (AETR), in v delovni skupini za cestni promet Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo

(Uradni list Evropske unije L 288 z dne 22. oktobra 2016)

Stran 53, Priloga III:

besedilo: „V členu 10 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

3. Za vozila, ki so prvič registrirana pred 14. junijem 2019, se nadzorna naprava, ki je v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 in Dodatkom 1B k temu sporazumu v zvezi s konstrukcijo, namestitvijo, uporabo in preskušanjem, šteje za skladno z zahtevami tega sporazuma.

Za vozila, ki so prvič registrirana od 15. junija 2019 dalje, se nadzorna naprava, ki je v skladu z Uredbo (EU) št. 165/2014 z dne 4. februarja 2014 in Dodatkom 1C k temu sporazumu v zvezi s konstrukcijo, namestitvijo, uporabo in preskušanjem, šteje za skladno z zahtevami tega sporazuma.“

se glasi: „V členu 10 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

3. Za vozila, ki so prvič registrirana do vključno 14. junija 2019, se nadzorna naprava, ki je v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 in Dodatkom 1B k temu sporazumu v zvezi s konstrukcijo, namestitvijo, uporabo in preskušanjem, šteje za skladno z zahtevami tega sporazuma.

Za vozila, ki so prvič registrirana od 15. junija 2019 dalje, se nadzorna naprava, ki je v skladu z Uredbo (EU) št. 165/2014 z dne 4. februarja 2014 in Dodatkom 1C k temu sporazumu v zvezi s konstrukcijo, namestitvijo, uporabo in preskušanjem, šteje za skladno z zahtevami tega sporazuma.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL